

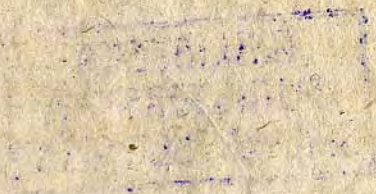
Д Е Н Н И К Ъ
ЗАКОНОВЪ.

DZIENNIK PRAW
TOM 20.

J. E. H. H. P.
W. K. O. H. P.

DZIENNIK PRAW

N^{er} 68.

TOM DWUDZIESTY.

D-59/82

Божією Милосшію

МЫ НИКОЛАЙ I-й
 Самодержецъ Всероссійскій, Царь
 Польскій

и проч. и проч. и проч.

Бывшая Польская армія, измѣнивъ
 долгу своему, приняишемъ участія въ
 возникшемъ въ 1830 году мятежѣ, не
 могла долѣ существовать.

Съ уничтоженіемъ ея состава, раз-
 рушились и основанія, на коихъ учреж-
 дена была военная эмеритура, По-
 становленіемъ НАШИМЪ отъ $\frac{15}{25}$ Ію-
 ня 1829 года установленная.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
 Królestwa Polskiego.

z Bożę Łaski

My MIKOŁAJ I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Pol-
 ski, etc. etc. etc.

Byłe woysko Polskie, po złamaniu za-
 przysiężonęj wiary, wspieraniem ro-
 koszu w roku 1830 wybuchłego, istnieć
 nadal nie mogło.

Z rozwiązaniem onego ustały zasa-
 dy, na których opierała się emerytura
 woyskowa, przez Postanowienie Nasze
 z dnia $\frac{15}{25}$ Czerwca 1829 roku zapro-
 wadzona.

Изъ чиновъ, принадлежавшихъ къ Польской арміи, всѣ, въ мяшежѣ участвовавшіе, сами лишили себя выгодъ, кои происпекали для нихъ отъ установаженій, ими испровергнувшихъ.

По долгу правосудія, одни преbывшіе вѣрными Престола, достойны НАШЕГО вниманія; но въ отеческомъ милосердіи, снисходя и къ тѣмъ, копорые съ раскаяніемъ признали свое заблужденіе, МЫ не ограничили попеченій НАШИХЪ мѣрами временнаго вспомошествованія.

Имѣя въ виду, что, съ прекращеніемъ тѣхъ средствъ, коими до происшествій 1830-го года усиливалась военно-эмеритальная касса, настоящій капиталъ оной не представляетъ возможности не только къ назначенію вновь, но даже къ ежегодной выдачѣ лежащихъ уже на немъ пенсій; МЫ повелѣли, на предначертанныхъ

Wszyscy, należący do składu wojska polskiego i mający udział w rokoszu, sami się pozbawili korzyści zapewnionych im urządzeniami, z ich własnej winy zniweczonymi.

Według ścisłej sprawiedliwości, ci tylko, którzy pozostali wiernymi Tronowi, zasłużyli na Nasze względy; lecz w oycowskiéj łaskawości Naszój zwracając uwagę i na tych, którzy okazali szczery żal, i błąd swój uznali, nie Poprzestaiemy na samém udzielaniu im czasowego wsparcia.

Biorąc przytém na uwagę, iż, z ustanowieniem źródeł, za pomocą których kassa emerytalna wojskowa do wypadków 1830 r. wzrastała, obecny stan iéy funduszów, nietylko nie pozwala wyznaczenia z niéy nowych pensyi emerytalnych, ale nawet regularnego wypłacania dawnych, Poleciliśmy ułożyć, na zasadach przez Nas wskazanych,

НАМИ основаніяхъ, составить проектъ правилъ о пенсіяхъ и пособіяхъ военнымъ чинамъ бывшей Польской арміи.

Разсмотрѣвъ представленный НАМЪ проектъ правилъ по сему предмету, и находя ихъ вполне сообразными съ намѣреніемъ НАШИМЪ обеспечить вознагражденіе тѣхъ, кои пребыли непоколебимыми въ вѣрности Престола, а съ тѣмъ вмѣстѣ оказавъ милость и снисхожденіе впадшимъ въ заблужденіе, МЫ признали за благо утвердить таковой проектъ правилъ, и для приведенія оныхъ въ дѣйствіе, Повелеваемъ:

1.

Всѣ пенсіи военного вѣдомства, какъ прежде происшедшій 1830 и 1831 годовъ опредѣленные, кои по силѣ сихъ правилъ признаны будущъ, такъ и

проектъ urządzenia względem пенсій і wsparcia dla wojskowych różnego stopnia, należących do byłej armii polskiej.

Rozważywszy przedstawiony Nam w skutek tego projekt przepisów, i znajdując one zupełnie odpowiadającami zamiarom Naszym, gdyż, z iednéj strony zapewniają wynagrodzenie tym, którzy pozostali w niezachwianéj wierności dla Tronu, a z drugiéj świadczą o łaskawości Naszéj dla tych, co w бłą�д wpadli, Osądziliśmy przyzwoitéм, takowe przepisy zatwierdzić, i dla przywiedzenia оных до skutku Rozkazu-
iemy:

1.

Wszelkie pensye wojskowe, tak te, które przed wypadkami lat 1830 i 1831 wyznaczone zostały, i na mocy obecnie zatwierdzających się przepisów utrzy-

впередъ по онѣмъ назначаема пенсїи и пожизненныя пособїя, производить опнынѣ изъ казначейства НАШЕГО Царства Польскаго, опнося ежегодно пошребную для того сумму, по годовой смѣнѣ, на счетъ общихъ доходовъ.

2.

По учиненїи изъ капишала военно-эмеритальнаго общесства уплатъ, означенныхъ въ ст. 36, 37, 38 и 39 правилъ, ошашокъ онаго причисливъ и передавъ въ составъ суммъ казначейства, изъ коихъ всѣ, означенныя въ предъидущемъ пунктѣ, выдачи, опнынѣ производимы бытъ должны.

mane będą, iako też i te, które stosownie do rzeczonych przepisów udzielone zostaną, niemniéy i wsparcia dożywotnie, w skutek tychże samych przepisów wyznaczone, mają być wypłacane odąd ze skarbu Naszego Królestwa Polskiego, i summa, na uiszczanie onych każdorocznie potrzebna, obciążać mająca ogólne dochody Królestwa, zamieszczoną będzie co rok w budżecie ieneralnym przychodów i wydatków.

2.

Po uskutecznieniu z funduszu emerytalnego woyskowego wypłat, wskazanych art: 36, 37, 38 i 39 przepisów, pozostałość tegoż funduszu wniesioną będzie do skarbu publicznego, i stanie się onegoż własnością, a natomiast wszelkie wypłaty, w poprzedzającym ustępie wspomniane, odąd z funduszów skarbowych uiszczane być mają.

3.

На Намѣстника НАШЕГО въ Царствѣ Польскомъ Возлагаемъ представлять НАМЪ о тѣхъ изъ относимыхъ по нынѣшнимъ правиламъ ко второму разряду лицамъ, кои, по особеннымъ уваженіямъ, признаны имъ будуще заслуживающими НАШЕГО милостиваго снисхожденія.

4.

Распространяя попеченіе НАШЕ и на тѣ лица, кои хотя принятіемъ дѣятельнаго участія въ мятежѣ лишились всѣхъ правъ на пенсію, но изъявляющъ раскаяніе въ своемъ преступленіи, МЫ уже повелѣли, опредѣленное для шаковыхъ прехлѣнное вспомошествованіе продолжитъ по 1-е Генваря 1838 года.

МЫ желаемъ, дабы по прошествіи того срока, пособія сіи были продолжаемы тѣмъ, кои до мятежа со-

3.

Namiestnikowi Naszemu w Królestwie Polskiemъ poleconémъ iest, czynić Namъ przedstawienia względemъ osób, stosownie do załączonychъ przepisówъ wъ kategorii drugiej zamieścić się mającychъ, które dla szczególnychъ powodówъ, uznane będą za zasługujące na łaskawość Naszą.

4.

Rozciągającъ troskliwość Naszą i do osób, które, lubo wъ skutekъ czynnego udziału wъ rokoszu, utraciły wszelkie prawa do pensyi, przecieжъ okazują żalъ за свое преступство, Rozkazaliśmy jużъ wyznaczone dla nichъ trzechletnie wsparcie, nadal wypłacać do 1 Stycznia 1838 roku.

Chcemy oraz, aby po upływie tego przeciągu czasu, wsparcia rzeczone były nadal udzielane osobom, które

стояли въ службѣ двадцать лѣтъ и болѣе.

Намѣстнику НАШЕМУ въ Царствѣ Польскомъ предоставляемъ на семь основаніи опредѣлять продолженіе пособія означеннымъ лицамъ, когда по состоянію ихъ, или другимъ уваженіямъ, признаешь по нужнымъ.

5.

Само собою разумѣется, что тѣ, кои дерзнули бы за симъ принявъ участіе въ какихъ либо новыхъ злоумышленіяхъ, или же безпокойнымъ и дурнымъ поведеніемъ обрали на себя замѣчаніе Правительсва, лишаются всѣхъ правъ на пенсіи и пособія имъ опредѣленныя.

МЫ предоставляемъ Намѣстнику НАШЕМУ въ Царствѣ Польскомъ, въ сихъ случаяхъ останавливать и вовсе прекращать производсво опредѣляемыхъ настоящими правилами пожи-

przed rokoszem zostawały w służbie przez lat dwadzieścia lub więcéy.

Namiestnik Królewski będzie mowien rozporządzać, podług téy zasady, przedłużenie wsparcia dla osób wyżej wymienionych, jeżeli, przez wzgląd na ich stan lub, dla innych powodów, uzna tego potrzebę.

5.

Samo z siebie wynika, że ktoby poważył się należeć do iakichbądź nowych zamachów, albo też przez niepokoyne lub złe sprawowanie się, ściągnął na siebie uwagę Rządu, utraci tém samém wszelkie prawo do pensyi i wsparcia onemu wyznaczonego.

Pozostawiamy Namiestnikowi Naszemu w Królestwie, w powyższych przypadkach zawieszać i zupełnie uchyłać wypłatę udzielonych, na mocy obecnych przepisów, dożywotniego i czasowego wsparcia; co zaś do przypa-

женныхъ и временныхъ пособій; о прекращеніи же пенсій представлять на усмотрѣніе НАШЕ.

6.

Для распределенія военныхъ чиновъ и прочихъ лицъ по разрядамъ, и для разсмотрѣнія правъ ихъ на эмеритальныя и пенсійныя пенсіи, и просьбъ о пожизненныхъ пособіяхъ, МЫ Поручаемъ Намѣстнику НАШЕМУ учредить особую комиссію; на негоже и Совѣтъ Управленія Царства Польскаго Возлагаемъ: учинить надлежащія распоряженія къ приведенію въ исполненіе насющаго Повелѣнія НАШЕГО и правилъ НАМИ утвержденныхъ, снабдивъ на сей конецъ всѣхъ, кому слѣдуетъ, надлежащимъ по содержанію оныхъ наставленіемъ.

7.

Насющае Повелѣніе НАШЕ и правила при ономъ НАМИ утвержденныя,

дкѡвъ uchylenia pensyi, takowe mają bydź do Naszey decyzyi przedstawiane.

6.

Dla podziału wojskowych i innych osób z wydziału wojskowego na kategorie, i wyrzeczenia względem praw ich do pensyi emerytalnych i odstawkowych, niemniéy rozpoznawania prośb o dożywotnie wsparcia, Polecamy Namiestnikowi Naszemu wyznaczyć oddzielną kommissyą, i tak onemu, iako też Radzie Administracyinéy Królestwa Poruczamy wydanie stosownych rozporządzeń, celem przywiedzenia do skutku ninieyszego Postanowienia Naszego i przepisów przez Nas zatwierdzonych, oraz udzielenie każdemu, do kogo to należeć będzie, potrzebnych instrukcyi.

7.

Ninieysze Postanowienie Nasze, iako też zatwierdzone przy niém przepi-

Tom XX. do Nru 68.

Повелеваемъ внести въ Дневникъ
Законовъ.

Данъ въ Пешергофѣ $\frac{\text{Юни } 25}{\text{Юли } 7}$ дня 1836
года.

(подписано) НИКОЛАЙ.

sy, w Dzienniku Praw umieszczone
bydź maia.

Dan w Peterhofie, dnia $\frac{25 \text{ Czerwca}}{7 \text{ Lipca}}$
1836 roku.

przez Cesarza i Króla
Minister Sekretarz Stanu
w Zastępstwie: Pomocnik Ministra
Ig. Turkull.

Zgodno z Oryginałem
Minister Sekretarz Stanu
w Zastępstwie: Pomocnik Ministra
(podpisano) Ig. Turkull.

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) J. Tymowski.

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezydujący
w Komisyi Rządowej Sprawie-
dliwości

Kossecki.

za Sekretarza Jeneralnego
Szeł Bióra
B. B r u c k.

Na Oryginalie własną JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIĘY MOŚCI ręką napisano:

„Бышь по сему.”

ПРАВИЛА

о пенсіяхъ и пособіяхъ военнымъ чинамъ и Чиновникамъ бывшихъ: Польской арміи и корпуса Инвалидовъ и Ветерановъ, а равно ихъ вдовамъ и дѣтямъ.

ЧАСТЬ ПЕРВАЯ.

О пенсіяхъ и пособіяхъ Генераламъ, Офицерамъ и Чиновникамъ бывшей Польской арміи и корпуса Инвалидовъ и Ветерановъ.

ГЛАВА I.

О распредѣленіи на разряды.

Статья I.

Въ слѣдствіе происшествій 1830 и 1831 годовъ, и приняшаго въ сіе вре-

PRZEPISY

Opensyach i wsparciach dla wojskowych i Urzędników Administracyi byłego wojska Polskiego, tudzież korpusu Inwalidów, oraz dla ich wdów i dzieci.

CZĘŚĆ PIERWSZA.

O pensyach i wsparciach dla Generalów, Oficerów i Urzędników Administracyi byłego wojska Polskiego, tudzież korpusu Inwalidów i Weteranów.

ROZDZIAŁ I.

Podział na kategorie.

Artykuł I.

W skutek wypadków zaszłych w latach 1830 i 1831, i udziału jaki mieli

мя нѣкопорыми Генералами, Офицерами и Чиновниками бывшей Польской арміи, учаспія въ возмущеніи, всѣ сіи чины, опинынѣ въ отношеніи правъ на пенсіи эмеритальную и пенсійную (retretowa) раздѣляющся на два разряда:

Къ первому принадлежатъ тѣ, кои пребывъ вѣрными своему долгу, вовсе не учаспвовали въ мяшежѣ.

Ко второму тѣ, кои принимали большее, или меньшее въ мяшежѣ участие.

С п а ш ь я 2.

Въ первый разрядъ входящъ:

а) Генералы, Офицеры и Чиновники, кои бывъ уволены еще до мяшежа, не несли въ продолженіе онаго никакой службы, и постоянно были неукоризненнаго поведенія въ оп-

подówezas w rokoszu, niektórzy z Generałów, Oficerów i Urzędników Administracyi byłego woyska Polskiego, wszyscy Generałowie, Oficerowie i Urzędnicy, którzy do składu tegoż woyska należeli, podzieleni są pod względem praw do pensyi emerytalnéy, lub odstawkowéy, na dwie kategorie.

Do kategorii pierwszéy należą ci, którzy, pozostając wiernymi swym obowiązkom, żadnego w rokoszu nie mieli udziału.

Do kategorii drugiéy należą ci, którzy w tymże rokoszu mieli większy lub mniejszy udział.

А р т ы к у л 2.

W kategorii pierwszéy mieszczą się:

а) Generałowie, Oficerowie i Urzędnicy, którzy po otrzymaniu przed rokoszem uwolnienia ze służby, w czasie trwania tegoż wcale nie służyli, i których zachowanie się

вошеніи къ Законному Правитель-
ству.

б) Генералы, Офицеры и Чиновники
военнаго вѣдомства, копорые, въ
слѣдствіе возникшаго возмущенія,
ославили ряды мятежниковъ, у-
далились отъ своихъ должностей
прежде ^{28 Февраля}_{11 Марта} 1831 года, и въ семь
бездѣйствій, непричастные къ мя-
тежу, пребыли до возстановленія
Законнаго Правленія.

Спашья 3.

Во второй разрядъ входятъ:

1. Тѣ изъ бывшихъ въ отставку Ге-
нераловъ, Офицеровъ и Чиовни-
ковъ, кои во время мятежа или
вновь поступили въ военную служ-
бу, или исправляли какія либо во-
енныя обязанности.
2. Всѣ тѣ бывшей Польской арміи:
Генералы, Офицеры и Чиновники,
кои, на основаніи 2-й ст. настоя-

възгледомъ правого Рządu, было
ciągle nienaganném.

б) Generałowie, Oficerowie i Urzę-
dnicy Administracyi woyskowej,
którzy w skutek wszczętego roko-
szu opuścili szeregi powstańców,
usunęli się od służby przed dniem
^{28 Lutego}_{11 Marca} 1831 r. i nie należąc do
zaburzeń, aż do przywrócenia Rzą-
du prawego w bezczynności pozos-
tali.

Artykuł 3.

Do kategorii drugiey należą:

1. Ci z uwolnionych Generałów, Ofi-
cerów i Urzędników, którzy w cza-
sie rokoszu napowrót weszli do
służby woyskowej, lub też iakie-
kolwiek obowiązki woyskowe peł-
nili.
2. Wszyscy Generałowie, Oficerowie
i Urzędnicy byłego woyska Pol-
skiego, w myśl art. 2 niniejszych

щихъ правилъ, не могутъ принадлежать къ первому разряду.

ГЛАВА II.

О принадлежащихъ къ первому разряду.

Сшашья 4.

Всѣ означенныя во 2-й ст. сихъ правилъ въ пунктѣ подъ букв. а, Генералы, Офицеры и Чиновники сохраняютъ свои права на продолженіе полученныхъ ими пенсій. Означеннымъ той же ст. въ пунктѣ подъ букв. б, предоставляется право на полученіе пенсіи, какая, на основаніи дѣйствовавшихъ до мяшежа постановленій, слѣдовала имъ за службу ихъ до уничтоженія Польской арміи, т. е. по ^{19 Апрѣля}_{1 Мая} 1832 года.

Сшашья 5.

Генераламъ, Офицерамъ и военнаго вѣдомства Чиновникамъ, къ первому

przepisów, w pierwszėj kategorii nieobięci.

ROZDZIAŁ II.

O osobach należących do pierwszėj kategorii.

Artykuł 4.

Wszyscy wymienieni pod lit. a. art. 2. niniejszych przepisów, Generałowie, Oficerowie i Urzędnicy, zachowują swe prawa do dalszego pobierania wyznaczonych im pensyi; wymienieni zaś pod lit. b. tegoż artykułu, utrzymani są przy prawie do uzyskania pensyi, iaka im, stosownie do urzędzeń przed rokoszem istniejących, przypadaćby mogła za czas służby ich, aż do dnia ^{19 Kwietnia}_{1 Maja} 1832 r. epoki rozwiązania wojska Polskiego.

Artykuł 5.

Generałom, Oficerom i Urzędnikom wojskowym, do kategorii pier-

разряду принадлежащимъ, кои до поступления въ Россійскую Императорскую армію, прослужили двадцать лѣтъ и болѣе въ бывшихъ Польскихъ войскахъ, опредѣляющіяся при увольнении изъ Россійской службы, пенсіи на нижеслѣдующемъ основаніи:

- а) Тѣмъ, кои выйдутъ въ опсшавку, не прослуживъ въ Россійской арміи, со времени вступленія въ оную, срока, для полученія пенсіи по Россійскимъ узаконеніямъ положеннаго, опредѣляется только та пенсія, которая за прежнюю службу ихъ слѣдовашъ имъ будетъ на основаніи **ВЫСОЧАЙШАГО** Постановленія отъ $\frac{15}{25}$ Іюня 1829 года объ эмеритальномъ обществѣ для военныхъ чиновъ.

Сии пенсіи будутъ производимы на счетъ доходовъ Царства Польскаго.

wszёy należącym, którzy przed weyściem do woysk Cesarsko-Rossyiskich wysłużyli lat dwadzieścia lub więcéy w byłém woysku Polskim, udzielane będą przy wyściu ze służby Rossyjskiéy pensye, podług następujących prawideł:

- а) Tym, którzy wyidą ze służby, nie wysłużywszy w woysku Rossyjskim, od dnia weyścia do niego, czasu, iaki podług praw istniejących w Rossyi do uzyskania pensyi jest zakresłony, wyznaczone zostaią takie tylko pensye, iakie za poprzednią ich służbę przypadać będą, podług przepisów Postanowienia Królewskiego z dnia $\frac{15}{25}$ Czerwca r. 1829 o stowarzyszeniu emerytalném woyskowém.

Pensye te wypłacane będą z dochodów Królestwa Polskiego.

б) Когда по полученному въ Россійской арміи высшему чину и за все время служенія, какъ въ бывшей Польской, такъ и въ Россійской арміяхъ, слагая число лѣтъ въ одинъ срокъ безъ различія, выходящій въ отставку будетъ имѣть, по Россійскимъ постановленіямъ, право на пенсію большую той, какая на основаніи выше приведеннаго Постановленія $\frac{1}{2}\frac{5}{5}$ Іюня 1829 года причислалась бы ему за службу въ бывшихъ Польскихъ войскахъ: по ему назначается пенсія по Россійскому окладу; и часть сей пенсіи, какая слѣдовала бы ему на основаніи **ВЫСОЧАЙШАГО** Постановленія $\frac{1}{2}\frac{5}{5}$ Іюня 1829 года, обращается на счетъ доходовъ Царсва, а остальная на счетъ Казначейства Имперіи.

в) Кто прослужитъ въ Россійской

б) Tym, którzy po postapieniu na wyższy stopień w woysku Rosyjskiém i po wysłużeniu w niém, łącznie ze służbą w woysku Polskiém, czasu do uzyskania pensyi przepisanego, nabędą, stosownie do urzędzeń w Rosyi istniejących, prawa do wyższej pensyi od téj, iakaby im na zasadzie wspomnianego Postanowienia z dnia $\frac{1}{2}\frac{5}{5}$ Czerwca 1829 r. za służbę w byłém woysku Polskiém przypadła, wyznaczone będą pensye podług etatu Rosyjskiego, z tém zastrzeżeniem: iż część takowych, iaka należać będzie wedle przepisów Królewskiego Postanowienia, z dnia $\frac{1}{2}\frac{5}{5}$ Czerwca 1829 roku, z funduszów Królestwa uiszczana, reszta zaś ze skarbu Cesarstwa płaconą być ma.

в) Tym, którzy w woysku Rosyji

арміи время, которое, безъ зачета прежняго въ бывшей Польской арміи служенія, даешь, по существующимъ въ Россіи Постановленіямъ, право на пенсію: тому слѣдующая, на основаніи Постановленій сихъ, пенсія, опредѣляется сверхъ той, которая за прежнюю его службу въ бывшей Польской арміи слѣдовать будетъ на основаніи **ВЫСОЧАЙШАГО** Декрета $\frac{15}{25}$ Іюня 1829 года. Изъ сихъ двухъ пенсій, первая назначается на счетъ Государственнаго Казначейства Имперіи, вторая на счетъ доходовъ Царства Польскаго.

С ш а ш ъ я 6.

Служившимъ менѣе двадцати лѣтъ въ бывшихъ Польскихъ войскахъ Генераламъ, Офицерамъ и Чиновникамъ перваго разряда, кои поступили, или поступаютъ въ Россійскую армію, вре-

скиѣмъ выслужая лѣта, надаяще имъ, не личая службы въ бывшемъ войску Польскомъ, право до пенсии подług urzędzeń w Rosyi istniejących, udzielone będą należne, stosownie do tychże urzędzeń, pensye, oprócz pensyi, które otrzymaiają za poprzednią służbę w byłym woysku Polskim, na zasadzie Postanowienia z dnia $\frac{15}{25}$ Czerwca 1829 r. Pierwsza z tych pensyi wypłacana bydź ma ze skarbu Cesarstwa, druga zaś z dochodów Królestwa Polskiego.

А р т ы к у л 6.

Generałowie, Oficerowie i Urzędnicy pierwszey kategorii, którzy służąc mnięj iak lat dwadzieścia w byłym woysku Polskim, weszli lub następnie weyda do woyska Rosyjskiego,

мя дѣйствительной прежней ихъ службы, зачислявается въ службу Россійскую, и пенсіи имъ за все время служенія опредѣляющіяся и производящіяся на основаніи сущесствующихъ въ Имперіи Постановленій.

Спашья 7.

Тѣ Генералы и Офицеры, которые, по силѣ 2 и 4 сп. насшоящихъ правилъ, не потеряли права на эмеритальную пенсію, и, сосшоявъ двадцать лѣтъ, или болѣе въ военной службѣ, поступили, или поступающъ въ службу Гражданскую, сохраняющъ свои права на пенсіи, слѣдовавшія имъ по сущесшвовавшимъ до мяшежа Постановленіямъ, ш. е., за службу въ арміи по $\frac{19}{1}$ ^{Апрѣля} _{Маія} 1832 года, по содержанію **ВЫСОЧАЙШАГО** Декреша $\frac{15}{25}$ _{Юня} 1829 года, или Усшава о военныхъ наградахъ; за службу же по часши

бѣда mieli doliczony do służby Rosyjskiej czas dawniej ich czynnej służby, i pensye za cały przeciąg służby wyznaczane i uiszczane im zostaną, na zasadzie urzędzeń w Cesarstwie istniejących.

Artykuł 7.

Generałowie i Oficerowie, którzy z mocy art. 2 i 4 niniejszych przepisów nie utracili prawa do pensyi emerytalnej, i którzy, po wysłużeniu dwudziestu lat lub więcej w woysku, weszli lub na przyszłość weydu do służby cywilnej, zachowują prawa swe do pensyi, przypadających im stosownie do obowiązujących przed rokoszem postanowień, to jest, za służbę w woysku aż do dnia $\frac{19}{1}$ ^{Kwietnia} _{Maia} 1832 r. stosownie do Postanowienia Naywyższego z dnia $\frac{15}{25}$ _{Czerwca} 1829 r. lub na mocy urzędzenia o nagrodach woyskowych; za czas zaś służby cywil-

Гражданской, на основаніи Постановленія объ эмеритурѣ Гражданской.

ГЛАВА III.

О принадлежащихъ ко второму разряду.

Статья 8.

Всѣ, въ 3 еп. настоящихъ правилъ означенные, состоявшіе въ опешавкѣ Генералы, Офицеры и Чиновники бывшей Польской арміи, которые во время мятежа, или вновь поступили въ службу военную, или исправляли какія либо военныя обязанности, а равно и всѣ прочіе неприннадлежащіе къ первому разряду, лишаются правъ на пенсіи, которыя они уже получали прежде возмущенія, или же которыя, по существовавшимъ до онаго Постановленіямъ, имъ предоставлялись.

Статья 9.

О тѣхъ изъ числа принадлежащихъ

нѣй, stosownie do postanowień o Emeryturze Cywilnej.

ROZDZIAŁ III.

O osobach należących do drugiej kategorii.

Artykuł 8.

Wszyscy uwolnieni od służby Generałowie, Oficerowie i Urzędnicy b. wojska Polskiego, w art. 3 niniejszych przepisów wzmiankowani, którzy w czasie rokoszu napowrót weszli do wojska, lub iakiekolwiek obowiązki wojskowe sprawowali, niemniéy wszyscy nienależący do pierwszёj kategorii, utracają prawo do pensyi, iakie już przed powstaniem pobierali, lub do iakich mogli mieć prawo, stosownie do urzędzeń przed rokoszem obowiązujących.

Artykuł 9.

Wszelako Namiestnik Królestwa,

ко въпорому разряду: Генералахъ, Офицерахъ и Чиновникахъ, кои до возникшаго въ 1830 году возмущенія, служили съ ошличнымъ усердіемъ двадцать лѣтъ и болѣе, когда приномъ по ближайшему соображенію ониносящихся къ нимъ по мяшежу общошельствъ, или по ообеннымъ какимъ либо уваженіямъ, они будутъ признаваемы заслуживающими изъятія изъ общаго въ предшедшей 8-й сп. постановленнаго правила: предославляемя Намѣстнику въ Царствѣ Польскомъ представлять съ изъясненіемъ всѣхъ вышеозначенныхъ уваженій, и сообразно съ сп. 10, 11 и 12 сихъ правилъ, на **ВЫСОЧАЙШЕЕ ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА** благоусмотрѣніе, испрашивая пожалованія имъ ошъ **МОНАРШЕЙ** милосіи нѣкошораго пожизненнаго пособія.

moceń jest czynić przedstawienia do Najwyższej decyzji względem Generałów, Oficerów i Urzędników, zamieszczonych w drugiej kategorii, którzy przed rokoszem 1830 r. wysłużyli ze znakomitą gorliwością lat dwadzieścia lub więcey, i którzy przytém, po bliższém rozpoznaniu okoliczności ich dotyczących z epoki rokoszu, lub z powodu iakich szczególnych względów, uznani będą za zasługujących na wyłączenie od przyjętego w artykule poprzedzającym (8) ogólnego przepisu. Przełożenia tego rodzaju obeymować mają, przy wyszczególnieniu wszelkich wyż wspomnionych okoliczności lub powodów, oraz zachowaniu rozporządzeń objętych art. 10 | 11 i 12 niniejszych przepisów, wstawienie się o wyznaczenie takowym wojskowym, ze szczodroблиwości Monarszёy, nieiakiego wsparcia dożywotniego.

Спашья 10.

Лица, противъ войскъ законнаго своего Государя и вообще въ рядахъ мятежниковъ сражавшіеся, не могутъ подлежать вышеупомянутому изъясненію. Оно, на основаніи всѣхъ означенныхъ въ предшедшей 9-й стп правилъ, допускается только опиносительно такихъ лицъ, о коихъ съ достовѣрностію признано будетъ, что они не въ духъ возмущенія и не къ усилению онаго, но невольно, силою тогдашнихъ обстоятельствъ и власною мятежнаго Правительства принуждены были служить оному, исправляя разныя должности въ госпиталяхъ и другихъ частяхъ Управленія.

Спашья 11.

По ближайшемъ на мѣстѣ разсмотрѣніи и удостовѣреніи въ дѣйствительности сихъ обстоятельствъ, со-размѣряется съ оными назначеніе ко-

Artykuł 10.

Osoby, które przeciw woyskom prawego Monarchy i w ogólności w szeregach powstańców walczyły, nie mogą korzystać z powyższego wyłączenia. Takowe wyłączenie, zgodnie z przepisami w art. 9 objętymi, ściaga się iedyne do osób, względem których należyce będzie udowodnioném, że nie w widokach zaburzeń, ani dla rozszerzenia rokoszu, lecz mimowolnie, przemocą ówczesnych wypadków i władzą rewolucyjnego Rządu, zmuszone były do służenia oному, i sprawowały różne obowiązki w szpitalach i innych wydziałach służby publiczney.

Artykuł 11.

Po bliższém rozpoznaniu na miejscu, i stwierdzeniu istoty powyższych okoliczności, ustawni się w miarę cnych wysokość udzielić się mogącego

личества испрашиваемого пожизненнаго пособія; оно во всякомъ случаѣ не должно превышать двухъ шрешей количества той пенсїи, на которую представляемый Офицеръ, или Чиновникъ (еслибы не принадлежалъ къ числу принимавшихъ участіе въ мажежѣ) имѣлъ бы право на основаніи существовавшихъ до оного ВЫСОЧАЙШИХЪ Послановленій.

Сообразно сему окладъ пожизненнаго пособія, въ высшей степени своей, непревосходящій половины суммы пенсїи, можетъ быть, при вышеозначенныхъ особенныхъ уваженіяхъ, испрашиваемъ для принадлежащихъ ко второму разряду: Генераловъ и Штабъ-Офицеровъ, также Капитановъ бывшихъ Польскихъ Гвардейскихъ полковъ: Гренадерскаго и Конно-Егерскаго; Капитановъ 1-го класса Гвардейской Конно-Батареинной роты; а

дожыотного wsparcia; takowe w żadnym przypadku nie powinno przewyższać dwóch trzecich części pensyi, do iakiéy przedstawionemu Oficerowi lub Urzędnikowi, z mocy obowiązujących przed rokoszem Najwyższych Postanowień, służyłoby prawo, gdyby nie miał udziału w zaburzeniach.

W skutek czego, najwyższa ilość dożyotного wsparcia, do iakiego mogą być przedstawieni, w razie wyżej opisanych szczególnych okoliczności pomieszczeni w drugiej kategorii Generałowie, Sztabs-Oficerowie, także Kapitanowie byłych Polskich pułków Gwardyi Grenadyerów i Strzelców konnych, i Kapitanowie 1 klasy Baterji pozycyjnej Artylleryi konnej Gwardyi, również Urzędnicy wojskowi w stopniach Generalskich i Sztabs-Ofi-

равно и Чиновниковъ военного вѣдомства, въ Генеральскихъ и Шшабъ-Офицерскихъ чинахъ числившихся.

Равняющійся двумъ шрешиамъ суммы пенсіи, можешь бышь на томъ же основаніи испрашиваемъ: Капитанамъ 1-го класса Полевой Артиллеріи, Оберъ-Офицерамъ и прочимъ Чиновникамъ военного вѣдомства.

Статья 12.

Когда половина Эмеритальной пенсіи какого либо изъ состоявшихъ въ военныхъ Управленіяхъ при бывшей Польской арміи Чиновниковъ, коимъ присвоенъ былъ чинъ Маіорскій, составляетъ менѣе двухъ шрешей пенсіи за то же время службы Чиновника, въ чинѣ Капитанскомъ состоявшаго: то, для уравнительности, принимаются въ семь случаевъ, за размѣръ къ назначенію пожизненнаго пособія, двѣ шреши пенсіи, следовавшей состояв-

cerskich, przenosić nie powinna połowy powyższej pensyi.

Do wsparcia wyrównyującego dwóm trzecim pensyi, mogą być na tychże zasadach przedstawieni: Kapitanowie 1 klasy Artylleryi liniowej, oraz inni Oficerowie i wszyscy inni urzędnicy wojskowi.

Артикулъ 12.

Gdyby połowa pensyi którego z urzędników wojskowych w stopniu Maiora, wynosiła mniej od dwóch trzecich pensyi za tenże czas służby urzędnika, do stopnia Kapitana przyrównanego, wtedy, dla uniknienia nie stosowności, za zasadę do wyznaczenia dożywotniego wsparcia urzędnikowi w stopniu Maiora zostającemu, przyjąć należy dwie trzecie pensyi należą-

шему въ чинѣ Капитанскомъ Чиновнику.

Сшашья 13.

Время дѣйствительной прежней службы Генераловъ, Офицеровъ и Чиновниковъ, ко второму разряду принадлежащихъ, кои приняты, или впредь принимаемы будутъ въ Россійскую службу, зачисляется имъ къ праву на пенсію, по Посланоушеніямъ въ Россіи сущесwующимъ, полагаемую.

Сшашья 14.

Прежняя дѣйствительная служба принадлежащихъ ко второму разряду лицъ, счисляется по $\frac{17}{29}$ Ноября 1830 года; а послѣдующая: служба Россійская, или Гражданская въ Царствѣ Польскомъ, счисляется, первая, со времени вступленія въ оную, вторая, также со времени вступленія въ оную по укрощеніи мятежа.

céу urzędnikowi, do stopnia Kapitana przyrównanemu.

Artykuł 13.

Czas czynnéy poprzedniéy służby Generałów, Oficerów i Urzędników drugiéy kategorii, przyiętych już, lub nadal przyiętemi byдź mogących do służby Rossyjskiéy, liczy im się, pod względem prawa do pensyi, podług prawideł w Rossyi obowiązujących.

Artykuł 14.

Poprzednia czynna służba należących do drugiéy kategorii osób, liczy się do $\frac{17}{29}$ Listopada 1830; następna zaś, a mianowicie: służba Rossyjska lub Cywilna w Królestwie Polskim, liczy się, pierwsza, od czasu weyścia do niéy, a druga, także od czasu weyścia do niéy, po uśmierzeniu rokoszu.

Статья 15.

Кто, прежде вступленія въ Россійскую службу, пользовался, по ВЫСОЧАЙШЕЙ милости, пожизненнымъ пособіемъ: можешь по выходе въ отставку просить, дабы разрѣшено ему было воспользоваться онымъ вновь, если по службѣ своей онъ не приобрѣтитъ права на высшую пенсію.

ГЛАВА IV.

О военныхъ чинахъ и Чиновникахъ, употребленныхъ на службу по возстановленіи законнаго порядка въ Царствѣ Польскомъ.

Статья 16.

Генераламъ, Офицерамъ и Чиновникамъ военнаго вѣдомства, кои по $\frac{17}{29}$ Ноября 1830 года состояли до крайней мѣры двадцать лѣтъ въ службѣ, и во время бывшаго мятежа, не вступая въ ряды мятежниковъ, несли

Artykuł 15.

Ktoby przed wstąpieniem do służby Rossyjskiéy, miał sobie udzielone z Naywyższej łaski dożywotnie wsparcie, ten wychodząc ze służby, może prosić, aby mu dozwoloném było nadal korzystać z niego, jeżeliby, w miarę lat służby, do wyższej pensyi nie nabył prawa.

ROZDZIAŁ IV.

O woyskowych i Urzędnikach woyskowych, przyjętych do służby po przywróceniu prawego Rządu w Królestwie Polskiem.

Artykuł 16.

Generałom, Oficerom i Urzędnikom woyskowym, którzy do $\frac{17}{29}$ Listopada 1830 r., wysłużyli przynajmniej lat dwadzieścia, i w czasie rokoszu nie wstąpili w szeregi buntowników, lecz tylko odbywali służbę w Administra-

Tom XX. do Nr 68.

службу шокмо по Управленіямъ, и не принимали въ мяшежъ дѣятельнаго учасія, а по возстановленіи въ Царствѣ законнаго порядка, со времени упраздненія военнаго Управленія бывшей Польской арміи, употреблены были на службу въ существующихъ отдѣленіяхъ бывшей Правительственной Военной Коммисіи, по Интенданштву Дѣйствующей Арміи, по военной конскрипціи, или же въ Коммисіи для назначенія вспомошествованій Офицерамъ бывшей Польской арміи, а равно и шѣмъ сего же разряда Чиновникамъ, кои, по укрощеніи мяшежа, послушили, или впредь поступятъ въ гражданскую службу: предоспавляеися право шолько на ту часшь ихъ эмеритальной пенсіи, какая, на основаніи 49 сп. **ВЫСОЧАЙШАГО** Поспановленія ошъ $\frac{1}{2}\frac{3}{5}$ Іюня 1829 года, долженшвовала бышь производима

тыи, и не имели в забурзеніяхъ czynnego udziału, а по przywróceniu w Królestwie prawego Rządu i rozwiązaniu Administracyi woyskowej byłych woysk Polskich, użyci zostali w pozostałych po Kommissyi Rządowej Woyny wydziałach, w Intendenturze Czynnéy Armii, w Biórze Spisu woyskowego, lub też w Kommissyi do wyznaczenia wsparcia Oficerom byłego woyska Polskiego ustanowionéy, a nakoniec: Urzędnicy téyże saméy kategorii, którzy, po uśmierzeniu rokoszu, weszli lub na przyszłość weyda do służby cywilnéy, zachowuią prawo do téy tylko części pensyi emerytalnéy, iaka na zasadzie art. 49 Postanowienia Naywyższego z dnia $\frac{1}{2}\frac{3}{5}$ Czerwca roku 1829, z funduszów stowarzyszenia emerytalnego winna była byдź плаconą; drugą część téyże pensyi, która, stosownie do przepisów wspomnionego Po-

изъ суммъ эмеритальнаго общества; другую часть пенсїи, которая по содержанию того Декрета имѣла бытъ производима изъ суммъ казенныхъ, выше означенныя лица могутъ получать лишь въ видѣ особенной **ВЫСОЧАЙШЕ** жалуемой награды, по за свидѣтельствованію Начальства, что представляемый къ оной, последующекъ отличенно усердною службою своею, содѣлался достойнымъ вниманія Правительства.

Статья 17.

Количество пенсїи, причитающееся (на основаніи предшедшей статьи) за время действительной службы вышеозначенныхъ лицъ по $\frac{17}{29}$ Ноября 1830 года, будетъ опредѣляемо на основаніи **ВЫСОЧАЙШАГО** Постановленія $\frac{15}{25}$ Іюня 1829 года; а за службу по укрощеніи мятежа, на основаніи правилъ для эмеритуры гражданской.

становленія, miała być im uiszczana z funduszów Skarbu, wyżey wzmiankowane osoby otrzymać tylko mogą tytułem szczególnéy nagrody, Najłaskawiey wyznaczonéy, po zaświadczeniu ich zwierzchniéy władzy, że przedstawiony do takowéy łaski, następną gorliwą służbą swoją zasłużył na względy Rządu.

Artykuł 17.

Ilość pensyi, na zasadzie powyższego artykułu osobom wspomnianym przypadająca, oznaczoną będzie za czas czynnéy służby do $\frac{17}{29}$ Listopada 1830 r. stosownie do Najwyższego Postanowienia z dnia $\frac{15}{25}$ Czerwca 1829, a za służbę po uśmierzeniu rokoszu, stosownie do przepisów o emeryturze cywilnéy.

ГЛАВА V.

О пенсіяхъ Офицерамъ и Чиновникамъ бывшаго корпуса Инвалидовъ и Ветерановъ.

Сшашья 18.

Офицерамъ и Чиновникамъ бывшаго корпуса Инвалидовъ и Ветерановъ, какъ тѣмъ, кои уволены уже вовсе отъ службы по случаю преобразования того корпуса, такъ и поскупившимъ въ новыя Инвалидныя команды, въ Арестантскія роты и въ подвижныя Инвалидныя роты, сохраняющія прежнія права на эмерищальныя и штабныя пенсіи.

Сшашья 19.

Изъ общаго въ предшедшей сшашь означеннаго правила, изъемиюшся тѣ только Офицеры и Чиновники бывшаго корпуса Инвалидовъ и Ветерановъ, кои принимали значительное и дѣйствительное участіе въ мятежѣ.

ROZDZIAŁ V.

O pensyach Oficerów i Urzędników byłego korpusu Inwalidów i Weteranów.

Artykuł 18.

Oficerom i Urzędnikom byłego korpusu Inwalidów i Weteranów, tak uwolnionym od służby, w skutek reorganizacyi tego korpusu, iako też przeznaczonym do nowych oddziałów Inwalidów, do kompanii poprawczych i do ruchomych kompanii Inwalidów, zachowują się dawne prawa do pensyi emerytalnych i odstawkowych.

Artykuł 19.

Z pod ogólnego w powyższym artykule obiętego prawidła, wyłączają się tylko Oficerowie i Urzędnicy byłego korpusu Weteranów i Inwalidów, którzy w rokoszu mieli znaczny i czynny udział.

Сшашья 20.

Правило въ ст. 18 послановленное, не распространяется на бывших временно прикомандированными къ Ветеранамъ и употреблявшихся на службу по передачъ дезертировъ и по конскрипции, Офицеровъ бывшей Польской арміи. Таковые, коимъ бы въ послѣдствіи и были помѣщены въ вышеупомянутыя команды и роты, подлежатъ силѣ общихъ о Офицерахъ бывшей Польской арміи правилъ.

ГЛАВА VI.

О штатныхъ пенсіяхъ нижнимъ чинамъ бывшей Польской арміи и корпуса Инвалидовъ и Ветерановъ.

Сшашья 21.

Уншерь-офицеры и рядовые бывшей Польской арміи, вахтера и другія разныхъ наименованій лица военного вѣдомства, въ рядахъ мишежни-

Artykuł 20.

Przepis w art. 18 obięty, nie ściąga się do Oficerów byłego wojska Polskiego, przydzielonych tymczasowie do Weteranów, i użytych na pocztach do wymiany zbiegów, lub też przy konskrypcyi. Takowi, chociażby późniéj umieszczeni zostali w wyżéj wymienionych oddziałach i kompaniach, podlegają przepisom ogólnym o Oficerach byłego wojska Polskiego.

ROZDZIAŁ VI.

O pen-yach odstawkowych dla wojskowych niższych stopni byłego wojska Polskiego, tudzież korpusu Inwalidów i Weteranów.

Artykuł 21.

Podoficerowie i żołnierze b. wojska Polskiego, dozorca i inni różnego nazwania woyskowi, którzy w szeregach buntowniczych nie służyli, za-

ковъ неслужившіе, сохраняющъ свои права на пенсіи ими полученныя, или следовавшія имъ по правиламъ до мятежа существовавшимъ.

Сшашья 22.

Тѣже права и на томъ же основаніи сохраняющъ и нижніе чины бывшаго корпуса Инвалидовъ и Ветерановъ, какъ уволенные вовсе отъ службы, такъ и поскупившіе въ Арешанпскія и Инвалидныя роты и въ подвижныя Инвалидныя команды.

Сшашья 23.

Пенсіи нижнимъ чинамъ, въ ст. 21 и 22 означеннымъ, а равно и вдовамъ ихъ и дѣтямъ, въ соразмѣрности съ пѣмъ, чинъ назначается ихъ мужьямъ и ошцамъ, опредѣляющія Намѣстникомъ ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА въ Царствѣ Польскомъ.

Сшашья 24.

Ошносительно служившихъ въ ря-

chowuią prawo do pensyi im udzielonych, lub onym przypadających, na mocy przepisów przed rokoszem postanowionych.

Artykuł 22.

Zachowuią się również takowe prawa wojskowym niższych stopni b. korpusu Inwalidów i Weteranów, tak uwolnionym zupełnie od służby, iako też przeniesionym do kompanii poprawczych Inwalidów, i do ruchomych oddziałów Inwalidów.

Artykuł 23.

Pensye wojskowych niższych stopni, w art: 21 i 22 wymienionych, iako też wdów ich i dzieci, w stosunku do pensyi wyznaczyć się mogących ich mężom i oycom, udzielać będzie Namiestnik Królestwa.

Artykuł 24.

Co się tycze wojskowych niższych

дахъ мяшежническихъ войскъ нижнихъ чиновъ бывшей Польской арміи и корпуса Инвалидовъ, приѣмлется въ соображеніе время прежняго ихъ безпорочнаго служенія до возмущенія, въ которое они были вовлечены.

Тѣмъ изъ шаковыхъ, а равно и вдовамъ ихъ и дѣтямъ, кои окажутся неимѣющими средствъ къ своему содержанию, Главнокомандующій Дѣйствующею Арміею, Намѣстникъ ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА въ Царствѣ Польскомъ, назначаетъ пожизненное опѣе милосердія ГОСУДАРЯ ИМПЕРАТОРА и ЦАРЯ пособіе, въ соотвѣщающей званію нижнихъ чиновъ и настоящему ихъ положенію соразмѣрности.

Спашья 25.

Правила въ предшедшихъ спашьяхъ сей главы означенныя, не опносятся къ поснуившимъ въ Россіи

stopni byłego woyska Polskiego, tudzież korpusu Inwalidów, którzy służyli w szeregach buntowników, wziąć należy na uwagę czas poprzedniéy ich nieskazitelnéy służby przed rokoszem, do którego wciągnięni zostali. Tym, o których okaże się, że nie mają środków własnych utrzymania, równie iak i wdowom ich i dzieciom, Główno-dowodzący Czynną Armią, Namiestnik JEGO CESARSKIÉY MOŚCI w Królestwie Polskiem, wyznaczy dożywotnie wsparcie z szcudroblowości Monarszég, ich stopniowi i obecnemu położeniu odpowiadające.

Артикулъ 25.

Przepisy w poprzednich artykułach niniejszego rozdziału objęte, nie ściągają się do podoficerów i żołnierzy,

скую армию унтеръ-офицерамъ и рядовымъ, кошорые, по выслугѣ узаконенныхъ лѣтъ, будушъ пользоваться преимуществами, предоставленными нижнимъ Россійской арміи чинамъ.

ЧАСТЬ ВТОРАЯ.

О пенсіяхъ вдовамъ и дѣтямъ Генераловъ, Офицеровъ и Чиновниковъ военного вѣдомства.

Сшашъ я 26.

Вдовы Генераловъ, Офицеровъ и Чиновниковъ военного вѣдомства, кои, на основаніи 2 и 4 сш. насшоящихъ правилъ, будушъ принадлежать къ первому разряду, и вдовы Офицеровъ и Чиновниковъ бывшаго корпуса Инвалидовъ и Ветерановъ, о коихъ упоминаешъ въ сш. 18-й, сохравяюшъ свои права на пенсіи эмеритальныя и шпашныя и на единовременныя награжденія, въ той самой мѣрѣ, кошорая

кшорзы вешли до войска Россыискаго; ci, по вышлуженіи лѣтъ правомъ означенныхъ, ушывать бѣда правъ, служащихъ стопниомъ низшимъ войска Россыискаго.

CZĘŚĆ DRUGA.

O pensyach dla wdów i dzieci Generalów, Oficerów i Urzędników wojskowych.

Artykuł 26.

Wdowy Generalów, Oficerów i urzędników wojskowych, w myśl artykułu 2 i 4 niniejszych przepisów do pierwszёj kategorii należących, tudzież wdowy Oficerów i Urzędników byłego korpusu Inwalidów i Weteranów, wymienione w art. 18. zachowują prawo do pensyi emerytalnej odstawkowej, i do wynagrodzeń na raz ieden, w téj samej ilości, iaka ozna-

опредѣлялась Постановленіями, до мѣшежа сущесствовавшими.

Сшашья 27.

Сіе право и въ той же силѣ распространяется и на дѣшей вышеупомянутыхъ перваго разряда лицъ, за исключеніемъ лишь тѣхъ сыновей, кои служили во время мѣшежа.

Сшашья 28.

Вдовы и дѣши лицъ принадлежащихъ ко второму разряду, не имѣютъ права на пенсіи.

Сшашья 29.

Пожизненныя пособія могутъ быть назначаемы только вдовамъ и родившимся до обнародованія наснующихъ правилъ дѣшамъ тѣхъ втораго разряда лицъ, о коихъ Намѣстникомъ ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА въ Царствѣ Польскомъ признано будетъ, что они сами могли бы, еслибъ находились въ живыхъ, на

чена была Постановленіями, передъ рокошемъ obowiązующими.

Артыкулъ 27.

Такіе же право, в тѣ же самѣ роцигłości сłuży і dzieciom wyżey oznaczonych osób, w pierwszej kategorii zamieszczonych, z wyłączeniem tylko synów, którzy służyli w czasie rokoshu.

Артыкулъ 28.

Wdowy і dzieci osób pomieszczonych w drugiej kategorii, nie mają prawa do pensyi.

Артыкулъ 29.

Dożywotnie wsparcie może byдъ tylko wyznaczone wdowom і urodzonym przed ogłoszeniem niniejszych przepisów dzieciom po woyskowych drugiej kategorii, о których Namiestnik JEGO CESARSKIĘY MOŚCI w Królestwie Polskiem osądzi, że gdyby sami pozostali przy życiu, byłiby

основаніи 9 и 10 сн. сихъ правилъ, бытъ того удостоенными.

Сшашья 30.

Пожизненныя пособія вдовамъ и дѣшамъ до возраста, опредѣляюща по усмотрѣнію Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ, въ соразмѣрности съ шѣми, кои могли бы бытъ опредѣлены самимъ мужьямъ, или опцамъ ихъ, какъ о томъ изъяснено въ сн. 11 и 12. Впрочемъ сія милость ни въ какомъ случаѣ не можетъ бытъ распространена на служившихъ во время мяшежа, или принимавшихъ въ ономъ участіе, сыновей Офицеровъ и Чиновниковъ вѣснорого разряда.

Сшашья 31.

Вдовамъ и дѣшамъ Офицеровъ и Чиновниковъ, поступившихъ, или имѣющихъ впредь, поступить, въ Россійскую армію, опредѣляюща пенсіи

godnymi téy łaski, w myśl art. 9 i 10 obecnego Postanowienia.

Artykuł 30.

Wsparcia dożywotnie dla wdów, i wsparcia, do wieku prawem przepisanego dla dzieci, wyznaczane będą przez Namiestnika Królestwa Polskiego, w stosunku do wsparcia, które mogłoby być udzielone mężom ich lub oycom, iak to jest w art. 11 i 12 opisane; wszakże to dobrodzieystwo w żadnym przypadku nie rozciąga się do synów po Oficerach i Urzędnikach drugiey kategorii, którzy sami służyli w czasie rokoszu, lub w nim udział mieli.

Artykuł 31.

Wdowom i dzieciom, pozostałym po Oficerach i Urzędnikach, którzy już weszli lub na przyszłość weyda do Rossyjskiey służby, wyznaczoną będzie

сообразно правамъ мужей, или опцовъ, на основаніяхъ изложенныхъ въ сшашь-яхъ: 5, 6, 7, 40 и 41 настоящихъ правилъ.

Сшашья 32.

Вдовамъ Офицеровъ и Чиновниковъ, о коихъ упоминается въ IV-й Главѣ сихъ правилъ, опредѣляющія пенсію сообразно 27-й сш. **ВЫСОЧАЙШАГО** Постановленія $\frac{1}{2}\frac{5}{5}$ Іюня 1829 года; а именно: назначающія въ пенсію половину шой, кошорая, по силѣ 16 и 17 сш. настоящихъ правилъ, производилась, или причисалась бы ихъ мужьямъ; а дѣшамъ, уже родившимся, сихъ Офицеровъ и Чиновниковъ, опредѣляемы будущъ пенсію, по соразмѣрности съ усшановленною въ сш. 30, 31 и 32 шото Постановленія; за исключеніемъ также сыновей, служившихъ во время мяшежа, или принимавшихъ въ ономъ участие.

pensya, stosownie do praw mężów lub oyców, wedle rozporządzeń obiętych w art: 5, 6, 7, 40, i 41 niniejszych przepisów.

Artykuł 32.

Wdowy po Oficerach i Urzędnikach wymienionych w rozdziale IV niniejszych przepisów, otrzymują pensye na zasadzie art. 27 Naywyższego Postanowienia z dnia $\frac{1}{2}\frac{5}{5}$ Czerwca 1829 r., a mianowicie: połowę pensyi z mocy art. 16 i 17 niniejszych przepisów, udzielonéy lub udzielić się mogacéy ich mężom; dzieci zaś wyżej wzmiankowanych Oficerów i Urzędników dotąd urodzone, uzyskują pensyą w stosunku oznaczonym w art. 30 31 i 32 tegoż Postanowienia, z wyłączeniem iednakże synów, którzy służyli w czasie rozruchu, lub w nim udział mieli.

ЧАСТЬ ТРЕТЬЯ.

РАСПОРЯЖЕНІЯ ОБЩІЯ.

Спашья 33.

Для распредѣленія военныхъ чиновъ и Чиновниковъ военного вѣдомства на устанавливаемые сими правилами разряды, и для разсмотрѣнія по онымъ правъ ихъ на пенсіи эмеритальныя и пенсійныя, а равно и прошеній о издававшихся пожизненныхъ оныхъ ВЫСОЧАЙШЕЙ милости ГОСУДАРЯ ИМПЕРАТОРА и ЦАРЯ даруемыхъ пособій, Намѣстникъ ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА въ Царствѣ Польскомъ имѣетъ учредить особую комиссію, снабдивъ оную надлежащимъ о порядкѣ дѣйствій ея наставленіемъ.

Спашья 34.

Мнѣнія Совѣща Управленія, по вносимымъ въ оный при заключеніяхъ сей комиссіи предметамъ, и предска-

CZĘŚĆ TRZECIA.

Prawidła Ogólne.

Artykuł 33.

Dla podziału wojskowych i Urzędników wydziału wojskowego, na wskazane niniejszemi przepisami kategorye, i dla rozpoznania praw ich do pensyi emerytalnych i odstawkowych, niemniéy dla roztrząśnienia prośb o wyiednanie dożywotniego wsparcia od łaski CESARZA i KRÓLA, Namieśnik Królestwa ustanowi oddzielną kommissyą i opatrzy ją w potrzebne instrukcyje, co do sposobu załatwiania poruczonych iéy czynności.

Artykuł 34.

Zdania Rady Administracyinéy w dem wniosków pomienionéy komisysyi, i przedstawienia w téy mierze Na-

вления по онымъ Намѣстника Царства, поспуають на ВЫСОЧАЙШЕЕ усмотрѣніе.

Статья 35.

За обращеніемъ производсва всѣхъ по симъ правиламъ опредѣляемыхъ пенсій и пожизненныхъ пособій на Казначейство Царства Польскаго, вычешы изъ жалованья въ кассу эмеритальнаго общесва, прекращающа со дня изданія настоящаго Постановленія.

Впрочемъ сіе правило не распространяется на лица, въ ст. 41-й означенныя, и вычешы изъ жалованья ихъ производящеся, имѣють поспуаць въ Казначейство Царства Польскаго.

Статья 36.

Генераламъ, Офицерамъ и Чиновникамъ военнаго вѣдомсва, коимъ, на основаніи настоящихъ правилъ, не будетъ назначено, ни эмеритальныхъ, ни

міестника Крѣлства, понесіоне бѣда до Найвышзѣй decyzji.

Артикулъ 35.

Skutkiem przeyscia na Skarb Krѣlestwa, wyznaczonych, stosownie do obecnychъ przepisѡw, pensyi i dozywotniego wsparcia ze skarbu Krѣlestwa Polskiego, potrѣcania zwykle na rzecz stowarzyszenia emerytalnego, ustana od dnia ogłoszenia ninieyszego Postanowienia.

Wszelako rozporządzenie to, nie sцiaga się do osѡbъ w art. 41 wymienionych, i potrѣcania z placъ ichъ czynione, wnoszone бѣда do skarbu Krѣlestwa Polskiego.

Артикулъ 36.

Generałowie, Oficerowie i Urzędnicy wojskowi, którzy, stosownie do przepisѡwъ ninieyszego Postanowienia, nie uzyskaja ani pensyi emerytalney lub

ипшашныхъ пенсій, ни пожизненныхъ **ВЫСОЧАЙШЕЮ** милостию даруемыхъ пособій, возвращается все количество денегъ, вычтенныхъ изъ ихъ жалованья и содержанія, и поступившихъ въ эмеришальную кассу. Равнымъ образомъ, вдовамъ ихъ и дѣшамъ, коимъ не будешъ назначено ни пенсій, ни пожизненныхъ пособій, возвращается все количество денегъ, поступившее въ эмеришальную кассу изъ жалованья ихъ мужей и опцевъ.

Сшашья 37.

Тѣмъ, изъ числа означенныхъ въ предшедшей 36-й сшашь лицъ, коимъ, со времени усмирения бывшаго въ Царствѣ Польскомъ мяшежа, были выданы шрехлѣшнія вспомошествованія опъ Правительства, не возвращающія вычтенныя изъ ихъ жалованья, или содержанія на эмеришальную кассу деньги, по уваженію шо-

одstawkowéy, ani wsparcia dożywotniego z łaski Monarszég, zwrócone sobie mieć będą składki z żółdu i wynagrodzeń, na rzecz stowarzyszenia emerytalnego wniesione, również wdowom ich i dzieciom, które nie otrzymaia ani pensyi, ani dożywotniego wsparcia, zwrócona będzie składka wniesiona do emerytalnéy kassy, z pensyi mężów ich i oyców.

Артикулъ 37.

Osobom wymienionym w art. 36, którym po uśmierzeniu w Królestwie Polskiem rokoszu, było wyznaczone przez Rząd trzechletnie wsparcie, nie będą zwracane potracane z pensyi lub wynagrodzeń, na rzecz towarzystwa emerytalnego składki, a to z powodu, iż pobrane przez nie wsparcie, aż nadto wynagrodziło im czynione do wybu-

му, что полученныя ими вспомошествованія съ избыткомъ вознаграждающъ ихъ за сіи, сдѣланныя до возмущенія, вычеты изъ ихъ жалованья.

Спашья 38.

На обратное полученіе поступившихъ въ эмеритальную кассу вычтенныхъ изъ ихъ жалованья денегъ, не имѣющъ права и ихъ лица, которыя и прежде, на основаніи **ВЫСОЧАЙШАГО** Поспановленія отъ $\frac{15}{25}$ Іюня 1829 года, не имѣли бы сего права; а равно и вдовы ихъ и дѣти.

Спашья 39.

Лица, принимавшія дѣшительное участіе въ бывшемъ мяшежѣ, и въ послѣдствіи не получивъ прощенія удалившіеся за границу, а равно вдовы ихъ и дѣти, также не имѣющъ права на обратное полученіе изъ эмеритальной кассы вычтенныхъ до возмущенія изъ ихъ жалованья денегъ.

чненія рокосу, з их пенсыі потраченія.

Артикулъ 38.

Do zwrotu wniesionych do kassy emerytalnéy potrąconych z pensyi składek, nie mają prawa również osoby, którymby w myśl Najwyższego Postanowienia z dnia $\frac{15}{25}$ Czerwca 1829 r. toż prawo nie służyło; również iak ich wdowy i dzieci.

Артикулъ 39.

Osoby, które miały czynny udział w rokосу, i następnie nie uzyskawszy amnestyi oddaliły się za granicę, również pozostałe po nich wdowy i dzieci, nie mają prawa do zwrotu składek do wybuchnięcia rokосу, z plac ich na rzecz stowarzyszenia emerytalnego uczynionych.

Статья 40.

Назначенныя особыми ВЫСОЧАЙШИМИ Повелѣніями, по возстановленіи законнаго въ Царствѣ Польскомъ порядка, пенсіи, будуще продолжаемы по прежнему.

Статья 41.

Равнымъ образомъ и предоставленныя уже особыми ВЫСОЧАЙШИМИ Повелѣніями нѣкоторымъ лицамъ права на полученіе эмеритальныхъ пенсій при увольненіи отъ службы, сохраняющіяся въ своей силѣ, на прочномъ основаніи последовавшихъ о томъ повелѣній.

Статья 42.

На семъ же основаніи будуще продолжаемы пенсіи назначенныя до бывшаго въ 1830 году возмущенія:

а) Эмеритамъ военнымъ къ сп. 2 и 4 сихъ правилъ принадлежащимъ, нижнимъ чинамъ получившимъ отъ

Artykuł 40.

Wyznaczone pensye, w skutek osobnych Naywyższych rozporządzeń po przywróceniu prawego w Królestwie Rządu, będą nadal iak dotąd wypłacane.

Artykuł 41.

Również zachowane już mocą osobnych Naywyższych rozporządzeń, niektórym osobom prawa, do pobierania pensyi emerytalnych przy uwolnieniu od służby, utrzymują się w swęy mocy, stosownie do ścisłego znaczenia wydanych w téy mierze postanowień.

Artykuł 42.

Na téyże samęy zasadzie, zachowują się nadal pensye wyznaczone przed wynikiem w roku 1830 zaburzeniem.

a) Emerytom wojskowym w art. 2 i 4 niniejszych przepisów wymienionym, wojskowym niższych stopni,

спавку до мяшежа и неслужившимъ въ мяшежническихъ войскахъ, равно какъ и всѣмъ другимъ военного вѣдомства лицамъ, въ нижнихъ чинахъ числившимся, и во время мяшежа на службѣ не состоявшимъ.

- б) Вдовамъ и дѣтямъ Чиновниковъ военного вѣдомства, за исключеніемъ лишь сыновей, служившихъ въ мяшежническомъ войскѣ, или принимавшихъ участіе въ мяшежѣ.

Всѣ таковыя пенсіи, коихъ выдача была приостановлена въ слѣдствіе общей принятой послѣ прекращенія бывшаго въ Царствѣ Польскомъ мяшежа мѣры, будучи выданы и за все то время, въ продолженіе коего были удерживаемы.

Сшашья 43.

Срокомъ для пенсій, кои будутъ определены на основаніи настоящихъ

кѣмъ получавшы передъ рокомъ увольненіе, не служили въ войскахъ powstańców, Niemniej i wszystkim innym oficyalistom wojskowym, do niższych stopni przyrównanym, którzy podobnież w czasie rokoszu służby nie pełnili.

- b) Wdowom i dzieciom urzędników wojskowych, z wyłączeniem tylko synów, którzy w wojskach powstańców służyli, albo mieli udział w rokoszu.

Wszystkie powyżęcy wzmiankowane pensye, które w skutek ogólnego rozporządzenia, po uśmierzeniu rokoszu w Królestwie Polskiemъ wydane, zawieszone zostały, wypłacone będą za cały czas od daty onychъ wstrzymania.

Артикулъ 43.

Jako termin, od którego liczyć się mają pensye, na zasadzie niniejszychъ

правиль, назначается $\frac{19 \text{ Апрѣля}}{1 \text{ Маія}}$ 1832 года, ш. е., со дня уничтоженія бывшей Польской арміи, слѣдующимъ лицамъ:

- а) Офицерамъ и Чиновникамъ военнаго вѣдомства, кошорые будутъ признаны принадлежащими къ первому разряду, и вдовамъ ихъ и дѣтямъ, имѣющимъ на сіе право.
- б) Нижнимъ чинамъ, кои состоявъ на службѣ $\frac{17}{29}$ Ноября 1830 года, не служили попомъ въ мятежническихъ войскахъ, и вдовамъ ихъ и дѣтямъ.

Примѣчаніе. При выдачѣ сихъ пенсій, вычисляется изъ оныхъ та сумма, кошорая была выдана въ видѣ временнаго вспомошествованія лицу, пенсію получающему.

Сшашья 44.

Пожизненные пособія, по ВЫСОЧАЙШЕЙ милости жалуемые лицамъ, ко второму разряду принадле-

преписовъ вынaczyć сіе маіае, устанавлиа сіе дзень $\frac{19 \text{ Квѣтна}}{1 \text{ Маія}}$ 1832 r. то іест дзень розвѣзанія былаго войска Польскаго, dla osób poniżej wyszczególnionych:

а) Dla Oficerów i Urzędników wojskowych, pomieszczonych w pierwszej kategorii, i pozostałych po nich wdów i sierot, mających do tego prawo.

б) Dla wojskowych niższego stopnia, którzy znajdując się w służbie w dniu $\frac{17}{29}$ Listopada r. 1830 późniéy w szeregach powstańców nie służyli, niemniéy ich wdów i sierot.

Uwaga. Przy wypłatach pensyi, ma byдź potrącona summa, którą osoba, takową pensją pobierająca, otrzymała jako wsparcie czasowe.

Артикулъ 44.

Udzielić się маіае z łaski Monarszёy wsparcia dożywotnie osobom, do

жащимъ, а равно и вдовамъ ихъ и дѣшамъ, производящяся съ того дня, когда послѣдуетъ **ВЫСОЧАЙШЕЕ** на производство оныхъ соизволеніе.

Сшашья 45.

Пожизненныя пособія на основаніи 24 сш. сихъ правилъ, **ВЫСОЧАЙШЕЮ** милостію даруемыя, назначаюся къ производству со времени изданія сихъ правилъ нижнимъ чинамъ и вдовамъ и дѣшамъ шѣхъ изъ нихъ, кои умерли прежде изданія сихъ правилъ; вдовамъ и дѣшамъ шѣхъ, кои умрутъ въ послѣдствіи, пожизненныя пособія будутъ производимы со дня смерти ихъ мужей и отцевъ.

Сшашья 46.

Разстройство здоровья на службѣ во время мяшежа, а равно и раны и увѣчые въ сіе время полученныя, не

другіей категоріи należącym, iako też ich wdowom i dzieciom, wypłacane będą od daty Najwyższego onychъ затверждения.

Артикулъ 45.

Wsparcia dożywotnie, na zasadzie art. 24 niniejszychъ przepisów, z łaski Monarszёy wyznaczone, płacone byдъ maia od dnia ogłoszenia niniejszychъ przepisów, woyskowymъ niższychъ stopni, tudzież ichъ wdowomъ i dzieciomъ, jeżeli sami zmarli przedъ ogłoszeniemъ tegożъ Postanowienia; zaś wdowomъ i sierotomъ po woyskowychъ, którzy następnie żyć przestana, wsparcia dożywotnie płacone będą od dnia śmierci mężów ichъ lub oyców.

Артикулъ 46.

Utrata zdrowia w służbie podczas rokoszu, niemniёy rany i kalectwa w ciągu trwania onegożъ doznane, nie na-

дають никому изъ состоявшихъ въ военной службѣ права, ни на пенсіи, ни на увеличеніе пенсій за прежнюю службу.

Статья 47.

Съ назначеніемъ пенсій и пожизненныхъ пособій, отпускъ всякихъ пособій временныхъ прекращается.

Статья 48.

Все постановленное въ сш. 40, 41, 42 и 43 Декрета ошъ $\frac{15}{25}$ Іюня 1829 года о прекращеніи, или приосстановленіи производсва эмеритальныхъ пенсій, распространяется на лица, кои на основаніи сихъ правилъ, будутъ получать пенсіи, или пожизненные и временныя пособія.

Намѣстникъ ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА въ Царствѣ Польскомъ, приосстановливаетъ и прекращаетъ производсво шаковыхъ

даіа тым, którzy w woysku powstańców służyli, prawa, ani do pensyi, ani do powiększenia onéy za dawną ich służbę.

Artykuł 47.

Od daty wyznaczenia pensyi i dożywotniego wsparcia, ustaje wypłata wszelkiego czasowego wsparcia.

Artykuł 48.

Wszelkie rozporządzenia, objęte w art. 40, 41, 42 i 43 Postanowienia z dnia $\frac{15}{25}$ Czerwca 1829 r., o utracie lub zawieszeniu pensyi emerytalnych, rozciągają się i do osób, które, na zasadzie niniejszych przepisów, udzielone mieć sobie będą pensye oraz wsparcia, tak dożywotnie, iako i czasowe.

Namiestnik JEGO CESARSKIĘY MOŚCI w Królestwie Polskiem, mocen jest zawieszać lub uchylać wypłatę takichъ pensyi i wsparcia, w myślъ wyż

пенсій и пособій, согласно вышеупо-
мянушымъ спашьямъ Декрета отъ
 $\frac{15}{2}$ Іюня 1829 года.

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта

(подписано) ГРАФЪ НОВОСИЛЬЦОВЪ.

wzmiankowanych artykułów Postano-
wienia z dnia $\frac{15}{2}$ Czerwca 1829 roku.

(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
w Zastępstwie: Pomocnik Ministra
(podpisano) Ig. Turkult.

Zgodno z Oryginałem

Minister Sekretarz Stanu
w Zastępstwie: Pomocnik Ministra
(podpisano) Ig. Turkult.

Zgodno z Oryginałem

Sekretarz Stanu
(podpisano) J. Tymowski.

Zgodno z Wypisem

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spra-
wiedliwości

Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szeł Biora

B. B r u c k.

Dzień ogłoszenia $\frac{15}{2}$ Września 1836 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Pol-
skiego etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

W skutek protokółarnéj deklaracyi
Pana Karola Gröll, Obywatela, zamie-
szkałego w Warszawie dnia ^{23 Lipca}
_{4 Sierpnia}
r. b. w Biórze Kommissyi Rządowéj
Spraw Wewnętrznych, Duchownych
i Oświecenia Publicznego spisanéj, i
przedstawienia teyże Kommissyi Rzą-
dowéj z dnia ^{29 Lipca}
_{10 Sierpnia} r. b. Nro ⁹¹⁶³₃₄₄₃₂,

Rada Administracyina, zapatrzwszy
się na artykuł 6, 9, 11, Postanowienia
Namiestnika Królewskiego z d. 11 Mar-
ca 1817 r. postanowiła i stanowi:

Artykuł 1.

Udzielony zostaje Panu Karolowi
Gröll, Obywatelowi, zamieszkałemu
w Warszawie, List przyznania wynalazku,
na budowanie i używanie machi-
ny do wyrabiania cegieł, flizów, dachow-
ki i ozdób architektonicznych, iego
własnego, iak zapewnia, wynalazku,
według opisów i rysunków, które zło-
żył w Kommissyi Rządowéj Spraw
Wewnętrznych, Duchownych i Oświe-
cenia Publicznego.

Artykuł 2.

Takowy List przyznania wynalaz-
ku, trwać będzie lat piętnaście i roz-
ciągać się będzie na całe Królestwo.

Artykuł 3.

Wynalazca obowiązany będzie, w sześć miesięcy od czasu doręczenia mu niniejszego Postanowienia, machinę wspomnianą wystawić w naturze, i to, w swoim czasie, przed właściwą Zwierzchnością udowodnić.

Artykuł 4.

Udzielenie niniejszego Listu, nie ręczy za nowość i pierwszeństwo, ani użyteczność wynalazku.

Artykuł 5.

Doręczenie niniejszego Postanowienia właścicielowi wynalazku, Rada Administracyina poleca Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, zaś umieszczenie w Dzienniku Praw, Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości.

Działo się w Warszawie, na Posiedzeniu Rady Administracyiney dnia $\frac{1}{2}$ Sierpnia 1836 r.

(podpisano) Namiestnik, General Feldmarszałek
Xiąże Warszawski.

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spraw
Wewnętrznych, Duchownych i
Oświecenia Publicznego

(podpisano) *E. Gołwin.*

Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Oryginałem

Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spra-
wiedliwości

Kossecki.

Za Sekretarza Jenerałnego

Szef Bióra

B. B r u c k.

Dzień ogłoszenia $\frac{1}{2}$ Września 1836 roku.

DZIENNIK PRAW

N^{er} 69.

TOM DWUDZIESTY.

Божією Милосцію
 МЫ НИКОЛАИ І-й
 Самодержецъ Всероссійскій
 Царь Польскій
 и проч. и проч. и проч.

Принимая въ соображеніе, что ошъ перевода, на основаніи Поспашовленія НАШЕГО 31 Декабря (12 Генваря) 1829/30 года, при-
 сущственихъ мѣстъ Куявскаго Обвода изъ города Влоцлавка въ г. Брестъ, не последо-
 вало ожидаемой пользы, но напрошивъ про-
 изошлѣ ошъ того новыя неудобства;

По представленію Совѣща Управленія
 НАШЕГО Царства Польскаго,

Поспашовали и Поспашоваемъ:

Спашья І.

Обводное Управленіе Куявскаго Обвода,
 переводится обраши въ г. Влоцлавокъ.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
 Królestwa Polskiego.

z Bożęj Łaski
 M y M I K O Ł A Y I.
 Cesarz Wszech Rosseyi, Król Polski
 etc. etc. etc.

Zważywszy, iż spodziewane korzy-
 ści z uskutecznionego, stosownie do
 Postanowienia Naszego z dnia ^{31 Grudnia}_{12 Stycznia}
 18²⁹/₃₀ r., przeniesienia Stolicy Obwo-
 du Kuiawskiego, z miasta Włocławka,
 do Brześcia, osiągnięte nie zostały, i że
 owszem wynikły ztąd nowe niedogo-
 dności;

Na przedstawienie Rady Administra-
 cyinę Naszego Królestwa Polskiego,
 Postanowiliśmy i Stanowimy:

Artykuł I.

Stolica Obwodu Kuiawskiego, na po-
 wrót do miasta Włocławka przenie-
 sioną być ma.

Сшашья 2.

Исполненіе сего Постановленія НАШЕГО, которое нѣдѣль быль внесено въ Дневникъ Законовъ, Возлагаемъ на Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія.

Данъ въ Петергофѣ, Августа 3/15 дня 1836 года.

(подписано) НИКОЛАЙ.

Artykuł 2.

Wykonanie niniejszego Postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczone będzie, Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, Polecamy.

Dan w Peterhofie, d. 1⁵/₁₅ Sierpnia 1836 roku.

przez Cesarza i Króla
Minister Sekretarz Stanu

w Zastępstwie: Pomocnik Ministra
(podpisano) Ig. Turkull.

Zgodno z Oryginałem

Minister Sekretarz Stanu

w Zastępstwie: Pomocnik Ministra
Ig. Turkull.

Zgodno z Oryginałem

Sekretarz Stanu

(podpisano) J. Tymowski.

Zgodno z Wypisem

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowéy Sprawia-
dliwości

Kossecki.

za Sekretarza Jeneralnego

Szef Biura

B. B r u c k.

Dzień ogłoszenia 1⁵/₁₅ Października 1836 r.

z Bożey Łaski

M y M I K O Ł A Y I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski

etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na artykuł 46 Ustawy Konstytucyjney Naszego Królestwa Polskiego, oraz na Postanowienie Królewskie o uszlachceniu z dnia $\frac{5}{17}$ Czerwca 1817 r.; po wysłuchaniu zdania Deputacyi Senatu, tym końcem ustanowionéy, iako też i zdania ogólnego Zgromadzenia Naszhey Rady Stanu;

Na rapport Namiestnika Naszego w rzeczonym Królestwie;

Chcąc uznać gorliwość, z iaką, JPan Piotr Fraentzel, właściciel znacznych włości i Członek Rady Obywatelskiej w Województwie Augustowskiém, wypełniał, przez latiedenaście, obowiązki Radcy Obywatelskiego;

Postanowiliśmy udzielić i nadać, iakoż ninieyszym dyplomatem szlachectwa istotnie Udzielamy i Nadaemy temuż, JPanu Piotrowi Fraentzel, dla niego i dla iego potomków prawych i w prostey linii, tytuł i prawa szlchcica polskiego.

Chcemy, aby odtąd używał prerogatyw, do téy godności przywiązanych, w caley ich obszerności i zupełności.

Udzielamy prócz tego, JPanu Piotrowi Fraentzel i wyż-rzeczonym potomkom iego, herb następujący:

Na tarczy, w srebrném polu, Dąb; czwarta część pola u góry zielona, na niéy, dwie złote gwiazdy, obok siebie położone. Nad tarczą, korona złota. Na tarczy, zieloną otoczonéy zasłoną, oparty jest prawą ręką Herkules, z maczugą w lewéy.

Udzielając niniejszy dyplomaty szlachectwa i herbu J Panu Piotrowi Fraentzel, upoważniamy go wraz z potomkami iego prawymi i w prostéy linii, do zaszczytania się szlachectwem i używania pomienionego herbu, tak iak inni szlachta Królestwa Naszego Polskiego, we wszelkich czynnościach prywatnych i publicznych, wiecznemi czasy.

Dla większéy wagi, niniejszy dyplomaty własnoręcznie podpisując, Rozkazujemy pieczęć herbową Naszego Królestwa Polskiego na nimże przyłożyć.

Dan w Petersburgu, d. ^{dwudziestego, czwartego} ^{p i a t e g o} ^{Stycznia} ^{Lutego}, roku Pańskiego, tysiąc ośmset dwudziestego szóstego, a Panowania Naszego, pierwszego.

(Na Oryginalie podpisano) НИКОЛАЙ.

przez Cesarza i Króla
Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *Stefan Hr. Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem.
Sekretarz Sanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości

Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Biura
B. B r u c k.

z Bożej Łaski

M y M I K O Ł A Y I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski
etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na artykuł 46 Ustawy Konstytucyjnej Królestwa Naszego Polskiego, oraz na Postanowienie Królewskie o uszlachceniu z dnia 17⁵ Czerwca 1817 r.; po wysłuchaniu zda-

nia Deputacyi Senatu, tym końcem ustanowionéy;

Na rapport Rady Administracyjnej w rzeszoném Królestwie Naszém;

Chcąc uznać długoletnie zasługi JPa-
na Jana Karola Wejcherta, byłego Porucznika Woysk Polskich, a teraz Murgrabiego Pałacu Namiestników;

Postanowiliśmy udzielić i nadać, iakoż niniejszym dyplomatem szlachectwa istotnie Udzielamy i Nadajemy temuż JPanu Janowi Karolowi Wejchertowi, dla niego i dla iego potomków prawych i w prostéy linii, tytuł i prawa szlachcica polskiego.

Chcemy, aby odtąd używał prerogatyw do téy godności przywiązanych, w całéy ich obszerności i zupełności.

Udzielamy prócz tego JPanu Janowi Karolowi Wejchertowi i wyż-rzeszonemu iego potomkom, herb: *Dotrzyma*, to iest: na tarczy, w czerwonym polu,

we środku spada, końcem na dół, a ostrzem w prawą stronę obrócona, a na niéy, przez środek, w poprzek tarczy, wstęga Orderu Woyskowego Polskiego.

Nad tarczą hełm, z koroną złotą i pięciu białemi piórami.

Udzielając niniejszy dyplom szlachectwa i herbu JPanu Janowi Karolowi Wejchertowi, Upoważniamy go, wraz z potomkami iego prawymi i w prostéy linii, do zaszczytowania się szlachectwem i używania pomienionego herbu, tak iak inni szlachta Naszego Królestwa Polskiego, we wszystkich czynnościach prywatnych i publicznych, wiecznemi czasy.

Dla większey wagi, niniejszy dyplom własnoręcznie podpisując, pieczęć herbową Naszego Królestwa Polskiego, na nim przyłożyć Kazaliśmy.

Dan w Petersburgu, dnia ^{czwartego} ^{szesnastego} miesiąca Stycznia, roku Pańskiego, tysiąc

ośmset dwudziestego siódmego, a Panowania Naszego, drugiego.

(Na Oryginalie podpisano) НИКОЛАЙ.

przez Cesarza i Króla
Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *Stefan Hr. Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawie-
dliwości

Kossacki.

Za Sekretarza Generalnego
Szef Biura
B. B r u c k.

z Bożéy Łaski

M y M I K O Ł A Y I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski
etc. etc. etc

Zapatrzywszy się na Artykuł 46 Ustawy Konstytucyjney Naszego Królestwa Polskiego, oraz na Postanowienie Królewskie o uszlachceniu z dnia $\frac{5}{17}$ Czerwca 1817 r.; po wysłuchaniu zdania Deputacyi Senatu, tym końcem ustanowionéy;

Na rapport Rady Administracyjney
w rzeczoném Królestwie Naszém;

Chcąc uznać długoletnie i zaszczytne w zawodzie wojskowym zasługi JPana Andrzeia Ruttie, Pułkownika, Dowódcy pułku 4go Ułanów Woyska Naszego Królewsko-Polskiego;

Udzielamy i Nadaiemy mu niniejszym dyplomatem szlachectwa, dla niego i dla iego potomków prawych i w prostéy linii, tytuł i prawa szlachcica polskiego;

Chcemy, aby odtąd używał prerogatyw, do téy godności przywiązanych, w całéy ich obszerności i zupełności.

Udzielamy prócz tego JPanu Andrzejowi Ruttie i wyż-rzeczonym iego potomkom, herb: *Bożomir*, to iest:

Na tarczy, w polu błękitném, pięć złotych, barkiem do spodu, rogami do

góry obrócony, nad niemi dwie gwiazdy srebrne. Nad hełmem, ozdobionym łańcuchem i krzyżem złotym, i nad koroną złotą o pięciu liściach, prawica z pałaszem, do cięcia wymierzonym, w górę wzniesiona.

Udzielając niniejszy dyplomaty szlachectwa i herbu JP. Andrzejowi Rut-
tie, Upoważniamy go wraz z potomkami iego prawymi i w prostéj linii, do zaszczytowania się szlachectwem i używania pomienionego herbu, wiecznemi czasami, tak iak inni szlachta Naszego Królestwa Polskiego, we wszystkich czynnościach prywatnych i publicznych.

Dla większój wagi, niniejszy dyplomaty własnoręcznie podpisując, pieczęć herbową Naszego Królestwa Polskiego na nim przyłożyć Kazaliśmy.

Dan w Petersburgu, d: ^{dziewiątego} dwudziestego pierwszego
miesiąca Lutego, roku Pańskiego, ty-
siąc ośmset dwudziestego siódmego,
a Panowania Naszego, drugiego.

(Na Oryginalie podpisano) НИКОЛАЙ.

przez Cesarza i Króla
Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *Stefan Hr. Grabowski:*

Zgodno z Oryginałem:
Sekretarz Stanu.
(podpisano) *J. Tymowski:*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spra-
wiedliwości

Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Biura

B. B r u c k.

z Bożej Łaski

My MIKOŁAJ I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski

etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na artykuł 46 Ustawy Konstytucyjnej Królestwa Naszego Polskiego, oraz na Postanowienie Królewskie o uszlachceniu z dnia $\frac{5}{17}$ Czerwca 1817 roku.; po wysłuchaniu zdania Deputacyi Senatu, tym końcem ustanowionéy;

Na rapport Rady Administracyjnej w rzeczonym Królestwie Naszem; Chcąc nagrodzić JP. Adama Rudnickiego, Referenta Lekarskiego w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji, za blisko ośmnastoletnią służbę;

Postanowiliśmy udzielić i nadać, iakoż niniejszym dyplomatem szlachectwa istotnie Udzielamy i Nadaemy, temuż JPanu Adamowi Rudnickiemu, dla niego i dla jego potomków prawych i w prostéj linii, tytuł i prawa szlacheć polskiego.

Chcemy, aby odtąd używał prerogatyw, do téj godności przywiązanych, w całej ich obszerności i zupełności;

Udzielamy prócz tego JPanu Adamowi Rudnickiemu i wyż. rzeczonym potomkom jego, herb: *Rudziec*, to jest:

W tarczy ze srebrną obwódką, na polu błękitném, u dołu czara złota, do której sięga głową wąż, prosto wyciągniony, również złoty, wkoło węża pięć złotych pszczoł. Nad tarczą korona z pięcioma białemi piórami.

Udzielając niniejszy dyplomatszlachectwa i herbu JPanu Adamowi Rudnickiemu,

Upoważniamy go, wraz z potomkami iego prawymi i w prostéj linii, do zaszczytania się szlachectwem, i używania pomienionego herbu, tak iak inni szlachta Naszego Królestwa Polskiego, we wszelkich czynnościach prywatnych i publicznych, wiecznemi czasy.

Dla większój wagi, niniejszy dyplomatszlachectwa i herbu JPanu Adamowi Rudnickiemu, w własnoręcznie podpisując, pieczęć herbową Naszego Królestwa Polskiego na nim przyłożyć Kazaliśmy.

Dan w Petersburgu, dnia ^{dwudziestego} ^{pierwszego} miesiąca ^{Grudnia} ^{Stycznia}, roku Pańskiego, tysiąc ośmset dwudziestego ^{siódmego} ^{ósmego}, a Panowania Naszego, trzeciego.

(Na Oryginalie podpisano) НИКОЛАЙ.

przez Cesarza i Króla
Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *Stefan Hr. Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowój Sprawiedliwości
Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Biura
B. B r u c k.

z Bożej Łaski

M y M I K O Ł A Y I,

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski

etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na artykuł 46 Ustawy Konstytucyjnej Królestwa Naszego Polskiego, oraz na Postanowienie Królewskie o uszlachceniu z dnia $\frac{5}{17}$ Czerwca 1817 roku; po wysłuchaniu

zdania Deputacyi Senatu, tym końcem ustanowionéy;

Na rapport Rady Administracyjnej w rzezonem Królestwie Naszém;

Cheąc nagrodzić dwudziestopięcioletnią gorliwą służbę w zawodzie nauczycielskim, JPana Macieia Kazimierza, dwóch imion, Maiewskiego, Rektora Szkoły wydziałowéy w Kaliszu.

Postanowiliśmy udzielić i nadać, iakoż niniejszym dyplomatem szlachectwa istotnie Udzielamy i Nadaiemy temuż JPanu Macieiowi Kazimierzowi Maiewskiemu, dla niego i dla jego potomków prawych i w prostéy linii, tytuł i prawa szlacheica polskiego.

Cheemy, aby odtąd używał prerogatyw, do téy godności przywiązanych, w całéy ich obszerności i zupełności.

Udzielamy prócz tego, JPanu Macieiowi Kazimierzowi Maiewskiemu,

i wyż-rzeczonym iego potomkom, herb:
Własności, to iest:

Na tarczy, w polu błękitném, magnes
 uzbroiony z swoją kotwicą; nad tarczą
 hełm, z koroną złotą o pięciu liściach,
 ozdobiony czterma strusiem i piórami
 białemi, między któremi iest igiełka
 magnesowa, w górę stojąca.

Udzielając niniejszy dyplom szla-
 chectwa i herbu J Panu Macieiovi Ka-
 zimierzowi Maiewskiemu, Upoważnia-
 my go wraz z potomkami iego prawy-
 mi i w prostéj linii, do zaszczytania
 się szlachectwem i używania pomienio-
 nego herbu, tak iak inni szlachta Nasze-
 go Królestwa Polskiego, we wszelkich
 czynnościach prywatnych i publicz-
 nych wiecznemi czasy.

Dla większey wagi, niniejszy dy-
 plomat własnoręcznie podpisując, pie-
 częć herbową Naszego Królestwa Pol-
 skiego na nim przyłożyć Kazaliśmy.

Dan w Petersburgu, d. ^{dwudziestego pierwszego}
^{czwartego}
 miesiąca ^{Łutego} ^{Marca}, roku Pańskiego, tysiąc
 ośmset dwudziestego ósmego, a Pano-
 wania Naszego, trzeciego.

(Na Oryginalie podpisano) НИКОЛАЙ.

przez Cesarza i Króla
 Miniſter Sekretarz Stanu
 (podpisano) *Stefan Hr. Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem
 Sekretarz Stanu
 (podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
 Dyrektor Główny, Prezydujący
 w Kommissyi Rządowej Spra-
 wiedliwości

Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Biura
 B. B r u c k.

z Bożéy Łaski

M y M I K O Ł A Y I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski

etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na artykuł 46 Ustawy Konstytucyjney Naszego Królestwa Polskiego, oraz na Postanowienie Królewskie o uszlachceniu z d. $\frac{5}{17}$ Czerwca 1817 r.; po wysłuchaniu zdania Deputacyi Senatu, tym końcem ustanowionéy;

Na rapport Rady Administracyjney w rzeczonym Królestwie Naszém;

Chcąc nagrodzić długoletnią służbę JPana Jana Bourmeyster - Radoszkowskiego, Assessora przy Trybunale Cywilnym Województwa Mazowieckiego;

Postanowiliśmy udzielić i nadać, iakoż niniejszym dyplomatem szlachectwa istotnie Udzielamy i Nadaiemy temuż JP. Janowi Bourmeyster - Radoszkowskiemu, dla niego i iego potomków prawych i w prostéy linii, tytuł i prawa szlachcica polskiego.

Choemy, aby odtąd używał prerogatyw do téy godności przywiązanych, w całéy ich obszerności i zupełności.

Udzielamy prócz tego JP. Janowi Bourmeyster - Radoszkowskiemu i rzeczonym potomkom iego, herb: *Szala*, to iest:

Na tarczy, z lewéy strony, w polu błękitném, podkowa biała, do góry

barkiem obrócona, na wierzchu podkowy krzyż złoty, w środku strzała biała, żelazcem na dół obrócona.

Z prawej strony, w polu złotym, szala, około której belki wąż, z głową w górę na prawo wzniesioną, w pośrodku szali gałązka oliwna. Nad tarczą, w hełmie z koroną złotą o pięciu liściach, skrzydło sępie, przeszycie strzałą, w prawą stronę żelazcem obróconą.

Udzielając niniejszy dyplom szlachectwa i herbu JPanu Janowi Bourmeister-Radoszkowskiemu, Upoważniamy go wraz z potomkami jego prawymi i w prostej linii, do zaszczytowania się szlachectwem i używania pomienionego herbu, tak jak inni szlachta Naszego Królestwa Polskiego, we wszelkich czynnościach prywatnych i publicznych wiecznymi czasy. — Dla większej wagi, niniejszy dyplom podpisując, Rozkazujemy pieczęć herbo-

wą Naszego Królestwa Polskiego na nim przyłożyć.

Dan w Petersburgu, dnia ^{czwartego} _{szesnastego} miesiąca Grudnia, roku Pańskiego, tysiąc ośmset dwudziestego ósmego, a Panowania Naszego, czwartego.

(Na oryginale podpisano) НИКОЛАЙ.

przez Cesarza i Króla
Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *Stefan Hr. Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezydujący
w Komisji Rządowej Spraw
wiedliwości,
Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Biura
B. Bruck.

z Bożéy Łaski

M y M I K O Ł A Y - I.

Cesarz Wszech Rosssyi, Król Polski
etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na artykuł 46 Ustawy Konstytucyjnéy Królestwa Naszego Polskiego, i na Postanowienie Królewskie o uszlachceniu z dnia $\frac{5}{17}$ Czerwca 1817 r.; po wysłuchaniu zdania Deputacyi Senatu, tym końcem ustanowionéy;

Na rapport Rady Administracyjnέy w rzeczoném Królestwie Naszém;

Chcąc nagrodzić JPana Adama Rozena, Adwokata przy Sądzie Appellacyjnym Królestwa, za odznaczający się sposób, w iakim ciągle obowiązki swoje sprawował;

Postanowiliśmy udzielić i nadać, iakoż ninieyszym dyplomatem szlachectwa istotnie Udzielamy i Nadaemy temuż JP. Adamowi Rozenowi, dla niego i dla iego potomków prawych i w prostéy linii, tytuł i prawa szlacheć polskiego.

Chcemy, aby odtąd używał prerogatyw, do téy godności przywiązanych, w całéy ich obszerności i zupełności.

Udzielamy prócz tego JP. Adamowi Rozenowi i wyż-rzeczonym iego potomkom, herb: *Griffo-Róż*, to iest: na tarczy w polu czerwoném, gryf biały, ze skrzydłami do lotu podniesione-

mi, i ogonem z pod łap w górę zadartym, ku lewéj stronie obrócony, trzymający w szponach uniesionéj lewéj łapy, różę białą. Nad tarczą korona złota, a na niéj gryff takiż w połowie, w tę samą stronę obrócony i również w szponach lewéj łapy różę białą trzymający.

Udzielając niniejszy dyplomatszy szlachectwa i herbu JPanu Adamowi Rózenowi, Upoważniamy go wraz z potomkami iego prawymi i w prostéj linii, do zaszczytowania się szlachectwem i używania pomienionego herbu, tak jak inni szlachta Naszego Królestwa Polskiego, we wszelkich czynnościach prywatnych i publicznych wiecznymi czasy.

Dla większój wagi, niniejszy dyplomatszy własnoręcznie podpisując, pieczęć herbową Naszego Królestwa Polskiego na nim przyłożyć Kazaliśmy.

Dan w Peterhofie, d: ^{trzydziestego} ^{lipca} ^{iednastego} ^{Sierpnia} miesiąca, roku Pańskiego, tysiąc ośmset dwudziestego dziewiątego, a Panowania Naszego, czwartego.

(Na Oryginalie podpisano) НИКОЛАЙ.

przez Cesarza i Króla
Minister Sekretarz Stanu

W Zastępstwie: Radca Stanu Nadzwyczajny
(podpisano) Ig. Turkull.

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) J. Tymowski.

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości

Koszecki.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Biura
B. B r u c k.

z Bożéy Łaski

M y M I K O Ł A Y I.

Cesarz Wszech Rosseyi, Król Polski

etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na Artykuł 46. Ustawy Konstytucynéy Królestwa Naszego Polskiego, oraz na Postanowienie Królewskie ouszlachceni z d. $\frac{5}{17}$ Czerwca 1817 r.; po wysłuchaniu zdania Deputacyi Senatu, tym końcem ustanowionéy;

Na rapport Rady Administracyjnéy wrzeczóném Królestwie Naszém;

Chcąc wynagrodzić JPana Juliusza Kolberga, Professora Naszego Królewsko-Warszawskiego Uniwersytetu, za dziesięcioletnią służbę w zawodzie nauczycielskim;

Postanowiliśmy udzielić i nadać, iakoż niniejszym dyplomatem szlachectwa istotnie Udzielamy i Nadaemy temuż JPanu Juliuszowi Kolbergowi, dla niego i dla iego potomków prawych i w prostéy linii, tytuł i prawa szlachcica polskiego.

Chcemy, aby odtąd używał prerogatyw do téy godności przywiązanych, w całéy ich obszerności i zupełności.

Udzielamy prócz tego JPanu Juliuszowi Kolbergowi i wyż. rzeczoným potomkom iego, herb: *Kołobrzeg*, to iest;

Na tarczy w polu błękitném, przedzieloném, od prawéy ku lewéy, pasem czerwoným z brzegami srebrenymi i trzyma takiemi różami; z iednéy strony

nad pasem łabędź w prawą obrócony;
z drugiey strony, spodem, na skale wie-
ża nadmorska, na której wierzchu roz-
niecony ogień. Nad tarczą hełm, ozdo-
biony trzema piórami strusiemi, z któ-
rych z lewéy strony białe, z prawéy
czerwone, a środkowe błękitne i na
niem róża srebrna.

Udzielając niniejszy dyplom szla-
chectwa i herbu J Panu Juliuszowi Kol-
bergowi, upoważniamy go, wraz z po-
tomkami iego prawymi i w prostéy li-
nii, do zaszczytowania się szlachectwem i
używania pomienionego herbu, tak iak
inni szlachta Naszego Królestwa Pol-
skiego, we wszelkich czynnościach
prywatnych i publicznych, wiecznemi
czasami.

Dla większéy wagi, niniejszy dy-
plom własnoręcznie podpisując, pie-
częć herbową Naszego Królestwa Pol-
skiego na nim przyłożyć Kazaliśmy.

Dan w Petersburgu, dnia ^{szóstej}_{ośmiunastego} mie-
siąca Sierpnia, roku Pańskiego, tysiąc
ośmset dwudziestego dziewiątego, a Pa-
nowania Naszego, czwartego.

(Na Oryginalie podpisano) НИКОЛАЙ.

przez Cesarza i Króla
Minister Sekretarz Stanu

W Zastępstwie: Radca Stanu Nadzwyczajny
(podpisano) Jg. Turkull.

Zgodno z Oryginałem:
Sekretarz Stanu.
(podpisano) J. Tymowski.

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spra-
wiedliwości
Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Biura
B. B r u c k.

z Bożej Łaski

M y M I K O Ł A Y I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski

etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na artykuł 46 Ustawy Konstytucyjnej Królestwa Naszego Polskiego, oraz na Postanowienie Królewskie o uszlachceniu z d. $\frac{5}{17}$ Czerwca 1817 roku.; po wysłuchaniu zdania Deputacyi Senatu, tym końcem ustanowionéy;

Na rapport Rady Administracyjnej w rzeczonym Królestwie Naszém;

Chcąc nagrodzić JPana Stanisława Kościelskiego, Naczelnego Aptekarza Naszego Woyska Królewsko-Polskiego, za dwudziestoletnią służbę;

Postanowiliśmy udzielić i nadać, iakoż niniejszym dyplomatem szlachectwa, istotnie Udzielamy i Nadaemy temuż JPanu Stanisławowi Kościelskiemu, dla niego i jego potomków prawych i w prostéj linii, tytuł i prawa szlachcica polskiego.

Chcemy, aby odtąd używał prerogatyw, do téj godności przywiązanych, w całej ich obszerności i zupełności.

Udzielamy prócz tego JPanu Stanisławowi Kościelskiemu i wyż. rzeczonym potomkom iego, herb: *Kościelec*, to iest: Na tarczy z obwódką złotą, na dwie części wzdłuż przedzielonéy, po prawéj stronie, w czerwonym polu,

szpada, końcem na dół a ostrzem w lewą stronę tarczy obrócona, przez którą palma, z lewéj ku prawéj stronie do góry wzniesiona; po lewéj stronie tarczy, w błękitném polu, xiażka otwarta. Nad tarczą hełm z koroną złotą opięciu liściach, i trzema białemi strusimi piórami.

Udzielając niniejszy dyplom szlachectwa i herb JPanu Stanisławowi Kościelskiemu, Upoważniamy go wraz z potomkami iego prawymi i w prostéj linii, do zaszczycania się szlachectwem, i używania pomienionego herbu, tak iak inni szlachta Naszego Królestwa Polskiego, we wszelkich czynnościach prywatnych i publicznych, wiecznemi czasy.

Dla większégó wagi, niniejszy dyplom własnoręcznie podpisując, pieczęć herbową Naszego Królestwa Polskiego na nim przyłożyć Kazaliśmy.

Dan w Carskiém Siele, d. ^{dwudziestego szóstego} ^{dziesiątego} miesiąca ^{Lutego} ^{Marca}, roku Pańskiego, tysięcznego ośmsetnego trzydziestego, a Panowania Naszego, piątego.

(Na Oryginalie podpisano) НИКОЛАЙ.

przez Cesarza i Króla
Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *Stefan Hr. Grabowski,*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski;*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowéj Spraw-
wiedliwości

Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Biura
B. B r u c k.

z Bożéy Łaski

M y M I K O Ł A Y I.

Cesarz Wszech Rosseyi, Król Polski

etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na artykuł 46 Ustawy Konstytucyjnéy Królestwa Naszego Polskiego, oraz na Postanowienie Królewskie o uszlachceniu z dnia $\frac{5}{17}$ Czerwca 1817 r.; po wysłuchaniu zdania Deputacyi Senatu, tym końcem ustanowionéy;

Na rapport Rady Administracyjnéy w rzeczoném Królestwie Naszém;

Chcąc nagrodzić JPana Grzegorza Tomaszynskiego, Szefa Bióra w Kommissyi Rządowéy Woyny, odkomenderowanego do Naszego Głównego Sztabu, za dwudziestoletnią służbę;

Postanowiliśmy udzielić i nadać, iakoż niniejszym dyplomatem szlachectwa istotnie Udzielamy i Nadaemy temuż JPanu Grzegorzowi Tomaszynskiemu, dla niego i dla iego potomków prawych i w prostéy linii, tytuł i prawa szlachcica polskiego.

Chcemy, aby odtąd używał prerogatyw, do téy godności przywiązanych, w całéy ich obszerności i zupełności.

Udzielamy prócz tego JPanu Grzegorzowi Tomaszynskiemu i wyż-rzeczonym iego potomkom, herb: *Ostrzec*, to iest:

Na tarczy, w polu błękitném, złotą obwódka otoczonéy, spada, ostrzem na dół, i proporzec z czerwoną chorągiewką ostrzem w górę, na krzyż złożone. W środku tarczy dwie gwiazdy srebrne, iedna po prawéy, druga po lewéy stronie; nad tarczą hełm z koroną i trzema białemi piórami.

Udzielając niniejszy dyplomat szlachectwa i herbu JPanu Grzegorzowi Tomaszyńskiemu, Upoważniamy go wraz z potomkami iego prawymi i w prostéy linii, do zaszczytania się szlachectwem i używania pomienionego herbu, tak iak inni szlachta Naszego Królestwa Polskiego, we wszystkich czynnościach prywatnych i publicznych wiecznemi czasy.

Dla większéy wagi, niniejszy dyplomat własnoręcznie podpisując, pieczęć herbową Naszego Królestwa Polskiego, na nim przyłożyć Kazaliśmy.

Dan w Carskiém Siele, d. ^{dwudziestego szóstego} ^{dziesiątego} miesiąca ^{Lutego} ^{Marca} roku Pańskiego tysiąc ośmset trzydziestego, a Panowania Naszego, piątego.

(Na Oryginalie podpisano) НИКОЛАЙ.

przez Cesarza i Króla
Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *Stefan Hr. Grabowski*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spraw
wiadliwości

Kossecki.

Za Sekretarza Generalnego

Szef Biura

B. B r u c k:

z Bożey Łaski

M y M I K O Ł A Y I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski

etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na artykuł 46 Ustawy Konstytucyjney Królestwa Naszego Polskiego, oraz na Postanowienie Królewskie o uszlachceniu z d. $\frac{5}{17}$ Czerwca 1817 r.; po wysłuchaniu zdania Deputacyi Senatu, tym końcem ustanowioney, iako też i zdania Ogólnego Zgromadzenia Naszey Rady Stanu;

Na rapport Rady Administracyjney w rzeczonym Królestwie Naszém;

Cheąc uznać prawa, iakie JPan Franciszek Stalkowski, właściciel dóbr ziemskich w Województwie Podlaskiem, nabył do Naszey życzliwości, przez starania łożone ku polepszeniu gospodarstwa w tameczney okolicy;

Postanowiliśmy udzielić i nadać, iakoż niniejszym dyplomatem szlachectwa istotnie Udzielamy i Nadaemy temuż JPanu Franciszkowi Stalkowskiemu, dla niego i dla iego potomków prawych i w prostey linii, tytuł i prawa szlachcica polskiego.

Chcemy, aby odtąd używał prerogatyw, do téy godności przywiązanych w całej ich obszerności i zupełności.

Udzielamy prócz tego, JPanu Franciszkowi Stalkowskiemu i wyż-rzeczonym potomkom iego, herb: *Głusków*, to jest:

Na tarczy, złotą obwódką otoczonę,
w polu czerwonym, dwie owce białe
stoiące, iedna ku prawęj stronie, a dru-
ga w przeciwną stronę obrócona.

Nad tarczą hełm, z koroną i trzema
piórami, z których środkowe czerwone,
a poboczne białe.

Udzielając niniejszy dyplom szla-
chectwa i herbu JPanu Franciszkowi
Stalkowskiemu, Upoważniamy go wraz
z potomkami iego prawymi i w prostęj
linii, do zaszczytowania się szlachectwem
i używania pomienionego herbu, tak
iaki inni szlachta Naszego Królestwa
Polskiego, we wszelkich czynnościach
prywatnych i publicznych, wiecznemi
czasy.

Dla większėj wagi, niniejszy dyplo-
mat własnoręcznie podpisując, pieczęć
herbową Naszego Królestwa Polskiego
na nim przyłożyć Kazaliśmy.

Dan w Petersburgu, dnia ^{pierwszego} trzynastego
miesiąca Kwietnia, roku Pańskiego, ty-
siąc ośmset trzydziestego, a Panowania
Naszego, piątego.

(Na oryginale podpisano) НИКОЛАЙ.

przez Cesarza i Króla
Minister Sekretarz Stanu

(podpisano) *Stefan Hr. Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem

Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowėj Spra-
wiedliwości

Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Biura

B. B r u c k.

w Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA I.

**Cesarza Wszech Rossyi, Króla Pol-
skiego etc. etc. etc.**

Rada Administracyina Królestwa.

W skutku protokółarnéj deklaracyi
P. Sylwestra Skierkowskiego, w Biu-
rze Kommissyi Rządowéj Spraw We-
wnętrznych, Duchownych i Oświece-

nia Publicznego spisanéj dnia $\frac{7}{19}$ Sier-
pnia r. b., i przedstawienia téżże Kom-
missyi Rządowéj z dnia $\frac{10}{31}$ Sierpnia
1836 r. N^o $\frac{8783}{33147}$, Rada Administra-
cyina, zapatrzwszy się na artykuł
6, 9 i 11, Postanowienia Namiestnika
Królewskiego z dnia 11 Marcá 1817 r.
postanowiła i stanowi co następuje:

Artykuł 1.

Udzielony zostaje JP. Sylwestrowi
Skierkowskiemu, Obywatelowi Miasta
Stołecznego Warszawy, list przyzna-
nia wynalazku na wyrabianie i sprze-
dawanie dachówek, według iego wła-
snego pomysłu, w dwóch kształtach
sporządzonych, a przez niego, warsza-
wskimi, jedna prostą, a druga krzyżo-
wą, nazwanych, których modele w natu-
ralnéj wielkości, tudzież rysunki i opi-

sanie, w Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, złożył.

Artykuł 2.

List takowy rozciągać się będzie na całe Królestwo, i służyć ma na lat 15, od daty niniejszego Postanowienia.

Artykuł 3.

Udzielenie niniejszego listu, nie zaręcza za nowość, pierwszeństwo, ani dobroć wynalazku.

Artykuł 4.

Doręczenie niniejszego listu wynalazcy, Rada Administracyina, Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, zamieszczenie zaś w Dzienniku Praw, Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyinéj, dnia

25 Sierpnia
6 Września 1836 r.

w nieobecności J. O. Xięcia Namiestnika Królestwa,
Członek Rady Administracyinéj, prezydujący
(podpisano) Generał-Lejtnant E. Gołowin.

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowéj Spraw
Wewnętrznych, Duchownych i
Oświecenia Publicznego

(podpisano) E. Gołowin.

Sekretarz Stanu

(podpisano) J. Tymowski.

Zgodno z Oryginałem

Sekretarz Stanu

(podpisano) J. Tymowski.

Zgodno z Wypisem

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowéj Spraw
wiedliwości

Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Biura

B. B r u c k.

Dzień ogłoszenia 13 Października 1836 roku.

w Imieniu Nayaśniejszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Pol-
skiego etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

Po zapewnieniu środków zaopatry-
wania w Nauczycieli szkół wyższych
kraiowych przez dozwolone, Naywyż-
szém Postanowieniem NAYJAŚNIEY-
SZEGO PANA, wysyłanie przez lat

sześć, dziesięciu młodzieńców Polaków
na nauki do Instytutów Pedagogicznych
w Petersburgu, lub Moskwie, pragnąc
ieszcze zaradzić obiawiającemu się coraz
więcący niedostatkowi przynależnie u-
sposobionych Nauczycieli do szkół niż-
szych, tak publicznych, iako i prywa-
tnych, a razem uznając pożyteczność
gruntowniejszego poprzedniczo przy-
gotowania się kandydatów do słucha-
nia nauk w Instytutach Cesarstwa; po
wysłuchaniu przełożenia Kommissyi
Rządowej Spraw Wewnętrznych, Du-
chownych i Oświecenia Publicznego,
stanowi:

Artykuł I.

Końcem dostateczniejszego przy-
spasabiania Nauczycieli do szkół niż-
szych Obwodowych i Instytutów pry-
watnych, tudzież dokładniejszego przy-
gotowywania kandydatów, mających

się kształcić na wyższych Nauczycieli w Instytutach Pedagogicznych Cesarstwa, zaprowadzone będą przy Gimnazjum Wojewódzkiem Warszawskiem kursa dodatkowe, pod kierunkiem Rady Wychowania Publicznego, a pod bliższym dozorem wyznaczonego przez nią Dyrektora.

Artykuł 2.

Do wykładu nauk na tych kursach, użyci będą Członkowie Komitetu Examinacyjnego.

Artykuł 3.

Na takowe kursa dodatkowe przyjmowani będą tacy Uczniowie, którzy, po ukończeniu z korzyścią VIII klasy Gimnazyalnéy, przy odznaczaniu się moralném, zechcą się poświęcić stanowi Nauczycielskiemu, i udowodnią potrzebą do przyszłego swojego powołania kwalifikacją.

Artykuł 4.

Celem kursów dodatkowych iest:
a) ugruntowanie kandydatów w naukach, których w Gimnazjum nabyli;
b) podanie zasad i prawideł pedagogicznych; c) wskazanie środków przygotowawczych do dalszego doskonalenia się w Instytutach Pedagogicznych Cesarstwa.

Artykuł 5.

Nauki na kursach, podobnie iak w Gimnazjum, będą podzielone na dwa oddziały, a wykład ich rozłożony na dwa lata. Uczniowie obowiązani są słuchać wszystkich przedmiotów właściwéy sekcyi, obierając iednak ieden za główny, i iemu się poświęcać wyłącznie.

Artykuł 6.

Uczniowie uczęszczający na kursa takowe, wolni będą od zwyczajnych opłat szkolnych; a nadto otrzymują stosowne wsparcie pieniężne.

Artykuł 7.

Wszelkie potrzeby i wydatki kursów dodatkowych, iako wyżéy, zaspakaiać się mają wspólnie z potrzebami terazniejszego Komitetu Examinacyjnego, na co się przeznaczają w ogóle Złp. 65,600 rocznie, a to z funduszu pedagogicznego, na Etacie zamieszczonego.

Artykuł 8.

Rozwinięcie powyższych kursów, przepisanie szczegółowych Instrukcyi, z zastosowaniem do nich dotychczasowego urzędu Komitetu Examinacyjnego, porucza się Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego.

Wykonanie niniejszego Postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być zamieszczone, Kommissyom Rządowym, w czém do której należy, polecamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej, dnia 13 Września 1836 roku.

(podpisano) Namiestnik, Generał-Feldmarszałek,
Xiążę Warszawski.

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowéy Spraw
Wewnętrznych, Duchownych i
Oświecenia Publicznego
(podpisano) *E. Gołowiń.*

Sekretarz Stanu
w Zastępstwie Pod-Sekretarz Stanu
(podpisano) *T. Le Brun.*

Zgodno z Oryginałem

Sekretarz Stanu
w Zastępstwie Pod-Sekretarz Stanu
(podpisano) *T. Le Brun.*

Zgodno z Wypisem

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowéy Spraw
Wiedliwości
Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Biura

B. Bruck.

Dzień ogłoszenia 13 Października 1836 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

Zapatrzywszy się na Postanowienie Xięcia Namiestnika Królewskiego, z dnia 15 Czerwca 1819 roku, oznaczające ilość i rodzaj narzędzi ratunkowych od pożarów, w miastach znajdować się mających; pragnąc oraz ile możności zabezpieczyć od zniszczenia przez ogień zabudowania na wsiach położone, gdzie dotychczas nader mała liczba narzędzi

ratunkowych znajduje się; Rada Administracyina, na przełożenie Komisyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, postanowiła i stanowi:

Artykuł 1.

We wszystkich wsiach, w których budowle zabezpieczone są w Towarzystwie Ogniowém, sprawione bydź mają i ciągle utrzymywane bosaki, w liczbie iednego bosaka na trzy domy mieszkalne.

Artykuł 2.

Koszt sprawienia bosaków poniosą właściciele zabudowań, a mianowicie: we wsiach prywatnych, dziedzice, o ile są właścicielami budowli; we wsiach zaś Rządowych instytutowych i wszelkich innych, obeymujących domy, do różnych właścicieli należące, rozkład stosunkowy kosztu na sprawienie bosaków, uskuteczniwym zostanie

przez miejscowego wóytę gminy, i ulegać będzie zatwierdzeniu właściwego Kommissarza Obwodu. Włościanie, w tym tylko razie do poniesienia na ten cel proporcjonalnego kosztu obowiązani będą, jeżeli są rzeczywistymi zabudowań właścicielami. Tak samo postąpieniem będzie co do kosztów utrzymania ciągle bosaków, w oznaczony art: 1 ilości, w przyzwoitym stanie.

Artykuł 3.

Kształt bosaków i długość drągów, od 7 do 12 łokci wynosić mogąca, zastosowane być mają do miejscowej potrzeby; zastrzega się tylko, ażeby narzędzia te były trwałe, żelazem okute, a drąg, po bokach, w długości łokcia jednego od góry, prętami żelaznymi umocowany.

Artykuł 4.

Bosaki, w liczbie i sposobie powyższemi artykułami oznaczonych, spra-

wione być mają we wszystkich wsiach do tego obowiązanych, naydaléy do dnia $\frac{3}{15}$ Grudnia r. b. 1836; nadal zaś ciągle w przynależytym stanie utrzymywane i w miejscu stosowném, do użycia na przypadek pożaru, zachowane być winny.

Artykuł 5.

Powyższym przepisom ulegają nie tylko wsie, w których zabudowania obecnie w Towarzystwie Ogniwém są ubezpieczone, ale i te, które w przyszłości do tegoż Towarzystwa przystąpią.

Artykuł 6.

Wykonanie niniejszego Postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczone być ma, Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego Rada Administracyina poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyiněy, dnia $\frac{1}{13}$ Września 1836 roku.

(podpisano) Namiestnik, Generał-Feldmarszałek
Xiąże Warszawski.

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowey Spraw
Wewnętrznych, Duchownych
i Oświecenia Publicznego
(podpisano) *E. Gołwin.*

Za Sekretarza Stanu
Pod-Sekretarz Stanu
(podpisano) *T. Le Brun.*

Zgodno z Oryginałem
Za Sekretarza Stanu
Pod-Sekretarz Stanu
(podpisano) *T. Le Brun.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowey Spraw
wiedliwości
Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Biura
B. Bruck.

Dzień ogłoszenia $\frac{1}{13}$ Października 1836 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Pol-
skiego etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

Zważywszy, że obowiązek opalania
latarni i brukowania ulic, który da-
wniēy bezpośrednio do każdego wła-
ściciela domu należał i przez nich sa-
mych był uskutecznianym, zamienio-
ny na opłatę pieniężną, w celu zapro-
wadzenia iednostayności porządku i
wygody publicznēy, iest powodem dla
nowo buduiących domy piętrowe i bez-

Tom XX, do Nru 69.

11

piętrowe, w Mieście Warszawie, do żądania uwolnienia ich od tychże opłat, a to z tytułu zamieszczenia w artykule 8 Postanowienia Xięcia Namiestnika Królewskiego, z dnia 3 Lutego 1816, że domy nowo wystawione, wolne być mają na lata oznaczone, między innemi podatkami, i od podatków mieyskich; dla zapobieżenia przeto rozmaitemu tłumaczeniu tego przepisu, i niewłaściwemu uważaniu za podatki opłat w mowie będących, ze szczególnego obowiązku mieszkańców, iako właścicieli, dawniey w naturze wykonywanego, wypływających, na przełożenie Kommissyi Rządowey Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, objaśnienia artykuł 8 dopiero cytowanego Postanowienia, iak następuje:

Artykuł 1.

Pod tytułem podatków mieyskich, nie mają się rozumieć opłaty brukowe-

go, latarniowego i kominowego, iako niebędące ciężarem bezwarunkowym, lecz składką warunkową, zastępującą obowiązki dawniey w naturze, przez respective właścicieli possessyi dopełniane, i iedynie na cel właściwy używać się mającą.

Artykuł 2.

Ponieważ w artykule 1 Postanowienia Naszego, z dnia $\frac{15}{25}$ Kwietnia r. z. powtórzone zostały te same swobody, co i w artykule 8 Postanowienia, z dnia 3 Lutego 1816, dla domów bezpiętrowych; powyższe więc objaśnienie i do rzeczonego artykułu 1 stosować się ma.

Wykonanie niniejszego Postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być umieszczone, Kommissyi Rządowey Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, polecamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej, dnia $\frac{1}{13}$ Września 1836 roku.

(podpisano) *Namiestnik, General-Feldmarszałek,
Xiąże Warszawski.*

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spraw
Wewnętrznych, Duchownych i
Oświecenia Publicznego.

(podpisano) *E. Gołwin.*

Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski;*

Zgodno z Oryginałem

Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski*

Zgodno z Wypisem

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spraw
wiedliwości

Koszecki.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Biura

B. B r u c k.

Dzień ogłoszenia $\frac{1}{23}$ Października 1836 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Pol-

skiego etc. etc. etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

W skutek protokółarnéj deklaracyi
Pana Karola Leübe, maystra professyi
krawieckiej, w Urzędzie Muncypal-
nym Miasta Warszawy dnia $\frac{1}{22}$ Lipca

r. b. spisanéy, i przedstawienia Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, z d. $\frac{26 \text{ Sierpnia}}{7 \text{ Września}}$ r. b. N^o $\frac{9416}{33447}$ Rada Administracyina, zapatrzwszy się na art. 6, 9 i 11, Postanowienia Namiestnika Królewskiego, z d. 11. Marca 1817 r., postanowiła i stanowi co następuje:

Artykuł I.

Udzielony zostaje niniejszém Panu Karolowi Leübe, maystrowi professyi krawieckiey, list przyznania wynalazku, na nowy, iego własnego pomysłu, sposób brania miary na odzienie męskie cywilne, według rysunku i opisu w Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego złożonych.

Artykuł 2.

List takowy rozciągać się będzie na całe Królestwo, i służyć ma na lat pięć, od daty niniejszego postanowienia.

Artykuł 3.

Udzielenie niniejszego listu, nie zarcza za nowość, pierwszeństwo, ani dobroć wynalazku.

Artykuł 4.

Doręczenie niniejszego listu wynalazcy, Rada Administracyina, Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, zamieszczenie zaś w Dzienniku Praw, Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości poleca.

Działo się w Warszawie, na posie-

dzeniu Rady Administracyjnej, d. $\frac{9}{21}$
Września 1836 roku.

(podpisano) Namiestnik, General-Feldmarszałek,
Xiąże Warszawski.

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spraw
Wewnętrznych, Duchownych i
Oświecenia Publicznego.

(podpisano) *E. Gołowiński.*

Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Oryginałem

Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spra-
wiedliwości.

Kossiecki

Za Sekretarza Jenerlnego

Szef Biura

B. B r u c k.

Dzień ogłoszenia $\frac{18}{29}$ Października 1836 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Pol-
skiego etc. etc. etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Gdy, począwszy od drugiey połowy
roku 1832, każdy mieszkaniec Króle-
stwa Polskiego, miał dosyć czasu do
podania swéy pretensyi do Skarbu,
z czasu od 1. Czerwca 1815 r. do 30.
Listopada 1830 r. pochodzącéy, i gdy,
pomimo upływu lat czterech, podawa-
nie rzeczonych pretensyi trwa ciągle,
i Władze Rządowe utrudnia, przeto
Rada Administracyjna, pragnąc zakoń-
czyć ostatecznie ten przedmiot, posta-
nowiła i stanowi co następuje:

Artykuł 1.

Do podania niezaspokoionych ie-
szcze pretensyi do Skarbu Publiczne-

go, z czasu od 1 Czerwca 1815 do 30 Listopada 1830 roku, wyznacza się dla osób prywatnych ostateczny termin, do włącznie dnia 30 Czerwca 1837 roku.

Artykuł 2.

Pretensye takowe, podane być mają, z dowodami one usprawiedliwiającymi, respective do téj Kommissyi Rządowej lub Władzy Naczelnej, do której Wydziału z przedmiotu swego należą; a to, bądź za pośrednictwem właściwych Kommissyi Wojewódzkich bądź bezpośrednio.

Artykuł 3.

Kommissye Rządowe i Władze Naczelne, po rozpoznaniu i przyznaniu pretensyi odeszłą je, z dowodami, Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, która one, w miarę wyznaczonych funduszków, łącznie z uznaniami przez siebie pretensyami, koleją, iak

na wykaz długów wchodzić będą, za spokoji.

Artykuł 4.

Podane pretensye po terminie, w artykule 1 oznaczonym, uważane będą za żadne; również uważane będą za takie, i te pretensye, których właściciele, lubo je przed ogłoszeniem niniejszego postanowienia podali, po wypłacie ich jednakże przed upływem tego terminu, z dowodami do Władzy właściwej niezgłoszą się.

Artykuł 5.

Powyższe rozporządzenia nie dotyczą pretensyi, z dzierżaw dóbr Rządowych.

Artykuł 6.

Wykonanie niniejszego Postanowienia, które w Dzienniku Praw pomieszczone być ma, Kommissyom Rządowym i Władzom Naczelnym, w czém do której należy, poląca się.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyinėj, dnia $\frac{9}{21}$ Września 1836 roku.

(podpisano) Namiestnik, General-Feldmarszałek,
Xiąże Warszawski.

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Przy-
chodów i Skarbu.

(podpisano) *R. Fuhrman.*

Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Oryginałem

Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spra-
wiedliwości.

Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Biura

B. B r u c k.

Dzień ogłoszenia $\frac{1}{2}$ Października 1836 roku:

w Imieniu Najjaśniejszego

M I K O Ł A J A I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Pol-
skiego etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

W skutku protokółarnėj deklaracyi
Pana Leona Langmeiera, w Urzędzie
Municypalnym Miasta Warszawy, z
dnia $\frac{8}{20}$ Sierpnia r. b. spisanėj, i przed-
stawienia Kommissyi Rządowej Spraw

Wewnętrznych, Duchownych i Oświe-
cenia Publicznego, z dnia $\frac{5}{17}$ Wrześ-
nia 1836 r. N^o $\frac{56978}{9845}$ Rada Admini-
stracyina, zapatrzywszy się na artyku-
ły 6. 9. 11. Postanowienia Namiestnika
Królewskiego, z dnia 11 Marca 1817 r.,
postanowiła i stanowi, co następuje:

Artykuł 1.

Udzielony zostaje ninieyszém, Panu
Leonowi Langmeier, kotlarzowi za-
mieszkałemu w Warszawie, list przy-
znania wynalazku, na aparat iego
własnego pomysłu, do pędzenia wód-
ki, który przez iedną dystylacya, wy-
dawać ma spirytus 12 próby Magiera,
a którego rysunki i opisanie złożył
w Kommissyi Rządowéy Spraw We-
wnętrznych, Duchownych i Oświece-
nia Publicznego.

Artykuł 2.

List takowy rozciągać się będzie
na całe Królestwo, i służyć ma na lat

dziesięć, od daty ninieyszego postano-
wienia.

Artykuł 3.

Udzielenie ninieyszego listu, nie za-
ręcza za nowość, pierwszeństwo, ani
dobroć wynalazku.

Artykuł 4.

Wynalazca obowiązany będzie,
najdaléy w miesiący sześć od daty
doręczenia mu ninieyszego listu, ap-
parat takowy w naturze wystawić, w
ruch wprowadzić, i w swoim czasie,
przed władzą miejscową, to udowo-
dnić.

Artykuł 5.

Doręczenie ninieyszego listu, wy-
nalazcy, Rada Administracyina, Kom-
missyi Rządowéy Spraw Wewnętrz-
nych, Duchownych i Oświecenia Pu-
blicznego, zamieszczenie zaś w Dzien-
niku Praw, Kommissyi Rządowéy
Sprawiedliwości, poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej, dnia $\frac{18}{50}$ Września 1836 roku.

W nieobecności J. O. Xięcia Namiestnika Królestwa, w zastępstwie Członek Rady Administracyjnej Prezydujący
(podpisano) General-Adjutant *Rautenstrauch*.

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spraw
Wewnętrznych, Duchownych i
Oświecenia Publicznego
(podpisano) *E. Gołowin*.

Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski*.

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski*.

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spraw
wiedliwości
Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Biura
B. Bruck.

Dzień ogłoszenia $\frac{1}{2}$ Listopada 1836 roku.

Божією Милосшію

МЫ НИКОЛАЙ І-й.

Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій

Царь Польскій

и проч. и проч. и проч.

На основаніи Грамоты НАШЕМУ Цар-
ству Польскому дарованной, а также По-
сѣлановленія Царскаго 17 Іюня 1817 года
о пожалованіи дворянскаго достоинства;

z Bożęy Łaski

М у М І К О Ł А У І.

Cesarz Wszęch Rossyi, Król Polski

etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na Statut Organi-
czny, przez Nas Królestwu Polskiemu
nadany, tudzież na Postanowienie Kró-
lewskie o uszlachceniu, z dnia $\frac{5}{17}$ Czer-
wca 1817 roku;

По представлению Намѣстника НА-
ШЕГО въ Царствѣ Польскомъ;

Желая наградишь заслуги владельца
недвижимыхъ имѣній въ Царствѣ Поль-
скомъ, Сальвіана Якубовскаго;

МЫ постановили, въ 11 день Октября
1835 года, пожаловать и даровать, яко-
же сей грамотою оному Сальвиану Яку-
бовскому, съ исходящими отъ него въ
прямой линіи законнымъ потомствомъ,
шишулъ и права Польскаго Дворянина
жалуемъ и даруемъ;

Предоставляемъ ему пользоваться отъ
нынѣ преимуществами, достоинству сему
присвоенными, во всемъ пространствѣ
оныхъ и совершенствъ.

Жалуемъ сверхъ того ему, Сальвиану
Якубовскому, и вышеупомянутымъ потом-
камъ его, гербъ Роковецъ, що есть:

Na rapport Namiestnika Naszego
w Królestwie Polskiem;

Chcąc nagrodzić zasługi JPana Sal-
wiana Jakubowskiego, właściciela dóbr
w Królestwie Polskiem;

Postanowiliśmy w dniu $\frac{10}{31}$ Paździer-
nika 1835 roku, udzielić i nadać, ia-
koż niniejszym dyplomatem szlache-
ctwa istotnie Udzielamy i Nadaemy
temuż JPanu Salwianowi Jakubowskie-
mu, dla niego i dla iego potomków
prawych i w prostéj linii, tytuł i pra-
wa szlachcica polskiego;

Chcemy, aby odtąd używał prero-
gatyw, do téj godności przywiązanych,
w całej ich obszerności i zupełności.

Udzielamy prócz tego JPanu Sal-
wianowi Jakubowskiemu i wyż rzeczo-
nym iego potomkom, herb: *Rokowiec*,
to iest:

На щитѣ, вышющемъ голубое поле, колесо, яко символъ щастія, чернаго цвѣта, о шессти спицахъ съ желтыми на ободѣ и ступицѣ украшеніями. Надъ колесомъ, серебрянная, пяти-угольная звѣзда. Въ верху золошая корона, надъ кошороку два сѣрые орлиныя крила, а между оныхъ російская лишера Р.

Даруя Сальвиану Якубовскому сію грамоту на дворянство, Позволяемъ ему и законнымъ потомкамъ его въ прямой линіи, именоватьсѣ дворянами, и употреблять означенный гербъ вѣчно, во всѣхъ частныхъ и публичныхъ дѣлахъ, такъ какъ прочее НАШЕГО Царства Польскаго дворянство.

Для вѣщней важности, грамоту сію МЫ собственноручно подписали и гербовою НАШЕГО Царства Польскаго печатью утвърдиши Повелѣли.

Na tarczy, w polu błękitném, koło, iako godło fortuny, koloru czarnego, o sześciu szprychach, z żółtymi na dzwonach i na piaście ozdobami. Nad kołem gwiazda srebrna, pięcio-rożasta. U góry korona złota, nad którą dwa skrzydła orle szare, pomiędzy którymi litera ruska R.

Udzielając niniejszy dyplomат szlachectwa i herbu JPanu Salwianowi Jakubowskiemu, Upoważniamy go, wraz z potomkami iego prawymi i w prostéy linii, do zaszczyćania się szlachectwem i używania pomienionego herbu, tak iak inni szlachta Naszego Królestwa Polskiego, we wszelkich czynnościach prywatnych i publicznych, wiecznemi czasy.

Dla więkшэй wagi, niniejszy dyplomат własnoręcznie podpisując, pieczęć herbową Naszego Królestwa Polskiego, na nim przyłożyć Kazaliśmy.

Данъ въ С. Петербургѣ, Февраля де-
сятаго (двадцать втораго) дня, лѣта
ошъ рождѣшва Христова тысяча восем-
сошъ шридесятъ шестаго, Царствованія
же НАШЕГО одинадцатаго.

(подписано) НИКОЛАЙ.

Dan w Petersburgu, d: ^{dziesiątego}
^{dwudziestego drugiego}
Lutego, roku Pańskiego, tysiąc ośmset
trzydziestego szóstego, a Panowania
Naszego iedenastego.

przez Cesarza i Króla
Minister Sekretarz Stanu
w Zastępstwie: Pomocnik Ministra
(podpisano) Ig. Turkułł.

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) J. Tymowski.

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spra-
wiedliwości

Kossacki.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Biura
B. B r u c k.

Dzień ogłoszenia 24 Listopada 1836 roku.

Божією Милостию

МЫ НИКОЛАЙ I-й

Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій,

Царь Польскій

и проч. и проч. и проч.

Удостоверясь опытами, что Постановленіе НАШЕ, въ 9 (21) день Іюля 1834 года состоявшееся, о правилахъ взиманія консумаціонныхъ сборовъ по Царству Польскому, до конца 1837 года дѣйствіе имѣющее, можетъ быть оставлено въ настоящей силѣ, безъ всякихъ измѣненій и на будущее время: ибо предоставляя право вольной продажи напивоу по городамъ,

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu

Królestwa Polskiego.

z Bożéy Łaski

МЫ НИКОЛАЙ I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski

etc. etc. etc.

Ронieważ Postanowienie Nasze, z dnia $\frac{9}{21}$ Lipca 1834 r., stanowiące zasady o poborze opłat konsumcyjnych w Królestwie Polskiem, do końca roku 1837 obowiązujące, według nabytego doświadczenia, bez żadnych od-mian może być pozostawione w dal-szém wykonaniu: albowiem, zapew-niając wolność handlu trunkami po

со взносомъ установленнаго сбора, сообще-
вѣнствуетъ благошворнымъ намѣреніямъ
НАШИМЪ и взаимной пользы Казны и обы-
вашелей;

По представленію Совѣща Управленія
НАШЕГО Царства Польскаго,

Постановили и Постановляемъ:

Статья 1.

Правила о выманіи консомационныхъ
сборовъ въ Царствѣ Польскомъ, устано-
вленныя Постановленіемъ НАШИМЪ, 9 (21)
Іюля 1834 года, имѣющія обязательную
силу до конца 1837 года, оставши въ
полномъ ихъ дѣйствіи и на будущее вре-
мя, начиная съ 20 Декабря 1837 (1 Ген-
варя 1838) года.

Статья 2.

Исполненіе сего Постановленія НАШЕ-
ГО, Правительственнымъ Коммисіямъ Фи-
нансовъ и Казначейства, а также Внутрен-
нихъ и Духовныхъ дѣлъ и Народнаго Про-

miastach, za oznaczoną opłatą, poży-
tkowi mieszkańców i Skarbu, zgodnie
z dobrotliwemi zamiarami Naszemi
odpowiada;

Na przedstawienie Rady Admini-
stracyjnej Naszego Królestwa Pol-
skiego,

Postanowiliśmy i Stanowimy:

Artykuł 1.

Zasady o poborze opłat konsum-
cyjnych w Królestwie Polskiem, obie-
te Postanowieniem Naszém, z dnia 2⁹
Lipca 1834 r. mające moc obowiązują-
cą do końca roku 1837, pozostaną i na-
dal w zupełném wykonywaniu, poczy-
nając od dnia $\frac{20 \text{ Grudnia } 1837}{1 \text{ Stycznia } 1838}$ roku.

Artykuł 2.

Spełnienie niniejszego Postano-
wienia Naszego, Kommissyom Rządow-
ym Przychodów i Skarbu, tudzież
Spraw Wewnętrznych, Duchownych

свѣщенія, по принадлежности, а внесение
оного въ Дневникъ Законовъ, Правитель-
ственной Коммисіи Юстиціи, Поручаемъ.

Данъ въ Царскомъ Селѣ, Сентября 18
(30) дня, 1836 года.

(подписано) НИКОЛАЙ.

i Oświecenia Publicznego, w czym do
którę należy, a umieszczenie onego
w Dzienniku Praw, Kommissyi Rzą-
dowéj Sprawiedliwości Polecamy.

Dan w Carskiém Siele, dnia $\frac{18}{30}$
Września 1836 roku.

przez Cesarza i Króla
(L. S.) Minister Sekretarz Stanu

w Zastępstwie: Pomocnik Ministra
(podpisano) Ig. Turkuł.

Zgodno z Oryginałem
Minister Sekretarz Stanu

w Zastępstwie: Pomocnik Ministra
(podpisano) Ig. Turkuł.

Zgodno z Oryginałem:
Sekretarz Stanu.

(podpisano) J. Tymowski.

Zgodno z Wypisem

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowéj Spra-
wiedliwości

Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Biura

B. B r u c k.

Dzień ogłoszenia $\frac{16}{28}$ Listopada 1836 roku

w Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Pol-
skiego etc. etc. etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Uznawszy potrzebę przepisania sta-
łych prawideł, w przedmiocie wyda-
wania Dzienników Urzędowych po
Województwach, na przełożenie Kom-
missyi Rządowej Spraw Wewnętrz-
nych, Duchownych i Oświecenia Pu-
blicznego, postanowiła i stanowi:

Artykuł 1.

Wydawany dotąd po Woiewódz-
twach, na zasadzie instrukcyi, przez

byłych Ministrów, tak Spraw We-
wnętrznych, iako też Policyi, pod
dniem 24 Lutego 1812 r. przepisanej,
Dziennik Urzędowy Woiewódzki, i na-
dal, od dnia 1 Stycznia 1837 r. wycho-
dzić ma, podług następujących prawid-
eł.

Artykuł 2.

Dziennik Urzędowy Woiewódzki,
mający wyłącznie na celu ułatwienie
znajomości takich rozporządzeń Władz
Rządowych, które upowszechnione
bydź winny, nie będzie zawierał żad-
nych obcych temu celowi przedmiotów,
a mianowicie: wiadomości i rozpraw
politycznych, tudzież rozpraw prywa-
tnych nad rozporządzeniami krajowe-
mi, lub stanem kraju.

Artykuł 3.

W dzienniku tym mieszczono będą:
a) Dekreta Najjaśniejszego PANA,
i postanowienia Rady Admini-
Tom XX. do Nru 69. 13

stracyinéy, których ogłoszenie będzie poleconém (nieuprzedzając atoli publikacyi ich przez Dziennik Praw).

- b) Reskrypta Kommissyów Rządowych i innych władz centralnych, za osobném upoważnieniem tychże władz.
- c) Rozporządzenia, lub ogłoszenia władz wojskowych.
- d) Wszelkie doniesienia, bądź sądowe, bądź administracyjne, skarbowe lub policyjne, tudzież wyroki, których ogłoszenie, przez właściwą władzę żadaném będzie.
- e) Listy gończe osób zbiegłych, przez właściwe władze podawane.
- f) Rozporządzenia Kommissyów Woiewódzkich, wydawane w skutek Dekretów Najjaśniejszego PANA, postanowienia Rady Administracyinéy, lub rozkazów Kom-

missyów Rządowych i innych władz centralnych.

- g) Zalecenia tychże Kommissyów Woiewódzkich, mające na celu ułatwienie mieszkańcom sposobu wykonania wyszłych urzędzeń, i zachowania właściwego w działaniach administracyjnych porządku; przypomnienie idących w niepamięć przepisów i wykazanie skutków, jakie wynikać mogą z zaniedbywania, lub spóźnienia się w wykonywaniu obowiązujących przepisów; nakoniec:
- h) Dla uzupełnienia Dzienników Urzędowych Woiewódzkich, i połączenia wszystkich wiadomości, objęte w nim bydz mają dotychczasowe Cyrkularze, które odtąd oddzielnie, dla służby skarbowéy po Woiewództwach, drukiem ogłaszane były.

- z) Obwieszczenia, iskie podatki i należności, w nadchodzących terminach, do poboru przypadają, i do których klass wnosicie należy.

Artykuł 4.

Mogą i pdwinny bydz, oprócz tego umieszczane w Dzienniku Woiewódzkim:

- a) Ważniejsze odkrycia i doświadczenia w rolnictwie, kunsztach, fabrykach, których użyteczność jest uznana.
- b) Przestrogi, tyczące się zachowania zdrowia ludzkiego, za zdaniem Rady lekarskiéy.
- c) Uwiadomienia o zdarzanych szkodliwych wypadkach, z wskazaniem pewnych, ku ich odwróceniu, sposobów.
- d) Uwiadomienia lekarskie, o dostrzeżonych w kraju chorobach zaraźliwych na ludzi, bydło, tu-

dzież o wydanych rozporządzeniach, końcem zapobieżenia dalszemu ich szerszeniu się.

Artykuł 5.

Ogłoszenia Regentów, Komorników i t. p., interessów prywatnych dotyczące, umieszczane będą w Dziennikach Urzędowych Woiewódzkich, lecz za opłatą, po groszy 5 od wiersza, która powinna bydz wnoszoną do Kasy Głównéy Woiewódzkiéy; a na zasadzie otrzymanego kwitu, ogłoszenie drukiem następować powinno.

Artykuł 6.

Urządzenia, przez wyższe władze wydane, i przez też do umieszczenia w Dzienniku polecane, umieszczone będą bez żadnych uwag, dodatków i objaśnień.

Artykuł 7.

Dziennik Urzędowy, stale wychodzić będzie numerami, w każdy

dzień Sobotni; wszelako, wrazie potrzeby wcześniejszego ogłoszenia iakiego urzãdzenia, w každy inny dzień, dodatek do ostatniego numeru, wydany bydź może.

Artykuł 8.

Objętość iednego numeru Dziennika, zależeć będzie od ilości przedmiotów, do umieszczenia podanych.

Artykuł 9.

Dla porzãdku, dogodności, tak władz zbierających Dzienniki, iako i innych prenumeratorów, z końcem każdego kwartału dodawany będzie, bezpłatnie, skorowidz, czyli spis umieszczonych w Dzienniku przedmiotów, porzãdkiem wydziałów Rządowych. Redakcyja zaś, starać się ma, ażeby w dziale kwartalnym, urzãdzenia całkowicie, to

jest: bez odsyłania dokończenia do następnego kwartału, były umieszczone.

Artykuł 10.

Cena prenumeraty ustanawia się na złp. 12 rocznie, włącznie z opłatą portoryi; i ta ma się opłacić w dwóch ratach półrocznych, z góry, lub całorocznie, gdyby kto tego żadał. Wszelako Rada Administracyina zastrzega sobie powiększenie téy opłaty w Woiewództwach, gdzieby koszta druku przenosiły fundusz, z opłat od prenumeratorów i obwieszczeń prywatnych zebrany.

Artykuł 11.

Do prenumeraty Dziennika Urzędowego Woiewódzkiego, w każdém respective Woiewództwie, zawezwani bydź mają:

- a) Urzędy Muncypalne po miastach,
 - b) Wóyci Gmin.
 - c) Urzędy Kościelne parafialne wyznań Chrześcijańskich.
 - d) Dozory Bóżnicze Gmin Staroza-konnych.
 - e) Dyrekcyje szczegółowe Towarzy-stwa Kredytowego.
 - f) Sądy Policyi prostéy i popra-wczéy.
 - g) Urzędy Leśne.
 - h) Urzędy Celne po miastach.
 - i) Fizycy Woiewódzcy i Lekarze Obwodowi.
 - k) Budowniczo wie Inżynierowie Wo-iewódzcy.
 - l) Regenci.
 - ł) Gimnazya i Szkoły Obwodowe.
- Oprócz tego wezwani bydź mogą Patronowie i Obrońcy Sądowi.

Artykuł 12.

Kommissya Rządowa Spraw We-wnętrznych, Duchownych i Oświece-nia Publicznego, oraz Kommissya Rzą-dowa Sprawiedliwości, i Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu, ka-żda, w granicach swych attrybucyi, oznaczają, którym innym władzom, do urzędowego użytku, Dziennik Woie-wódzki ma bydź, bezpłatnie, dostar-czanym.

Artykuł 13.

Przenumerowany przez Urzędy, w §. 10 wyszczególnione, Dziennik, staie się własnością tychże Urzędów, i po-mimo zmiany Urzędników, stale na miejscu ma pozostawać,

Artykuł 14.

Każdy prywatny mieszkaniec, do

prenumeraty Dziennika Urzędowego, za opłatą, w §. 9. ustanowioną, przypuszczony być może.

Artykuł 15.

Urządzenia, których podanie do powszechnéj wiadomości każdego mieszkańca będzie zastrzeżoném, mają być po miastach, przez Burmistrza, w gminie przez Wóytów, tudzież z ambon, przez Proboszczów, ogłaszane, a to zaraz po doysciu Numeru Dziennika, w którym to urządzenie jest objęte.

Artykuł 16.

Redakcyja Dziennika należy, z urzędu, do Sekretarza Jeneralnego. Każdęj Kommissyi Woiewódzkiéj, bez żadnego za to wynagrodzenia, pod nadzorem Prezesa Kommissyi Woiewódzkiéj, który, za wszelkie niedokładności, lub uchybienia, jest odpowiedzial-

nym; gdzieby zaś zachodziła konieczna potrzeba przyięcia pomocnika, temu, w miarę uznania, Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych Duchownych i Oświecenia Publicznego, wynagrodzenie stosowne, z funduszu opłat od prenumeratorów, oznaczyć iest mocną.

Artykuł 17.

Drukowanie Dzienników Woiewódzkich, uskutecznianém być ma, na zasadzie kontraktów, zawieranych po odbyciu publicznéj licytacji głośnéj, w sposób, iak na inne druki, dla Kommissyów Woiewódzkich dostarczane; warunki do kontraktu przepisze Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego. Wypłata drukarniom, następować będzie, zaraz po wydrukowaniu Dziennika i złożeniu w Biurze Kommissyi Woiewódzkiéj, w odpowiedniéj ilości, exemplarzy; a to z Kassy Głó-

wnęj Woiewódzkiej, z funduszu na to etatem wyznaczonych.

Artykuł 18.

Szafunek funduszami z opłat od prenumeratorów, następować może, tylko na zasadzie etatów, zgodnie z budżetem Królestwa, zatwierdzonych przez Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, i to iedynie tylko z Kasy Głównej Woiewódzkiej, do której wpływy tego rodzaju zbierać się będą, za pośrednictwem kass właściwych; kontrolowanie funduszu etatowych, równie iak poboru opłat od prenumeratorów, należeć będzie do wydziału Skarbowego.

Artykuł 19.

Wykonanie niniejszego Postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczone być ma, wszystkim Kom-

missyom Rządowym, w czém do której należy, polecamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej, dnia

^{25 Września}
^{7 Październi:} 1836.

(podpisano) Namiestnik, Generał-Feldmarszałek,
Xiążę Warszawski.

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spraw
Wewnętrznych, Duchownych
i Oświecenia Publicznego

(podpisano) *E. Gotowin.*

Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Originalem

Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem.

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spraw
wiedliwości

Koscecki.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Biura

B. B r u c k.

Dzień ogłoszenia ^{24 Listopada}
^{6 Grudnia} 1836 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Pol-
skiego etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

Zmocy Najwyższego Jego Cesarsko-
Królewskiéy Mości upoważnienia,
udzielnego przez odezwe Pomocnika
Ministra Sekretarza Stanu, z dnia

21 Września
3 Października

r. b., oraz w uzupełnieniu

rozporządzenia artykułu 27 przepisów
o mundurach cywilnych urzędników
Królestwa, stanowi co następuje:

Artykuł 1.

Kancelliści klasy I, we wszystkich
wydziałach administracyi, niemniéy
urzędnicy etatowi, których posady
odpowiadają posadom kancellistów
klasy I., mieć mają, w miejsce surdu-
tów, o których w artykule 30 prze-
pisów o mundurach jest mowa, fraki
mundurowe właściwych wydziałów,
lecz iedynie z sukienkami kołnierzami,
i bez guzików pod klapami kieszenio-
wemi.

Artykuł 2.

Wykonanie powyższego Postano-
wienia, które w Dzienniku Praw umie-
szczone bydź ma, wszystkim Kommis-
syom Rządowym, tudzież Najwyższéy
Izbie Obrachunkowéy, poleconém zo-
staje.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej Królestwa, dnia $\frac{29 \text{ Września}}{11 \text{ Października}}$ 1836 roku.

(podpisano) Namiestnik, Generał-Feldmarszałek,
Xiążę Warszawski.

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Przy-
chodów i Skarbu
(podpisano) *R. Fuhrmann.*

Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Oryginałem

Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spra-
wiedliwości

Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Biura

B. B r u c k.

Dzień ogłoszenia $\frac{25 \text{ Listopada}}{7 \text{ Grudnia}}$ 1836 roku.

Tom XX. do Nru 69.

14

Божією Милосцію

МЫ НИКОЛАЙ I-й

Самодержецъ Всероссійскій, Царь
Польскій

и проч. и проч. и проч.

Въ ознаменованіе особеннаго благоволенія Нашего къ заслугамъ нижепоименованныхъ лицъ, Поспанаовили Мы и Поспанаовляемъ:

Спашья I.

Согласно ушвержденяому Нами 4 (16)
Окшября прошлаго 1835 года Положеніе,

* Wypis z Protokółu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

МУ МИКОЛАЙ I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski
etc. etc. etc.

Оceniając, ze szczególném Naszém zadowoleniem, zasługi osób niżej wymienionych, Postanowiliśmy i Postanawiamy:

Artykuł I.

Stosownie do zatwierdzonych przez
Nas, w dniu $\frac{4}{18}$ Października 1835 r.

объ устроившѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованью, и табели объ уравниеніи приносимаго ими аренднаго дохода, прошивъ ушановленныхъ сею табелью окладовъ, Всемилосердивѣйше Жалуемъ въ вѣчное и пошомственное владѣніе, со всѣми правами и угодіями, коими пользуется казна:

1. Командиру 2-го пѣхотнаго Корпуса, Генералу отъ Кавалеріи Барону Крейцу, состоящее Калишскаго Воеводства, въ Конинскомъ Обводѣ, имѣніе Коло, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодіями и оброчными спашьями, за уравниеніемъ чистаго годоваго дохода до тридцати тысячъ польскихъ злотыхъ.

2. Начальнику 2-ой легкой кавалерійской Дивизіи, Генералъ-Лейтенанту Сиверсу 1, состоящее Августовскаго Воеводства, въ Кальварійскомъ Обводѣ, имѣ-

преписовъ о urządzeniu dóbr, które z mocy donatyj przechodzą na własność prywatną, niemniéy tabelli regulującej dochód dzierżawny z dóbr tego rodzaju do wysokości normalnej, Nadaiemy Naymilszociwicy, wiecznemi czasy na dziedzictwo, z takimi prawami i użytkami, z iakiemi Skarb posiada.

1. Dowódcy drugiego Korpusu piechoty, Generałowi kawaleryi Baronowi Kreyc, dobra Koło, położone w Obwodzie Konińskim, Województwie Kaliskiem, z należącemi do nich folwarkami, wsiami, i innemi użytkami i przynależnościami, do wysokości czystego rocznego dochodu złotych polskich trzydzieści tysięcy.

2. Naczelnikowi 2^{ej} Dywizyi lekkiej kawaleryi, Generałowi-Leytnantowi Siwers 1, dobra Oniszki, położone w Obwodzie Kalwaryjskim, Woie-

ніе Онишки, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодіями и оброчными сшастьями, за уравниеніемъ чистаго годоваго дохода до двадцати тысячъ польскихъ злотыхъ.

3. Начальнику 5-ой пѣхотной Дивизіи, Генераль-Лейтенанту Шлегману 1, состоящее Августовскаго Воеводства, въ Кальварійскомъ Обводѣ, имѣніе Кальварія, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодіями и оброчными сшастьями, за уравниеніемъ чистаго годоваго дохода до двадцати тысячъ польскихъ злотыхъ.

4. Начальнику 2-ой артиллерійской Дивизіи, Генераль-Майору Федоренкъ, состоящее Мазовецкаго Воеводства, въ Ленчицкомъ Обводѣ, имѣніе Клодава, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодіями и оброчными сшастьями, за уравниеніемъ чистаго го-

вѣдствіи Августовскимъ, з należącymi do nich folwarkami, wsiami i innymi użytkami i przynależnościami, do wysokości czystego rocznego dochodu złotych polskich dwadzieścia tysięcy.

3. Naczelnikowi 5^{tej} Dywizyi piechoty, Generałowi-Leytnantowi Szegman 1, dobra Kalwarya, położone w Obwodzie Kalwaryjskim, Województwie Augustowskim, z należącymi do nich folwarkami, wsiami i innymi użytkami i przynależnościami, do wysokości czystego rocznego dochodu, złotych polskich dwadzieścia tysięcy.

4. Naczelnikowi 2^{ej} Dywizyi artylleryi, Generałowi-Maiorowi Fedorenko, dobra Kłodawa, położone w Obwodzie Łęczyckim, Województwie Mazowieckim, z należącymi do nich folwarkami, wsiami i innymi użytkami i przynależnościami, do wysoko-

дового дохода до десяти тысячъ польскихъ злотыхъ.

5. Командиру 2-ой Бригады 4-ой пѣхотной Дивизіи, Генераль-Маіору Пущину 1, состоящее Подляскаго Воеводства, въ Седлецкомъ Обводѣ, имѣніе Седльце, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодіями и оброчными снѣжками, за уравниемъ чистаго годоваго дохода до десяти тысячъ польскихъ злотыхъ.

6. Командиру 1-ой Бригады 6-ой пѣхотной Дивизіи, Генераль-Маіору Крюкову, состоящее Подляскаго Воеводства, въ Радзынскомъ Обводѣ, имѣніе Кршиновѣржа, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодіями и оброчными снѣжками, за уравниемъ чистаго годоваго дохода до десяти тысячъ польскихъ злотыхъ.

7. Командиру 2-ой Бригады 6-ой пѣхотной Дивизіи, Генераль-Маіору Сми-

ści czystego rocznego dochodu, złotych polskich dziesięć tysięcy.

5. Dowódzcy 2 Brygady czwartéy Dywizyi piechoty, Generałowi-Maiorowi Puszczyn 1, dobra Siedlce, położone w Obwodzie Siedleckim, Woiewództwie Podlaskiem, z należącemi do nich folwarkami, wsiami i innemi użytkami i przynależnościami, do wysokości czystego rocznego dochodu, złotych polskich dziesięć tysięcy.

6. Dowódzcy 1 Brygady 6 Dywizyi piechoty, Generałowi-Maiorowi Kriuków, dobra Krzywowierzba, położone w Obwodzie Radzyńskim, Woiewództwie Podlaskiem, z należącemi do nich folwarkami, wsiami i innemi użytkami i przynależnościami, do wysokości czystego rocznego dochodu, złotych polskich dziesięć tysięcy.

7. Dowódzcy 2 Brygady 6 Dywizyi, Generałowi-Maiorowi Smisszyn,

шину, состоящее Подляскаго Воеводства, въ Бяльскомъ Обводѣ, имѣніе Киіовецъ, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодіями и оброчными спашьями, за уравненіемъ чистаго годоваго дохода до десяти тысячъ польскихъ злотыхъ.

8. Оберъ-Кварширмейстеру 2-го пѣхотнаго Корнуса, Генеральнаго Штаба Полковнику Носкову 1, состоящее Калишскаго Воеводства, въ Калишскомъ и Сѣрадзкомъ Обводахъ, Экономіи Бродня, имѣніе Бродня, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодіями и оброчными спашьями, состоящими нынѣ главную аренду, за уравненіемъ чистаго годоваго дохода до пяти тысячъ польскихъ злотыхъ.

9. Командиру 5-ой артиллерійской Бригады, Полковнику Пещееву, состоящее Калишскаго Воеводства, въ Калиш-

добра Кііowiec, położone w Obwodzie Bialskim, Województwie Podlaskiem, z należącemi do nich folwarkami, wsiami i innemi użytkami i przynależnościami, do wysokości czystego rocznego dochodu, złotych polskich dziesięć tysięcy.

8. Ober-Kwatermistrzowi 2^{so} Korpusu piechoty, Pułkownikowi Jeneralnego Sztabu, Nosków 1, dobra Brodnia, położone w Ekonomii tegoż nazwiska, w Obwodach: Kaliskim i Sieradzkim, w Województwie Kaliskiem, z należącemi do nich folwarkami, wsiami i innemi użytkami i przynależnościami, obecnie główną dzierżawę dóbr tych stanowiącemi, do wysokości czystego rocznego dochodu, złotych polskich pięć tysięcy.

9. Dowódcy 5 Brygady artylerji, Pułkownikowi Pleszczeiew, dobra Grzybki i Glinno, położone w Eko-

скомъ и Страдкомъ Обводахъ, Экономіи Бродня, имѣніе Гржибки и Глинно, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодіями и оброчными спашьями, за уравниеніемъ чистаго годоваго дохода до пяти тысячъ польскихъ злотыхъ.

10. Командиру Олонецкаго пѣхотнаго полка, Полковнику Дяку, состоящее Подляскаго Воеводства, въ Бѣльскомъ Обводѣ, имѣніе Головчица и Мѣржвица, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодіями и оброчными спашьями, за уравниеніемъ чистаго годоваго дохода до пяти тысячъ польскихъ злотыхъ.

11. Командиру Архангелогородскаго пѣхотнаго полка, Полковнику Князю Кудашеву, состоящее Подляскаго Воеводства, въ Бѣльскомъ Обводѣ, имѣніе Литевники, Боинъ и Валинъ, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями

номіи Бродня, в Обводахъ: Калискимъ и Сьерадzkимъ, в Воиводствѣ Калискимъ, з принадлежащими до нихъ фольварками, всіями и инними użytkami и przynależытосціами, до wysokości чыстаго rocznego dochodu, злотыхъ polskich пять тысячъ.

10. Dowódcy pułku Ołoneckiego piechoty, Pułkownikowi Dik, dobra Hołowczyca i Mierzwica, położone w Obwodzie Bialskim, Woiewództwie Podlaskim, z należącemi do nich folwarkami, wsiami i innemi użytkami i przynależытосціами, do wysokości чыстаго rocznego dochodu, злотыхъ polskich пять тысячъ.

11. Dowódcy pułku Archangielskiego piechoty, Pułkownikowi Xięciu Kudaszew, dobra Litewniki, Boia i Walin, położone w Obwodzie Bialskim, Woiewództwie Podlaskim, z należącemi do nich folwarkami, wsia-

и прочими угодіями и оброчными сѣнашьями, за уравниеніемъ чистаго годоваго дохода до пяти тысячъ польскихъ злотыхъ.

12. Командиру Коспромскаго егерскаго полка, Полковнику Вышковскому, состоящее Мазовецкаго Воеводства, въ Куявскомъ Обводѣ, Экономіи Коваль, имѣніе Куровъ и Клочно, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодіями и оброчными сѣнашьями, за уравниеніемъ чистаго годоваго дохода до пяти тысячъ польскихъ злотыхъ.

13. Командиру Нижегородскаго пѣхотнаго полка, Полковнику Мейландеру, состоящее Мазовецкаго Воеводства, въ Куявскомъ Обводѣ, Экономіи Коваль, имѣніе Гродзшво и Ракушово, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодіями и оброчными сѣнашьями, за уравниеніемъ чистаго годоваго дохода до пяти тысячъ польскихъ злотыхъ.

mi i innemi użytkami i przynależytościami, do wysokości czystego rocznego dochodu, złotych polskich pięć tysięcy.

12. Dowódzcy pułku Kostromskiego strzelców, Pułkownikowi Wyżkowskiemu, dobra Kurów i Kłotno, położone w Ekonomii Kowal, Obwodzie Kuiawskim, Województwie Mazowieckiem, z należącemi do nich folwarkami, wsiami i innemi użytkami i przynależytościami, do wysokości czystego rocznego dochodu, złotych polskich pięć tysięcy.

13. Dowódzcy pułku Niżgorodzkiego piechoty, Pułkownikowi Meynander, dobra Grodztwo i Rakutowo, położone w Ekonomii Kowal, w Obwodzie Kuiawskim, Województwie Mazowieckiem, z należącemi do nich użytkami i przynależytościami, do wysokości czystego rocznego dochodu, złotych polskich pięć tysięcy.

14. Командиру Симбирскаго егерскаго полка, Полковнику фонъ Кауфману, состоящее Мазовецкаго Воеводства, въ Куявскомъ Обводѣ, Экономіи Коваль, имѣніе Дзвродовице, Грабковъ, Черневички, Рембово, Ксенжа-Кемпка, Варженховка и Лопашки, со всеми угодіями и оброчными спахъями, за уравненіемъ чистаго годоваго дохода до пяти тысячъ польскихъ злотыхъ.

15. Командиру Смоленскаго Уланскаго полка, Полковнику Звѣреву, состоящее Подляскаго Воеводства, въ Луковскомъ Обводѣ, Гарволинской Экономіи, имѣніе Рембковъ, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодіями и оброчными спахъями, за уравненіемъ чистаго годоваго дохода до пяти тысячъ польскихъ злотыхъ.

16. Командиру Лубенскаго Гусарскаго полка, Полковнику Анционову, со-

14. Dowódcy Simbirskiego pułku strzelców, Pułkownikowi von Kaufmann, dobra Dziardonice, Grabków, Czerniewiczki, Rembowo, Xieża-Kępka, Warzenchówka i Łopatki, położone w Ekonomii Kowal, w Obwodzie Kujańskim, Województwie Mazowieckim, ze wszelkimi użytkami i przynależnościami, do wysokości czystego rocznego dochodu, złotych polskich pięć tysięcy.

15. Dowódcy pułku Smoleńskiego ułanów, Pułkownikowi Zwierew, dobra Rembków, położone w Ekonomii Garwolin, w Obwodzie Łukowskim, Województwie Podlaskim, z należąciami do nich folwarkami, wsiami i innemi użytkami i przynależnościami, do wysokości czystego rocznego dochodu, złotych polskich pięć tysięcy.

16. Dowódcy pułku Łubieńskiego huzarów, Pułkownikowi Anto-

сстоящее Подляскаго Воеводства, въ Луковскомъ Обводѣ, Гарволинской Экономіи, имѣніе Униязъ и Гоздзикъ, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодіями и оброчными сшащьями, за уравниемъ чистаго годоваго дохода до пяти тысячъ польскихъ злотыхъ

Сшащья 2.

Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подвергается:

- а, ограниченіямъ сего права по акшамъ совершеннымъ крѣпостнымъ порядкомъ и внесеннымъ въ ипотечныя книги;
- б, ограниченіямъ правъ и привилегій, которыми, въ шеченіи послѣднихъ шрехъ лѣтъ, пользовались крестьяне и колонисты, хошябы и не были онѣ внесены въ ипотечныя книги.

nów 1, dobra Unin i Goździk, położone w Ekonomii Garwolin, w Obwodzie Łukowskim, Województwie Podlaskiem, z należącemi do nich folwarkami, wsiami i innemi użytkami i przynależnościami, do wysokości czystego rocznego dochodu, złotych polskich pięć tysięcy.

Artykuł 2.

Obdarowany, wstępując w prawo własności zupełnej, podlega:

- a) Ścieśnieniom, iakie z mocy akt, w formie prawem przepisanej sporządzonych, do hipoteki wniesionemi zostały.
- b) Ścieśnieniom z praw i przywilejów, włościanom i kolonistom służących, które, chociażby o nich wzmianki w hipotece nie było, mają moc, skoro w ostatnich trzech latach wykonywane były.

Сшашья 3.

Владѣлецъ обязывается принять на себя долгъ Кредитному Земскому Обществу, и плащшь причитающіеся проценты.

Сшашья 4.

Владѣлецъ обязывается нести, какъ на имѣніи лежащія, такъ и впредь Правительствомъ установленныя могущія подати и повинности.

Сшашья 5.

Владѣлецъ обязанъ, подъ надзоромъ и опекою Правительства, устроить крестьянъ, въ пожалованномъ ему имѣніи владѣнныхъ, въ шеніи шести лѣтъ, на основаніи ушвержденнаго 4 (16) Октября положенія объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію.

Сшашья 6.

Буде бы, по уклоненію крестьянъ, или

Артикулъ 3.

Obdarowany winien przyjąć na siebie dług Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, i płacić od niego należne temuż procenta.

Артикулъ 4.

Obdarowany winien ponosić, tak istniejące, iak i na przyszłość ustanowić się mogące przez Rząd podatki i obowiązki.

Артикулъ 5.

Obdarowany winien iest, w przeciągu lat sześciu, urządzić włościан osiadłych w dobrach mu nadanych, a to pod dozorem i opieką Rządu, na zasadzie przepisów w dniu $\frac{4}{10}$ Października r. z., przez Nas zatwierdzonych, o urządzeniu dóbr, które z mocy donacyi na własność prywatną przechodzą.

Артикулъ 6.

W przypadku, gdyby nakazane urzą-

по другимъ ошъ владѣльца независащимъ
причинамъ, предназначенное устройство
не совершилось въ срокъ, предъидущео
сшашью опредѣленный, Правительсшво
Царсшва доводишь о шомъ до Нашего
свѣденія, испрашивая указа на продолженіе
шаковаго срока; въ случаѣ же уклоненія
самаго владѣльца, принимаешь админи-
страціонныя мѣры, къ устройенію кре-
стьянъ на его счетъ.

Сшашья 7.

Для охраненія жалуетыхъ имѣній ошъ
упадка, чрезъ внезапное прекращеніе лич-
ныхъ крестьянскихъ повинностей, замѣнъ
онихъ на чиншъ, вещественныя повинно-
сти (осер) и окупъ, хотябы крестьяне
нимъже шого пожелали, допускаешся не
прежде, какъ по исшеченіи помянушаго
въ предъидущемъ пунктѣ, шесшлѣтняго
срока, съ наблюденіемъ однакоже, чшобы
шамъ, гдѣ, по прежнему обычаю, испра-
влялись крестьянскія работы болѣе шрехъ

дzenie włościan, w przepisany po-
wyższym artykułem czasie nie dało
się wykonać, z powodu opierania się
tychże, lub z innych, niezawistych od
obdarowanego, przyczyn, Rząd Króle-
stwa powinien, wypadek ten do wia-
domości Naszёy ponieść, i prosić o do-
zwolenie przedłużenia terminu; w ra-
zie zaś uchylania się samego obdaro-
wanego, każe urządzić włościan w
drodze administracyinёy na koszt iego.

Artykuł 7.

Dla ochronienia dóbr nadanych od
upadku, przez nagłe zniesienie roboci-
zny włościańskiёy, zamienienie tako-
wёy na czynsz, oser i okup, chocia-
by włościanie natychmiast tego żądali,
ma mieć miejsce nie wprzód, aż po
upłynieniu lat sześciu, iak powyższy
artykuł wskazuje, z tym warunkiem,
aby, gdzie włościanie, podług dawnego
zwyczaju, więcёy iak dni trzy odrabia-

дней въ недѣлю, уменьшены онѣ были до шрехъ дней со двора, а не съ души; на остальное же количество, вносимы были повинности деньгами.

Сшашья 8.

Перенесеніе и самая постройка крестьянскихъ домовъ, буде, при устройствѣ крестьянъ, окажется сіе нужнымъ, лежишь на обязанности владѣльца, который производя сіе на свой счетъ, въ правѣ требовать пособія, со стороны крестьянъ, пѣшими работами и поставкою подводъ.

Сшашья 9.

Издержки по размежеванію и устройству крестьянъ, лежишь также на владѣльцѣ; а крестьяне обязаны давать на сей конецъ рабочихъ и подводъ.

Сшашья 10.

Владѣлецъ, и до устройства крестьянъ, ошнюдь не долженъ требовать съ нихъ повинностей, сверхъ положенныхъ по сѣд-

li na tydzień, robocizna podobna zmoderowaną została tylko do dni trzech z osady, a nie z duszy, a resztę powinności, aby opłacali gotowizną.

Artykuł 8.

Przenoszenie i nowe wznoszenie budowli włościańskich, gdyby tego, w skutek urządzenia było potrzeba, nastąpić winno kosztem obdarowanego, który ma prawo żądać od włościan pomocy w robociznie pieszёy i sprzężaynéy.

Artykuł 9.

Koszta pomiaru i urządzenia włościan, należą także do obdarowanego; włościanie zaś obowiązani są dostarczyć mu do tego robocizny pieszёy i sprzężaynéy.

Artykuł 10.

Nim urządzenie włościan nastąpi, obdarowany pod żadnym względem nie może od nich innych żądać obo-

шочной описи (akt podawczy); а шѣмъ еще менѣе принужденныхъ наймовъ, безплатныхъ работъ и другихъ излишнихъ нарядовъ.

Сшашья 11.

Наличное въ имѣніяхъ имущество, какъ то: экономическій скопъ, земледѣльскія и прочія орудія и снаряды, однимъ словомъ все, что принадлежитъ казнѣ, переходитъ въ собственность владѣльца, на основаніи 30-й сшашьи вышеприведеннаго положенія; все же прочее, находящееся на участкахъ крестьянскихъ, равно и то, что имъ предоставлено въ пользованіе, или что они сами приобрѣли, какъ то: рабочій скопъ, земледѣльскіе и хозяйственные снаряды и орудія, и прочее, считается собственностію крестьянъ.

Сшашья 12.

Состоящіе въ пожалованныхъ имѣніяхъ общественные хлѣбные магазины (magazy-

wiązków nad te, iakie mu aktem podawczym wskazane będą, a témъ мнѣе прzymuszonych наймовъ, дармоchiинныхъ повинности wymuszanych.

Artykuł 11.

Wszystko, co iest na gruncie dóbr, iakoto: inwentarze żywe i martwe, słowem, co stanowi własność Skarbu, należy do obdarowanego, na zasadzie 30 artykułu przepisów wyżej zacytowanych; wszystko zaś, co się znajduje na gruntach włóściańskich, iak również, co do użytku mieli sobie oddane lub sami nabyli, iako to: inwentarze, sprzęty i naczynia rolnicze i gospodarskie i t. d., iest własnością włóścian.

Artykuł 12.

Znaydujące się w dobrach należących do donacyi, magazyny komuni-

ну коммунальнѣ), и другое обществу принадлежащее имущество, какъ собственности прешьяго лица, на кошорую пожалованье не распространяется, поступающъ во владѣніе и распоряженіе крестьянъ.

Сшашья 13.

Вносимыя крестьянами, по содержанию 8 и 24-й сшашей положенія объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованью, окупивъ деньги, поступающъ въ пользу владѣльца; но проценны съ остающагося на землѣ безсрочнымъ долгомъ капишала, составляя Государственную подать, вносящся владѣльцами въ казну, въ видѣ кварши.

Сшашья 14.

Впредь до устройства крестьянъ, упомянушая въ предъидущемъ пунктѣ подать, въ видѣ кварши, вносятся въ казну по оцѣнкѣ повинностей, исправляемыхъ крестья-

нальные и иные владѣнія громадскіе, są od donacyi wyłączone, i iako własność trzeciego, właścicielom ich oddane być powinny.

Артикулъ 13.

Капіталъ pochodzący z okupu włościan, stosownie do 8 i 24 artykułów przepisów o urządzeniu dóbr, z mocy donacyi przechodzących na własność prywatną, jest własnością obdarowanego; procent zaś od pozostającego na wieczne czasy na gruncie kapitału, iako podatek publiczny, oddawany być ma przez obdarowanego do Skarbu tytułem kwarty.

Артикулъ 14.

Nim urządzenie włościan nastąpi, pomieniony w poprzedzającym artykule podatek tytułem kwarty, wpływać ma do Skarbu w stosunku wartości do-

нами въ настоящемъ положеніи, и по изданнымъ Коммисією Финансовъ правиламъ.

Смашья 15.

Владѣлецъ, сохраняя въ своей силѣ заключенные казною съ частными лицами на пожалованное имѣніе коншракшы, вступая во все права, казнь шѣми коншракшами предоставленныя, и получая съ имѣнія арендный доходъ, пріемлешь вмѣстѣ съ шѣми обязанностями по упомянутымъ коншракшамъ. Уничтоженіе подобныхъ коншракшамъ не можетъ послѣдовать иначе, какъ посредствомъ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, сообразно срокамъ и условіямъ, въ коншракшахъ определеннымъ.

Смашья 16.

Присвоенное пожалованному имѣнію право участія въ пользованіи и выгодахъ

тычczasowych włościańskich повинности, i według zasad, przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu wskazać się mających.

Артикулъ 15.

O ile obdarowany w dobrach mu nadanych, zachowa w swęy mocy kontrakty zawarte przez Skarb z osobami prywatnemi, o tyle wchodzi we wszelkie prawa Skarbu, przez też kontrakty zapewnione, a pobierając z dóbr dochód dzierżawny, przyjmuje na siebie obowiązki wspomnianych kontraktów. Rozwiązanie podobnych kontraktów, nie może następować, iak za pośrednictwem Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, stosownie do terminów i warunków, w kontraktach oznaczonych.

Артикулъ 16.

Służebności z innych dóbr Rządowych dla dóbr, które ninieyszém Na-

другихъ казенныхъ имѣній, равно какъ и право сихъ послѣднихъ, участвовашъ въ пользахъ и выгодахъ пожалованнаго имѣнія, ошныиъ на всегда уничтожается, съ возложеніемъ на владѣльца, вознаградишь шѣхъ изъ кресшьянъ пожалованнаго имѣнія, которые въ семъ отношеніи понесушъ какіе-либо убытки.

Сшашья 17.

На случай неисправности владѣльца въ платежѣ возлагаемыхъ на него казною, при пожалованіи имѣнія, долговъ и другихъ уплатъ и повинностей, особо опредѣленныхъ, имѣніе поступаетъ въ казенную опеку до выплаты.

Сшашья 18.

Владѣлецъ ошнудъ не въ правѣ домогаться ошъ казны пополненія доходовъ, прошиву приняшаго за основаніе при пожалованіи оклада, хотябы оныя уменьшились ошъ разныхъ непредвидимыхъ случаевъ и

daiemy, iak wzajemnie służebności dóbr, donacyą stanowiących, dla dóbr innych Rządowych, ustaią odtąd na zawsze; a jeśli włóścianie nadanych dóbr poniosą na tém iakiekolwiek straty, do obdarowanego wynagrodzenie ich należć będzie.

Artykuł 17.

W razie nieuiszczenia się przez obdarowanego w opłatach i innych należnościach i obowiązkach, przez Skarb na niego przy donacyi szczegółowo oznaczonych, dobra nadane, wzięte będą w administracyą Rządową, na tak długo, dopóki uiszczenie nie nastąpi.

Artykuł 18.

Obdarowany nie ma żadnego prawa żądać od Skarbu dopłaty niedobranych intrat, w stosunku ilości, przy obdarowaniu za zasadę przyjętę; chociażby nawet przez wypadki nieprzewidziane,

даже оны послѣдствій предназначеннаго устройства крестьянъ; но предославля-
 ется ему просить, на общихъ правилахъ
 и въ извѣстныхъ случаяхъ, льготъ и пособій
 (allewiasya), на равнѣ съ прочими владѣль-
 цами недвижимыхъ имѣній.

Сшашья 19.

Срокъ пожалованія счисляется съ 20 Ав-
 густа (1 Сентября) 1836 года; но вводи
 во владѣніе назначается 20 Маія (1 Іюня)
 1838 года, до наступленія коего, казна
 удовлетворяетъ владѣльца, причисляю-
 щимся ему, за двадцать два мѣсяца, арен-
 днымъ съ имѣнія доходомъ, сообразно о-
 кладу пожалованія, по шрещамъ. Въ слу-
 чаѣ истеченія срока аренднымъ контрак-
 тамъ, прежде 20 Маія (1 Іюня) 1838 года,
 вводи во владѣніе производится при са-
 момъ истеченіи помянушаго срока.

Сшашья 20.

При сдачѣ имѣнія владѣльцу, Коммисія
 Финансовъ, на основаніи сшашья 1-й насшо-

a nawet skutkiem zamierzonego urzą-
 dzenia włościan, zmniejszone zostały;
 lecz ma prawo, iak inni właściciele
 gruntowi, na mocy przepisów ogólnych
 i w pewnych wypadkach, просіć o alle-
 wiasya.

Артикулъ 19.

Donacya zaczyna się od dnia ^{20 Sierpnia}
 1836 roku; wprowadzenie zaś w pos-
 sessyą dóbr, będzie miało miejsce dnia
^{20 Maia} 1838 roku; nim zaś to nastąpi,
^{1 Czerwca} Skarb, w stosunku wysokości darowi-
 zny, obdarowanemu intratę za 22 mie-
 sięcy należną, w cztero-miesięcznych
 ratach wypłacać będzie; w razie iednak
 gdyby które z dóbr darowanych, przed
^{20 Maia} 1838 roku wychodziły z dzier-
^{1 Czerwca} żawy, wprowadzenie w possessyą na-
 stąpi w chwili expiracyi kontraktu.

Артикулъ 20.

W duchu artykułu 1 niniejszego De-
 kreту, przystępując do oddania dóbr

ящаго декрета, преподаешь подробныя правила о распределеніи хозяйственныхъ и крестыянскихъ угодій, также лѣса на мѣстное продовольствіе, и для приведенія въ извѣстность границы и частей пожалованнаго имѣнія, и обязанности на немъ лежащихъ. Составленный, по силѣ сихъ правилъ, сдѣланный актъ, будетъ служить данною (dokument donacyi).

Сшашья 21.

Коммисія Финансовъ уполномочивается допускать, при такомъ распределеніи, замѣну однихъ угодій и оброчныхъ сшашей на другія, если бы сіе признано было нужнымъ и равно выгоднымъ для казны и для округленія имѣнія, и въ такомъ случаѣ, удерживать за казною сшашью въ замѣну денежныхъ доплатъ ошъ владѣльца, будебы шакковыя съ него причислялись, на основа-

obdarowanemu, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu wskaże szczególne zasady, do uregulowania dogodności gospodarskich, tak folwarcznych, iako i włościańskich, niemniéy przydzielenia lasu na potrzebę miejscową, i wskazania granic i części składających dobra darowane, równie i obowiązków, które na nich ciążą. Akt podawczy, na mocy tych zasad spisany, będzie dokumentem donacyi.

Artykuł 21.

Gdyby przy takowém uregulowaniu, zamiany iednych użytków i realności na drugie, uznano potrzebnemi i równie dogodnemi, tak dla Skarbu, iak i dla zaokrąglenia dóbr, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu upoważnioną zostanie do ich wykonania, a w takim razie i do przyimowania, na rzecz Skarbu, części dóbr darowanych, w zamian za dopłaty, ieśli takowe od obda-

ни табели о количествѣ доходовъ, приняшихъ за основаніе при пожалованіи.

Спашья 22.

Споры, возникшіе между владѣльцами и крестьянами, по случаю устройства, разбирающагося администраціоннымъ порядкомъ.

Спашья 23.

Пожалованное имѣніе, переходя въ цѣльномъ его составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣляемому ниже порядку наслѣдія, не можетъ быть ни въ какомъ случаѣ ни обременяемо (опеговано) новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на оное при пожалованіи, ни закладываемо, а въ слѣдствіе того продаваемо, не только по собственнѣйшей волѣ владѣльца, но даже по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ, и никакимъ образомъ отчуждаемо въ другое владѣніе.

rowanego, podług tabelli wskazującej podstawę wysokości nadania, należać będą.

Artykuł 22.

Spory, między obdarowanym a włościanami, z powodu urządzenia wynikłe, sądzone będą w drodze administracyjnej.

Artykuł 23.

Dobra nadane, przechodząc w iedną i nierozdzielny całości z rąk iednych do drugich, podług porządku sukcesyi niżej opisanego, nie mogą być w żadnym przypadku, ani onerowane nowymi zobowiązaniami nad te, iakie do tychże dóbr przy nadaniu przywiązane zostały, ani w zastaw puszczane, a następnie sprzedawane, nietylko z woli samego właściciela, ale nawet za długi i pretensye, bądź Skarbowe, bądź prywatne, oraz w żaden sposób alienowane w obce ręce być nie mają.

- а*, Право наслѣдованія простирается только на законныхъ дѣтей, Греко-Россійскаго исповѣданія, въ линіи нисходящей, не подлежа ни въ какомъ случаѣ раздѣлу, но оставаясь всегда при сшаршеніи въ родѣ.
- б*, Ближайшее право наслѣдованія имѣютъ дѣти мужскаго пола.
- в*, Неуспранияются, на тѣхъ же основаніяхъ, и дѣти женскаго пола, если сыновей, или оныхъ тѣхъ потомства мужскаго пола не будетъ.
- г*, По престѣченіи потомства въ прямой линіи, право наслѣдованія переходитъ, въ томъ же порядкѣ, на ближайшую боковую линію.
- д*, Еслибы поколеніе во все прекратилось, въ такомъ случаѣ имѣніе признается выморочнымъ; и
- е*, Имѣніе обращается въ казну и тогда уже, когда бы не сшало въ указанной

- а*) Prawo brania spadku rozciąga się tylko na dzieci prawego łoża, wyznania Grecko-Rossyiskiego, w linii zstępnej; w żadnym przypadku nie ulega podziałowi, i przechodzić będzie na najstarszego w rodzeństwie.
- б*) Prawo brania spadku, mają naprzód dzieci płci męskiej.
- в*) Nie wyłączaia się wszakże na tychże samych zasadach dzieci płci żeńskiej, w razie gdyby nie było synów, lub ich potomstwa płci męskiej.
- г*) Jeżeli nie ma potomstwa w linii prostej, prawo brania spadku przechodzi, tymże samym порядkiem, na najbliższą linią kollateralną.
- д*) Gdyby pokolenie zupełnie wygasło, w takim razie dobra uznane będą za odumarłe, i
- е*) dobra te przejdą na własność Skarbu publicznego i wówczas, kiedy nie będzie sukcessora w linii wska-

линии наследника изъ попомшвенныхъ Россійскихъ дворянъ Греко-Россійскаго исповѣданія.

Спашья 24.

Какъ на основаніи предыдущей спашьи, переходъ наследства, по пожалованнымъ имѣніямъ, учреждается въ видѣ майоратшвъ, шо, для вѣщнаго обезпеченія правъ наследниковъ, запрещается отдача сихъ имѣній въ аренду, на какой бы срокъ ни было, и заключенныя въ противность сего сдѣлки, признавашь необязательными; почему, если бы владѣлецъ не могъ самъ управлять пожалованнымъ имѣніемъ, предосматривался ему имѣнь своего управителя.

Спашья 25.

По внесеніи сей воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности имѣнь бытъ переписано въ ипотекѣ, на имя жалуемаго владѣльца, по исполненіи 20 и 21-й спашей сего декреша.

zanéy, ze stanu Rossyiskiéy szlachty rodowitéy, wyznania Grecko-Rossyiskiego.

Артикулъ 24.

Gdy na zasadzie artykułu poprzedzającego, porządek brania sukcesyi w dobrach nadanych, ustanawia się na wzór majoratów; przeto, dla tém większego zapewnienia praw successorów, wydzierżawienie dóbr tychże, na jakikolwiek bądź przeciąg czasu, iest wzbronioném, i wszelkie układy, wbrew ninieyszemu przepisowi zawarte, uznane będą za nieobowiązujące; i dla tego, ieśliby posiadający dobra nie mógł sam niemi zarządzać, mocen iest mieć swego rządzcę.

Артикулъ 25.

Po wniesieniu ninieyszéy woli Naszéy do ksiąg hypotecznych, tytuł własności, na imię obdarowanego, ma byđь uregulowany w hipotece, po wykonaniu artykułów 20 i 21 wyżéy przepisanych.

Сташья 26.

Издержки, по совершенію дарственнаго акша, переписанію и передачь права собшенности, гербовныя пошлыны, и другіе всякаго рода расходы, пополняющіяся владѣльцемъ.

Сташья 27.

Исполненіе сей воли Нашей, возлагається на Правительство Царства Польскаго, а въ особенності на Правительственную Коммисію Финансовъ и Казначейства, со внесеніемъ въ Дневникъ Законовъ.

Данъ въ Чембарѣ, Августа 29 (Сентября 10) дня, 1836 года.

(подписано) НИКОЛАЙ.

Артыкулъ 26.

Koszta spisania aktu donacyjnego, przepisania tytułu własności i oddania iéy, koszta stępla, i inne wszelkiego rodzaju wydatki, poniesie obdarowany.

Артыкулъ 27.

Wykonanie niniejszёy woli Naszёy, która w Dzienniku Praw ma byдъ umieszczona, Rządowi Królestwa, a szczególnie Kommissyi Rządowёy Przychodów i Skarbu Polecamy.

Dan w Czembarze, dnia ^{29 Sierpnia}_{10 Września} 1836 r.

przez Cesarza i Króla

(L. S.) Minister Sekretarz Stanu

w Zastępstwie: Pomocnik Ministra

(podpisano) Ig. Turkull.

Zgodno z Oryginałem

Minister Sekretarz Stanu

w Zastępstwie: Pomocnik Ministra

(podpisano) Ig. Turkull.

Zgodno z Oryginałem:

Sekretarz Stanu.

(podpisano) J. Tymowski

Zgodno z Wypisem

Byrektor Główny, Przydający
w Kommissyi Rządowёy Spraw
wiedliwości

Kossecki-

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Biura

B. B r u c k.

Dzień ogłoszenia ¹⁰₁₂ Grudnia 1836 roku

w Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Pol-
skiego etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

Biorąc na uwagę potrzebę wydania stałych przepisów, względem sposobu żywienia rekrutów Rossyiskich, którzy w partyach z Rossyi do Królestwa Polskiego przybywają, na przedstawienie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, postanowiła i stanowi;

Artykuł 1.

Partye rekrutów Rossyiskich, transportowane z Rossyi do mieysc konsystencyi oddziałów wojskowych, do których są wcielone, w przechodzie przez Królestwo Polskie, żywione będą przez obywateli, za opłatą niżęj ustanowioną.

Artykuł 2.

Żywność każdego rekurta składać się będzie: z mięsa lub ryby, z chleba, kaszy, albo innego pokarmu posilnego, iaki się w domach gospodarzy znajduje, i dawana będzie dwa razy na dobę.

Artykuł 3.

Za dzienną żywność iednego rekruta, w rodzaju i ilości, poprzedzającym artykułem wskazanych, obywatele pobierać będą po groszy 13, z funduszów, udzielanych na ten cel prowa-

dzącym partye oficerom, w mieyscach
zład partye w marsz wyruszać będą.

Artykuł 4.

Dla rozłożenia obowiązku żywienia
rekrutów, w stosunku do możności mie-
szkańców zbliżonym, Władze mieysco-
we, przed przybyciem partyi, obowią-
zane są ściśle oznaczyć, ile w każdym
domu ma być pomieszczonych do ży-
wienia ludzi, nadchodzącą partyę re-
krutów składających.

Artykuł 5.

Partya, przybywająca na nocleg,
żywioną będzie, raz, w dniu przybycia,
a drugi raz, w dniu wymarszu: za co
mieszkańcy otrzymają zapłatę, za całą
dobę należną; w mieyscach zaś, do któ-
rych partya przybywa na nocleg i
dniówkę, żywność dawana będzie, raz,
w dniu przybycia, dwa razy, w dniu
odoczynku (dniówki) i raz w dniu
wymarszu; a w tym razie, obywatele

otrzymają zapłatę, za dwie doby nale-
żną, według stopy, powyżey, artykułem
3 wskazany.

Artykuł 6.

Gdyby partya przechodzić miała
przez Województwa lub Obwody, w
którychby, z powodu nieurodzaju lub
innych klęsk, dawał się czuć niedosta-
tek żywności, a okoliczność ta, z urzę-
dowych raportów Władz mieysco-
wych, wiadomą była Rządowi, wów-
czas Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spraw We-
wnętrznych, Duchownych i Oświece-
nia Publicznego, obowiązany będzie,
przed przybyciem partyi na mieysce,
niedostatkiem żywności dotknięte, u-
czynić stosowne w téj mierze przed-
stawienie Główno-dowodzącemu Armii,
z wnioskiem swym co do podwyższe-
nia opłaty obywatelom, lub zarządze-
nia w tych mieyscach dostawy żywno-

ści dla rekrutów, sposobem ekonomiczno-administracyjnym.

Artykuł 7.

Ponieważ przepisane dla rekrutów porcy wódki, dawane będą przez prowadzących partyę oficerów, przeto mieszkańcy, w żadnym przypadku, dawać takowych porcy nie są obowiązani.

Artykuł 8.

Wszelkie zażalenia obywateli na osoby, do partyi należące, i tych ostatnich na obywateli, rozpoznawane będą, w miastach, przez Prezydentów lub Burmistrzów, we wsiach zaś, przez delegowanych do przeprowadzenia partyi Urzędników, i wójtów gminnych, wspólnie z dowódcą partyi rekruckiej.

Artykuł 9.

Każde zażalenie prywatnych osób, na ludzi partyę składających, winno

być rozpoznaniem, przed wymaszerowaniem partyi, z miasta lub gminy, w których powód zażalenia miał miejsce.

Artykuł 10.

Przed wymaszerowaniem partyi z gminy lub miasta, gdzie nocleg lub dniówka odbyta została, oficer obowiązany jest zapłacić mieszkańcom za udzieloną żywność, wedle artykułów 3 i 5 niniejszego Postanowienia, i mieć sobie przez nich wydane świadectwo, względem zachowania się partyi na kwaterach.

Artykuł 11.

Ponieważ udzielanie kwater dla rekrutów, wchodzi w poczet zwykłych ciężarów kwaterunkowych, przeto za takowe, mieszkańcom żadne nieprzeznacza się wynagrodzenie.

Artykuł 12.

Jeżeli partya, w czasie noclegu, lub dniówki, rozkwaterowaną była po kil-

ku wsiach, do różnych gmin należących, wówczas, przy wýmarszu partyi, każdy, respective, z wóytów gmin z sołtysami wsiów, lub wybranymi gospodarzami, udać się winien do wsi, która przez oficera, partyą prowadzącego, na zborny punkt dla rekrutów wskazaną będzie, w celu odebrania pieniędzy za żywność, i wydania świadectwa, poprzedzającym artykułem przepisanego.

Artykuł 13.

Pieniądze, należne za żywność mieszkańcom gmin wiejskich, oficer wypłacać będzie do rąk wóytów, którzy podpisali świadectwa dobrego zachowania się partyi na kwaterach, w obec sołtysa lub iednego gospodarza; w miastach zaś, winien ie wypłacać Prezydentom lub Burmistrzom, w obecności dwóch Członków Urzędów Muncy-

palnych, albo przynaymniéy dwóch celniejszych mieszkańców.

Artykuł 14.

Po uskutecznieniu każdéy wypłaty należnych mieszkańcom, za żywność, pieniędzy, w miastach, Prezydent lub Burmistrz, we wsiach zaś, delegowany do przeprowadzenia partyi Urzędnik Cywilny, poświadczają będą w książkach sznurowych, któremi oficerowie, prowadzący partye rekrutów, opatrywani bywają, rzetelność dopełnionego przez tychże oficerów wydatku, niemniéy własnoręczność podpisu tych, którzy w księgach sznurowych odbiór należnych mieszkańcom pieniędzy poświadczyli.

Artykuł 15.

Jeżeli we wsi nie znayduie się wóyt gminy, ani żaden mieszkanić umiejący pisać, w takim razie, Urzędnik cywilny, do przeprowadzenia par-

tyi delegowany, wypisze w książce sznurowéy, iż odbiór należnych mieszkańcom pieniędzy, nie został poświadczony, z przyczyny nieumiejętności pisania odbierających, lecz że takowe rzeczywiście wypłacono.

Artykuł 16.

Jeżeli Urzędnik, do przeprowadzenia partyi delegowany, będzie widział potrzebę odmówić poświadczenia wypłaty przez oficera pieniędzy, lub własnoręczności pokwitowania odbierających, w takim razie, w książce sznurowéy, pod pozycją wydatku, powody swego niepoświadczenia obowiązany jest wyszczególnić.

Artykuł 17.

Wykonanie niniejszego Postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być umieszczone, Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Ducho-

wnych i Oświecenia Publicznego porucza.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyinéy, dnia

30 Października

21 Listopada

1836.

(podpisano) Namiestnik, Generał-Feldmarszałek,
Xiążę Warszawski.

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowéy Spraw
Wewnętrznych, Duchownych
i Oświecenia Publicznego

(podpisano) *E. Gołowiń.*

Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski*

Zgodno z Oryginałem

Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowéy Spra-
wiedliwości

Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego:

Szef Biura

B. B r u c k.

Dzień ogłoszenia 1¹/₂ Grudnia 1836 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Pol-
skiego, etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

Stosownie do protokółarnéj deklaracyi Pana Józefa Leo Wemmera, kupca i właściciela fabryki wyrobów z gummy elastycznéj, w Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, w dniu 17 Października r. b. spisa-

néj, i przedstawienia téżże Kommissyi Rządowéj z dnia ^{30 Październ:} ^{11 Listopada} r.b., Rada Administracyina, zapatrzwszy się na art. 6, 9 i 11 Postanowienia Namiestnika Królewskiego z dnia 11 Marca 1817 r., postanowiła i stanowi, co następuje:

Artykuł I.

Udzielonym zostaje ninieyszém, Panu Józefowi Leo Wemmer, kupcowi i właścicielowi fabryki wyrobów z gummy elastycznéj, w Warszawie, List przyznania wynalazku, na wyrabianie płat, czyli arkuszy, z gummy elastycznéj czyli tak zwanego kauczuku, każdéj upodobanéj grubości i obszerności, bez innego iak téj gummie właściwego zapachu, sposobem przez niego wynalezionym, oraz używanie tychże płat do wyrobków gummo-elastycznych, według opisu, w Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych, Du-

chownych i Oświecenia Publicznego
złożonego.

Artykuł 2.

List takowy rozciągać się będzie
na całe Królestwo, i służyć ma na lat
piętnaście od daty niniejszego posta-
nowienia.

Artykuł 3.

Udzielenie niniejszego Listu, niezauważa za nowość, pierwszeństwo, ani dobroć wynalazku.

Artykuł 4

Doręczenie niniejszego Listu wynalazcy, Rada Administracyjna, Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, zamieszczenie zaś w Dzienniku Praw, Komisji Rządowej Sprawiedliwości poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej, dnia
 $\frac{6}{18}$ Listopada 1836 roku.

(podpisano) Namiestnik, General Feldmarszałek,
Xiąże Warszawski.

Dyrektor Główny, Prezyluący
w Kommissyi Rządowej Spraw
Wewnętrznych, Duchownych i
Oświecenia Publicznego

(podpisano) *E. Gołowin.*

Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Oryginałem

Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem

Dyrektor Główny, Prezyluący
w Kommissyi Rządowej Spra-
wiedliwości

Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego:

Szef Biura

B. B r u c k.

Dzień ogłoszenia $\frac{11}{12}$ Grudnia 1836 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego, etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

W skutku protokółarnéj deklaracyi P. Wilhelma Withmore Perks, spółnika fabryki machin, odlewów żelaznych i kotlarszczyzny, w Warszawie, w dniu $\frac{2}{14}$ Października r. b. w Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego spisanéj, i przedstawienia téż Kommissyi Rządowéj z dnia $\frac{30 \text{ Październi:}}{11 \text{ Listopada}}$ r. b. № $\frac{47862}{12559}$, zapatrzwszy się na artykuł 6, 9 i 11 Postanowienia Namiestnika Królewskiego z dnia 11 Marca 1817 r., postanowiła i stanowi, co następuje:

Artykuł 1.

Udzielony zostaje niniejszém, P. Wilhelmowi Withmore Perks, List przyznania wynalazku, na budowanie i używanie młocarni Szkockiéj, z odmianami i ulepszeniami przez niego poczynionemi, według opisanja i rysunków, w Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego złożonych.

Artykuł 2.

List takowy, rozciągać się będzie na całe Królestwo, i służyć ma na lat piętnaście, od daty niniejszego postanowienia.

Artykuł 3.

Udzielenie niniejszego Listu, niezarecza za nowość, pierwszeństwo, ani dobroć wynalazku.

Artykuł 4.

Doręczenie niniejszego Listu wynalazcy, Rada Administracyina pole-

ca, Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, umieszczenie zaś w Dzienniku Praw, Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej, dnia $\frac{6}{18}$ Listopada 1836 r.

(podpisano) Namiestnik, General Feldmarszałek
Xiąże Warszawski.

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spraw
Wewnętrznych, Duchownych i
Oświecenia Publicznego
(podpisano) *E. Gołowin.*

Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski*
Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawy
Sprawiedliwości
Koszecki.

Za Sekretarza Jeneralnego:
Szef Bióra
B. B r u c k.

Dzień ogłoszenia 22 Grudnia 1836 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego
M I K O Ł A J A I.
Cesarza Wszech Rossyi, Króla Pol-
skiego etc. etc. etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Stosownie do protokółarnej deklaracji P. Wilhelma Withmore Perks, spółnika fabryki machin, odlewów żelaznych i kotlarszczyzny, w Warszawie, w dniu $\frac{2}{14}$ Października r. b., i przedstawienia Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, z dnia 30 Października 11 Listopada 1836 r., zapatrzwszy się na artykuł 6, 9 i 11 Postanowienia Namiestnika Królewskiego z dnia 11 Marca 1817 r., postanowiła i stanowi, co następuje:

Artykuł 1.

Udzielony zostaje niniejszém P.

Wilhelmowi Withmore Perks, List przyznania wynalazku, na budowanie i używanie Amerykańskiego młyna do mielenia zboża, z odmianami i ulepszeniami, przez niego poczynionemi, według opisu i rysunku, w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego złożonych.

Artykuł 2.

List takowy rozciągać się będzie na całe Królestwo, i służyć ma na lat 15, od daty niniejszego postanowienia.

Artykuł 3.

Udzielenie niniejszego Listu, nie zarecza za nowość, pierwszeństwo, ani dobroć wynalazku.

Artykuł 4.

Doręczenie niniejszego Listu wynalazcy, Rada Administracyina poleca, Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświece-

nia Publicznego, umieszczenie zaś w Dzienniku Praw, Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyiney, dnia $\frac{6}{18}$ Listopada 1836 r.

(podpisano) *Namiestnik, General Feldmarszałek,
Xiąże Warszawski.*

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spraw
Wewnętrznych; Duchownych i
Oświecenia Publicznego

(podpisano) *E. Gołwin.*

*Sekretarz Stanu
(podpisano) J. Tymowski,
Zgodno z Oryginałem*

*Sekretarz Stanu
(podpisano) J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spra-
wiedliwości.

Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego:
Szef Biura

B. B r u c k.

Dział ogłoszenia $\frac{1}{2}$ Grudnia 1836 roku.

Tom XX. do Nru 69.

18

Божією Милосцію

МЫ НИКОЛАЙ I-й

Самодержецъ Всероссійскій,
Царь Польскій

и проч. и проч. и проч.

Дополняя сшашью 80-ю и последующія
закона о дворянскомъ достоинствѣ въ
Царствѣ Польскомъ.

Постановили и Постановляемъ:

Сшашья I.

Правило, заключающееся въ § 16-мъ за-
кона о гербовомъ сборѣ, 23 Декабря 1811

Wypis z Prbtokółu Sekretaryatu Stanu Kró-
lestwa Polskiego.

z Bożéy Łaski

My MIKOŁAY I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski,
etc. etc. etc.

W rozwiązaniu art. 80 i następnych,
prawa o szlachectwie w Królestwie
Polskiém,

Postanowiliśmy i Stanowimy:

Artykuł I.

Przepis, obięty w § 16 prawa o
opłatach stęplowych, z dnia 23 Grudnia

18*

года, по силѣ коего опредѣленъ взносъ 3,000 зл. гербовой пошлины ошъ дворянскихъ грамотъ, симъ ошмѣняешь; тако-
вой взносъ ошъ лицъ, коимъ, на основаніи
нынѣ въ дѣйствіе вошедшаго закона о дво-
рянствѣ, дворянское достоинство уже
пожаловано, или впредь пожалуется, пре-
быванъ не будешь.

Сшашья 2.

Означенная гербовая пошлина требо-
вана будешь однакожъ по прежнему ошъ
тѣхъ лицъ, коимъ дворянское достоин-
ство пожаловано до изданія вышеупомя-
нушаго закона, если онъ именно ошъ взно-
са таковой донныя не освобождены, или
впредь освобождаемы не будешь.

Сшашья 3.

Исполненіе сего Постановленія НА-
ШЕГО, которое имѣешь быть внесено
въ Дневникъ Законовъ, Правительственной

1811 r., stanowiący użycie stępla ad-
ministracyjnego, szacunku 3,000 złp.,
od dyplomatów szlachectwa, niniey-
szém uchyla się; użycie takowego stę-
pla od osób, które, z mocy obowiąz-
ującego prawa o szlachectwie, uszla-
chcone zostały lub zostaną, wymaga-
ném niebędzie.

Artykuł 2.

Takowa opłata stęplowa, pobierana
wszakże byđ winna od osób, przed wy-
daniem pomienionego prawa uszla-
chconych: o ile wyraźnie od nięу
uwolnionemi dotąd nie były, lub na-
stępnie uwolnionemi nie będą.

Artykuł 3.

Wykonanie ninieyszego Postano-
wienia Naszego, które w Dzienniku
Praw umieszczone byđ ma, Kom-

Комисіи Финансовъ и Казначейства По-
ручаемъ.

Данъ въ Царскомъ Селѣ, Октября 27
(Ноября 8) дня, 1836 года.

(подписано) НИКОЛАЙ.

misyyi Rządowéy Przychodów i Skar-
bu Polecamy.

Dan w Carskiém Siele, dnia ^{27 Październi}
8 Listopada
1836 roku.

przez Cesarza i Króla :

Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *Stefan Hr. Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem
Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *Stefan Hr. Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowéy Spra-
wiedliwości.

Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego :
Szef Biura
B. B r u c k.

Dzień ogłoszenia 32 Grudnia 1836 roku.

Божією Милосшію

МЫ НИКОЛАЙ I-й

Самодержецъ Всероссійскій, Царь

Польскій

и проч. и проч. и проч.

Въ ознаменованіе особенивго благово-
ленія НАШЕГО къ заслугамъ Директора
Канцеляріи Главнокомандующаго дѣй-
ствующею Арміею, Сшадскаго Совѣтника

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu

Królestwa Polskiego.

z Bożéy Łaski

М у М И К О Ł А У I.

Cesarz Wszéch Rossyi, Król Polski,

etc. etc. etc.

Oceniając, ze szczególném Naszém za-
dowoleniem, zasługi Dyrektora Kan-
cellaryi Główno-Kommenderuiącego

ка Яновича, постановили МЫ и Поста-
новляемъ:

Сшашья г.

Въ замѣнь состоящаго въ Подляскомъ
Воеводствѣ, Сѣдлецкомъ Обводѣ, имѣнія
Збучинъ, декрешомъ НАШИМЪ, 9 (21)
Декабря 1835 года, къ пожалованью на-
значеннаго, но въ слѣдствіе особо обя-
вленной, 6 (18) Іюля сего года, воли НА-
ШЕЙ, оставленнаго за казною, МЫ, на
основаніи ушверженнаго НАМИ, 4 (16)
Октябрю прошлаго 1835 года, положенія
объ ушпоройствѣ имѣній, посшупаю-
щихъ въ частную собшвенность по по-
жалованью, и согласно табели объ ура-
вненіи приносимаго шѣми имѣніями арен-
днаго дохода, прошивъ ушановленныхъ
сею табелью окладовъ, Всемилосшвѣйше
Жалуемъ ему, Сшашскому Совѣшнику Яно-
вичу, въ вѣчное и пошомшвенное владѣ-
ніе, со всѣми правами и угодіями, коими

Czynną Armia, Radcy Stanu Janowi-
cza, Postanowiliśmy i Stanowimy:

Artykuł 1.

W zamian za dobra Zbuczyn, w
Województwie Podlaskim, Obwodzie
Siedleckim leżące, dekretem Naszym
z dnia $\frac{9}{21}$ Grudnia 1835 r. Nayłaska-
więcy na własność dziedziczną nadane,
a następnie, w skutku objawionęcy na
dniu $\frac{6}{18}$ Lipca b. r. woli Naszēy, przy
Skarbie Królestwa Polskiego pozosta-
jące, Nadaiemy Naymiłościwięcy, stoso-
wnie do zatwierdzonych przez Nas w
dniu $\frac{4}{10}$ Października 1835 r. przepi-
sów o urządzeniu dóbr, które z mo-
cy donacyi przechodzą na własność
prywatną, niemnięcy tabelli, regulują-
cēy dochód dzierżawny z dóbr tego
rodzaju, do wysokości normalnēy, rze-
czonemu Radcy Stanu Janowiczowi,
na dziedzictwo wiecznemi czasy, z ta-
kiemi prawami i użytkami, z iakiemi

пользуется казна, состоящее Подляскаго же Воеводства, въ Луковскомъ Обводѣ, Луковской Экономіи, имѣніе Луковъ, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодіями и оброчными сщашьями, за уравненіемъ чистаго годоваго дохода до пяти тысячъ польскихъ злотыхъ.

Сщашья 2.

Вступая въ права полной собственности, владѣлец подвергается:

а, ограниченіямъ сего права по акшамъ совершеннымъ крѣпостнымъ порядкомъ, и внесеннымъ въ ипотечныя книги;

б, ограниченіямъ правъ и привилегій, которыми, въ теченіи послѣднихъ шрехъ лѣтъ пользовались крѣстьяне и колонисты, хотябы и не были онѣ внесены въ ипотечныя книги.

Skarb posiada, dobra Łuków, położone w Województwie Podlaskim, Obwodzie Łukowskim, w Ekonomii Łuków, z należącemi do nich folwarkami, wsiami i innemi użytkami i przynależnościami, do wysokości czystego rocznego dochodu złotych pięć tysięcy.

Artykuł 2.

Obdarowany, wstępując w prawo własności zupełnej, podlega:

a) Ścieśnieniom, iakie z mocy akt, w formie prawem przepisanej sporządzonych, do hypoteki wniesionemi zostały.

b) Ścieśnieniom z praw i przywilejów, włościanom i kolonistom służących, które, chociażby o nich wzmianki w hipotece nie było, mają moc, skoro w ostatnich trzech latach wykonywane były.

Статья 3.

Владелец обязывается принять на себя долг Кредитному Земскому Обществу, и платить причитающиеся проценты.

Статья 4.

Владелец обязывается нести, как на имении лежащая, так и впредь Правительством установленная могущая, подати и повинности.

Статья 5.

Владелец обязан, под надзором и опекою Правительства, устроить крестьян, в пожалованном ему имении водворенных, в шестипяти лет, на основании утвержденного, 4 (16) Октября, положения об устройстве имений, поступающих в частную собственность по пожалованию.

Статья 6.

Буде бы, по уклонению крестьян, или

Artykuł 3.

Obdarowany winien przyjąć na siebie dług Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, i płacić od niego należne temuż procenta.

Artykuł 4.

Obdarowany winien ponosić, tak istniejące, iak i na przyszłość ustanowić się mogące przez Rząd podatki i obowiązki.

Artykuł 5.

Obdarowany winien iest, w przeciągu lat sześciu, urządzić włościom osiadłym w dobrach mu nadanych, a to pod dozorem i opieką Rządu, na zasadzie przepisów, w dniu $\frac{4}{16}$ Października r. z. przez Nas zatwierdzonych, o urządzeniu dóbr, które z mocy donacyi na własność prywatną przechodzą.

Artykuł 6.

W przypadku, gdyby nakazane urzą-

по другимъ, ошъ владѣльца независящими причинами, предназначенное устроѣйство не совершилось въ срокъ, предъидущему спашъею опредѣленный, Правительство Царства доводишь о томъ до НАШЕГО свѣденія, испрашивая указа на продолженіе шаковаго срока; въ случаѣ же уклоненія самаго владѣльца, принимаешь администраціонныя мѣры, къ устроению крещьянъ на его счесть.

Спашья 7.

Для охраненія жалуемыхъ имѣній ошъ упадка, чрезъ внезапное прекращеніе личныхъ крещьянскихъ повинностей, замѣнъ оныхъ на чиншъ, вещещивенія повинности (осер) и окупъ, хошябы крещьяне нынѣже шого пожелали, допускаешь не прежде, какъ по исшеченіи помянушаго въ предъидущемъ пунктѣ, шесшлѣтняго срока, съ наблюденіемъ однакоже, чшобы шамъ, гдѣ, по прежнему обычаю, испраивались крещьянскія работы болѣе шрехъ

дzenie włościan, w przepisany powyższym artykułem czasie nie dało się wykonać, z powodu opierania się tychże, lub z innych, niezawisłych od obdarowanego, przyczyn, Rząd Królestwa powinien, wypadek ten do wiadomości Naszey ponieść, i prosić o dozwolenie przedłużenia terminu; w razie zaś uchylenia się samego obdarowanego, każe urządzić włościan, w drodze administracyiney, na koszt iego.

Artykuł 7.

Dla ochronienia dóbr nadanych od upadku, przez nagłe zniesienie robocizny włościańskiej: zamienienie takowej na czynsz, oser i okup, chociażby włościanie natychmiast tego żądali, ma mieć miejsce nie wprzód, aż po upłynieniu lat sześciu, iak powyższy artykuł wskazuje, z tym warunkiem, aby, gdzie włościanie, podług dawnego zwyczaju, więcéy iak dni trzy odrabia-

дней въ недѣлю, уменьшены, онѣ были до шрехъ дней со двора, а не съ души; на остальное же количество, вносимы были повинности деньгами.

Сшашья 8.

Перенесение и самая постройка крестьянскихъ домовъ, буде, при устройствѣ крестьянъ, окажешь сѣ нужнымъ, лежишь на обязанности владѣльца, который производя сѣ на свой счетъ, въ правѣ шребовашъ пособія, со стороны крестьянъ, пѣшими работами и поставкою подводъ.

Сшашья 9.

Издержки по размежеванію и устройству крестьянъ, лежатъ также на владѣльцѣ; а крестьяне обязаны давать на сей конецъ рабочихъ и подводъ.

Сшашья 10.

Владѣлецъ, и до устройства крестьянъ, ошюдь не долженъ шребовашъ съ нихъ повинностей, сверхъ положенныхъ по сда-

ли на tydzień, robocizna podobna zmoderowaną została tylko do dni trzech z osady, a nie z duszy, a resztę powinności, aby opłacali gotowizną.

Artykuł 8.

Przenoszenie i nowe wznoszenie budowli włościańskich, gdyby tego, w skutek urządzenia było potrzeba, nastąpić winno kosztem obdarowanego, który ma prawo żądać od włościan pomocy w robociznie pieszej i sprzętnej.

Artykuł 9.

Koszta pomiaru i urządzenia włościan, należą także do obdarowanego; włościanie zaś obowiązani są dostarczyć mu do tego robocizny pieszej i sprzętnej.

Artykuł 10.

Nim urządzenie włościan nastąpi, obdarowany pod żadnym względem nie może od nich innych żądać obo-

шочной описи (akt podawczy); а шѣмъ еще иенѣе принужденныхъ наймовъ, бесплатныхъ работъ и другихъ излишнихъ нарядовъ.

Сшашья 11.

Наличное въ имѣніяхъ имущество, какъ то: экономическій скопъ, земледѣльческія и прочія орудія и снаряды, однимъ словомъ все, что принадлежитъ казнѣ, переходитъ въ собственность владѣльца, на основаніи 30-й сшашьи вышеприведеннаго положенія; все же прочее, находящееся на участкахъ крестьянскихъ, равно и то, что имъ предославлено въ пользование, или что они сами приобрѣли, какъ то: рабочій скопъ, земледѣльческіе и хозяйственные снаряды и орудія, и прочее, счищается собственностію крестьянъ.

Сшашья 12.

Сосполящіе въ пожалованныхъ имѣніяхъ общественные хлѣбные магазины (magazy-

wiązków nad te, iakie mu aktem podawczym wskazane będą, a tém mniej przymuszonych naymów, darmo i innych powinności wymuszanych.

Артыкулъ 11.

Wszystko, co iest na grancie dóbr, iakoto: inwentarze żywe i martwe, słowem, co stanowi własność Skarbu, należy do obdarowanego, na zasadzie 30 artykułu przepisów wyżej zacytowanych; wszystko zaś, co się znayduje na gruntach włościańskich, iak również, co do użytku mieli sobie oddane lub sami nabyli, iako to: inwentarze, sprzęty i naczynia rolnicze i gospodarские i t. d., iest własnością włościan.

Артыкулъ 12.

Znaydujące się w dobrach, należących do donacyi, magazyny kommu-

пу коммунальнѣ), и другое, обществу принадлежащее, имущество, какъ собственность шрешьяго лица, на которую пожалованье не распространяется, поступающъ во владѣніе и распоряженіе крестьянъ.

Сшашья 13.

Вносимыя крестьянами, по содержанию 8 и 24-й сшашей положенія объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованью, окупныя деньги, поступающъ въ пользу владѣльца: по проценны съ осмѣяющагося на землѣ безсрочнымъ долгомъ капитала, ссѣшавшая Государственную подать, вносящаяся владѣльцами въ казну, въ видѣ кваршы.

Сшашья 14.

Впредь до устройства крестьянъ, упомянушадъ въ предвѣдущей сшашѣ подать.

нальнѣ и инне вѣснощи гродзккіе, сѧ од donacyi wylaczone, i iako wѣснощ trzeciego, wѣsccicieleм ich oddane byдѣ powinny.

Artykuł 13.

Kapitał pochodzący z okupu włościan, stosownie do 8 i 24 artykułów przepisów o urządzeniu dóbr, z mocy donacyi przechodzących na własność prywatną, jest własnością obdarowanego; procent zaś od pozostającego na wieczne czasy na gruncie kapitału, iako podatek publiczny, oddawany byдѣ ma przez obdarowanego do Skarbu, tytułem kwarty.

Artykuł 14.

Nim urządzenie włościan nastąpi, pomieniony w poprzedzającym artyku-

въ видѣ кваршы, вносятся въ казну по оцѣнкѣ повинностей, исправляемыхъ крестьянами въ настоящемъ положеніи, и по изданнымъ Коммисією Финансовъ правиламъ.

Спашья 15.

Владѣлецъ, сохраняя въ своей силѣ заключенные казною съ частными лицами на пожалованное имѣніе коншракшы, вступаешь во всѣ права, казнь шѣми коншракшами предославснныя, и получая съ имѣнія арендный доходъ, приемишь вмѣстѣ съ шѣми обязанностями по упомянутымъ коншракшамъ.

Спашья 16.

Присвоенное пожалованному имѣнію право участія въ пользованіи и выгодахъ другихъ казенныхъ имѣній, равно какъ и право сихъ послѣднихъ, участвовать въ

ле podatek, tytułem kwarty, wpływać ma do Skarbu w stosunku wartości dotychczasowych włościąńskich powinności, i według zasad, przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu wskazać się mających.

Artykuł 15.

O ile obdarowany, w dobrach mu nadanych, zachowa w swęy mocy kontrakty, zawarte przez Skarb z osobami prywatnemi, o tyle wchodzi we wszelkie prawa Skarbu, przez też kontrakty zapewnione, a pobierając z dóbr dochód dzierżawny, przyjmuje na siebie obowiązki wspomnionych kontraktów.

Artykuł 16.

Służebności z innych dóbr Rządowych, dla dóbr, które ninieyszém Nadaiemy, iak wzajemnie służebności dóbr, donacyą stanowiących, dla dóbr

пользахъ и выгодахъ пожалованнаго имѣнія, ошинуи на всегда уничтожаешь, съ возложеніемъ на владѣльца обязанности вознаградишь шѣхъ изъ крестьянъ пожалованнаго имѣнія, которые въ семъ отношеніи, понесушъ какіелибо убышки.

Сшашья 17.

На случай несправности владѣльца въ плащежѣ возлагаемыхъ на него казною, при пожалованіи имѣнія, долговъ и другихъ уплатъ и повинностей, особо определенныхъ, имѣніе поступаетъ въ казенную опеку до вылашки.]

Сшашья 18.

Владѣлецъ ошинуи не въ правѣ домогаться ошъ казны пополненія доходовъ, прошиву приняшаго за основаніе при пожалованіи оклада, хотябы оны уменьшились ошъ разныхъ непредвидимыхъ случаевъ и

иныхъ Рządowych, ustaia otdąd na zawsze; a jeśli włóścianie nadanych dóbr poniosą na tém iakiekolwiek straty, do obdarowanego wynagrodzenie ich należec będzie.

Artykuł 17.

W razie nieuiszczenia się przez obdarowanego w opłatach i innych należnościach i obowiązkach, przez Skarb na niego przy donacyi szczegółowo oznaczonych, dobra nadane, wzięte będą w administracyą Rządową, na tak długo, dopóki uiszczenie nie nastąpi.

Artykuł 18.

Obdarowany, nie ma żadnego prawa żądać od Skarbu dopłaty niedobranych intrat, w stosunku ilości, przy obdarowaniu za zasadę przyjętą; chociażby nawet przez wypadki nieprzewidziane,

даже ошъ послѣдствій предназначеннаго устройства крестьянъ; но предославля-
 ется ему просить, на общихъ правилахъ
 и въ извѣстныхъ случаяхъ, льготъ и пособій
 (allewiacya), на равнѣ съ прочими владель-
 цами недвижимыхъ имѣній.

Сшашья 19.

Срокъ пожалованія сшашается съ 20
 Генваря (1 Февраля) 1836 года; но введъ
 во владѣніе назначается 20 Мая (1 Іюня)
 1837 года; до того же времени казна удо-
 влешворяетъ владельца причишающимся
 ему аренднымъ съ имѣнія доходомъ, соо-
 бразно окладу пожалованія, поколику не
 получили онъ шаковаго изъ первоначально
 пожалованнаго ему имѣнія Збучинъ.

Сшашья 20.

При сдачѣ имѣнія владельцу, Коммисія
 Финансовъ, на основаніи сшашья 1-й насшо-

a nawet skutkiem zamierzonego urzą-
 dzenia włościan, zmniejszone zostały;
 lecz ma prawo, iak inni właściciele
 gruntowi, na mocy przepisów ogólnych
 i w pewnych wypadkach, prosić o alle-
 wiacya.

Артикулъ 19.

Donacya zaczynać się będzie od dnia
^{20 Stycznia}
^{1 Lutego} 1836 r., a wprowadzenie w
 possesya dóbr nastąpi dnia ^{20 Maia}
^{1 Czerwca} 1837 roku. Do tego zaś czasu, Skarb
 płacić będzie obdarowanemu, co cztery
 miesiące, przypadający mu dochód z
 dóbr nadanych, podług wysokości do-
 nacya oznaczonéy, o tyle, o ile go
 jeszcze na poczet donacyi pierwotnéy
 dóbr Zbuczyna nie wybrał.

Артикулъ 20.

W duchu artykułu 1 niniejszego de-
 krety, przystępując do oddania dóbr

ящаго декреша, преподаеиъ подробныя правила о распредѣленіи хозяйственныхъ и крестьянскихъ угодій, также лѣса на мѣстное продовольствіе, и для приведенія въ извѣстность границъ и частей пожалованнаго имѣнія, и обязанности на немъ лежащихъ. Соснавленный, по силѣ сихъ правилъ, сдѣлочный актъ, будетъ служишь данною (dokument donacyi).

Сшашья 21.

Коммисія Финансовъ уполномочивается допускать, при шакомъ распредѣленіи, замѣну однихъ угодій и оброчныхъ сшашей на другія, если бы сіе признано было нужнымъ и равно выгоднымъ для казны и для округленія имѣнія, и въ шакомъ случаѣ, удерживашъ за казною сшашью въ замѣну денежныхъ доплащъ оиъ владѣльца, буде бы шаковыя съ него причисались, на основа-

обдарованему, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu wskaże szczególne zasady, do uregulowania dogodności gospodarskich, tak folwarcznych, iako i włościаńskich, niemniéy przydzielenia lasu na potrzebę mieyscową, i wskazania granic i części, składających dobra darowane, równie i obowiązków, które na nich ciążą. Akt podawczy, na mocy tych zasad spisany, będzie dokumentem donacyi.

Artykuł 21.

Gdyby przy takowém uregulowaniu, zamiany iednych użytków i realności na drugie, uznano potrzebnemi i równie dogodnemi, tak dla Skarbu, iak i dla zaokrąglenia dóbr, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu upoważnioną zostanie do ich wykonania, a w takim razie i do przyjmowania, na rzecz Skarbu, części dóbr darowanych, w zamian za dopłaty, ieśli takowe od obda-

ній табели о количествѣ доходовъ; приняшихъ за основаніе при пожалованіи.

Спашья 22.

Споры, возникшіе между владѣльцами и крещеными, по случаю устройства, разбирающагося административнымъ порядкомъ.

Спашья 23.

Пожалованное имѣніе, переходя въ цѣльномъ его составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣляемому ниже порядку наслѣдія, не можешь бытъ ни въ какомъ случаѣ ни обременяемо (onerowane) новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на оное при пожалованіи, ни закладываемо, а въ слѣдствіе того продаваемо, не только по собственнѣйшей волѣ владѣльца, но даже по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ, и никакимъ образомъ отчуждаемо въ другое владѣніе.

rowanego, podług tabelli wskazujący podstawę wysokości nadania, należec będą.

Artykuł 22.

Spory, między obdarowanym a właścicielami, z powodu urządzenia wynikię, sązione będą w drodze administracyinęy.

Artykuł 23.

Dobra nadane, przechodząc w iednę i nierozdzielny całości z rąk iednych do drugich, podług porządku sukcesyi niżey opisanego, nie mogą byc w żadnym przypadku, ani onerowane nowymi zobowiązaniami nad te, iakie do tychże dóbr przy nadaniu przywiązane zostały, ani w zastaw puszczane, a następnie sprzedawane, nietylko z woli samego właściciela, ale nawet za długi i pretensye, bądź Skarbowe, bądź prywatne, oraz w żaden sposób alienowane w obce ręce byc nie mają.

а, Право наслѣдованія простирается только на законныхъ дѣтей, Греко-Россійскаго исповѣданія, въ линіи нисходящей, не подлежа ни въ какомъ случаѣ раздѣлу, но оставаясь всегда при снаршемъ въ родѣ.

б, Ближайшее право наслѣдованія имѣютъ дѣти мужескаго пола.

в, Неуспраняющіяся, на тѣхъ же основаніяхъ, и дѣти женскаго пола, если сыновей, или оныхъ нихъ потомства мужескаго пола не будетъ.

г, По престѣченіи потомства въ прямой линіи, право наслѣдованія переходитъ, въ томъ же порядкѣ, на ближайшую боковую линію.

д, Еслибы поколѣніе вовсе прекратилось, въ такомъ случаѣ имѣніе признается выморочнымъ; и

е, Имѣніе обращается въ казну и тогда уже, когда бы не сшало въ указанной

a) Prawo brania spadku, rozciąga się tylko na dzieci prawego łoża, wyznania Grecko-Rossyiskiego, w linii zstępnej; w żadnym przypadku nie ulega podziałowi, i przechodzić będzie na najstarszego w rodzeństwie.

b) Prawo brania spadku, mają naprzód dzieci płci męskiej.

c) Nie wyłączaia się wszakże na tychże samych zasadach dzieci płci żeńskiej, w razie gdyby nie było synów, lub ich potomstwa płci męskiej.

d) Jeżeli nie ma potomstwa w linii prostej, prawo brania spadku przechodzi, tymże samym порядkiem, na najbliższą linią kollateralną.

e) Gdyby pokolenie zupełnie wygasło, w takim razie dobra uznane będą za odumarłe, i

f) dobra te przejdą na własność Skarbu publicznego i wówczas, kiedy nie będzie sukscessora w linii wska-

лиии наслѣдника изъ попомощвенныхъ
Россійскихъ дворянъ Греко-Россійскаго
исповѣданія.

Сшашья 24.

Какъ на основаніи предъидущей сшашьи, переходъ наслѣдства, по пожалованнымъ имѣніямъ, учреждается въ видѣ майоратшвъ, шо, для вѣщнаго обезпеченія правъ наслѣдниковъ, запрещается отдача сихъ имѣній въ аренду, на какой бы срокъ ни было, и заключенія въ прошивность сего сдѣлки, признаны будущъ необязательными; почему, если бы владѣлецъ не могъ самъ управлѣшь пожалованнымъ имѣніемъ, предосматривался ему имѣнь своего управителя.

Сшашья 25.

По внесеніи сей воли НАШЕЙ въ ипотечную книгу, право собственности имѣеиъ быиъ переписано въ ипотекѣ на имя жалуемаго владѣльца, по исполненіи 20 и 21-й сшашей сего декрета.

zanéy, ze stanu Rossyiskiéy szlachty rodowitéy, wyznania Grecko-Rossyiskiego.

Artykuł 24.

Gdy na zasadzie artykułu poprzedzającego, porządek brania sukcesyi w dobrach nadanych, ustanawia się na wzór majoratów; przeto, dla tém większego zapewnienia praw successorów, wydzierżawienie dóbr tychże, na jakikolwiek bądź przeciąg czasu, iest wzbronioném, i wszelkie układy, wbrew ninieyszemu przepisowi zawarte, uznane będą za nieobowiązujące; i dla tego, ieśli by posiadający dobra nie mógł sam niemi zarządzać, mocen iest mieć swego rządzcę.

Artykuł 25.

Po wniesieniu ninieyszéy woli Naszéy do ksiąg hypotecznych, tytuł własności, na imię obdarowanego, ma bydź uregulowany w hipotece, po wykonaniu artykułów 20 i 21 wyżej przepisanych.

Сшашья 26.

Издѣржки, по совершенію дарственнаго акта, переписанію и передачѣ права собственности, гербовымъ пошлинамъ, и другіе всякаго рода расходы, пополняются владѣльцемъ.

Сшашья 27.

Исполненіе сей воли НАШЕЙ возлагается на Правительство Царства Польскаго, а въ особенности на Правительственную Коммисію Финансовъ и Казначейства, со внесеніемъ въ Дневникъ Законовъ.

Данъ въ Царскомъ Селѣ, Октября 19 (31) дня 1836 года.

(подписано) НИКОЛАЙ.

Artykuł 26.

Koszta spisania aktu donacyjnego, przepisania tytułu własności i oddania ięy, koszta ciepła, i inne wszelkiego rodzaju wydatki, poniesie obdarowany.

Artykuł 27.

Wykonanie niniejszëy woli Naszëy, która w Dzienniku Praw ma bydź umieszczoną, Rządowi Królestwa, a szczególnięy Kommissyi Rządowëy Przychodów i Skarbu Polecamy.

Dan w Carskiém Siele, dnia $\frac{19}{31}$ Października 1836 r.

przez Cesarza i Króla:

Minister Sekretarz Stanu

Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginalem.

Minister Sekretarz Stanu

(podpisano) *Stefan Hr. Grabowski.*

Zgodno z Oryginalem

Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowëy Spraw-
wiedliwości

Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego:

Szef Biura

B. Bruck.

Dzień ogłoszenia $\frac{19}{31}$ Grudnia 1836 roku.

Sprostowanie dwóch omyłek w Dzienniku Praw.

(w Tomie 16)

Na zasadzie wypisu z protokołu posiedzenia Rady Administracyjnej, z dnia ^{25 Październ:}_{4 Listopada} 1836 r. Nro 45,779, prosta się omyłka, zaśłała w artykule 40 Postanowienia o pensjach emerytalnych dla urzędników cywilnych Królestwa Polskiego, pod dniem 1^{go} Marca 1835 r. wydanego, a umieszczonego w Tomie 16 Dziennika Praw, gdzie w tekście rossyjskim, na stronie 415,

<i>zamiast:</i>	<i>czytać się ma:</i>
Непрослужившіе же пятнадцати лѣтъ, и пр.	Непрослужившіе же двадцати лѣтъ, и пр.

W tekście zaś polskim, na str. 416,

<i>zamiast:</i>	<i>czytać się ma:</i>
Urzędnikom, Officyalistom i posługaczom cywilnym, wychodzącym ze służby przed wysłużeniem lat 15 skończonych i t. d.	Urzędnikom, Officyalistom i posługaczom cywilnym, wychodzącym ze służby przed wysłużeniem lat 20 skończonych i t. d.

(w Tomie 17)

W Traktacie ostatecznym rozgraniczenia pomiędzy Królestwem Polskiem a krajami Pruskimi, od granicy Wielkiego Xięstwa Poznańskiego aż do granicy Rzeczypospolitej Krakowskiej:

w Art. 32. (w tekście polskim str. 285)

<i>zamiast:</i>	<i>czytać się ma:</i>
..... przestrzeń trzech tysięcy dwieście czterdzieści ośm morgów Magdeburgskich	 przestrzeń trzech tysięcy pięćset czterdzieści ośm mor- gów Magdeburgskich ..

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spra-
wiedliwości

Koscecki.

Za Sekretarza Jeneralnego:

Szef Biura
B. B r u c k.

w Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Pol-
skiego, etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

Zważywszy, że miasteczko Poniemoń,
nad rzeką Niemnem, w Woiewództwie
Augustowskiém położone, iedynie tyl-
ko dla braku potrzebnego, na utrzy-
manie administracyi mieyskiéy, fundu-
szu, na osadę wieyską, Postanowie-

niem Xięcia Namiestnika Królewskie-
go, z dnia 20 Września 1825 r., zamie-
nione zostało; zważywszy daléy, że te-
rażnieysza osada Poniemoń, doszła iuż
dziś do tysiąca dusz ludności, powię-
kszący części przemysłowéy i posiada-
jącéy, prawem własności, domy i pla-
ce; zważywszy nakoniec, że wyniesie-
nie onéy do rzędu miast, przy zape-
wnionych teraz funduszach na admi-
nistracyą mieyscową, byt mieszkań-
ców polepszyć może; na prośbę w téy
mierze przez dziedzica, łącznie z mie-
szkańcami zaniesioną, iako też na wnio-
sek Kommissyi Rządowéy Spraw We-
wnętrznych, Duchownych i Oświe-
cenia Publicznego, stanowi co nastę-
puie:

Artykuł I.

Dotychczasowa wieś kościelna Po-
niemoń, nad rzeką Niemnem, w Woie-
wództwie Augustowskiém, Obwodzie

Maryampolskim położona, a należąca prawem własności do P. Frentzel, Sędziego Pokoju Powiatu Maryampolskiego, wynosi się do rzędu miast, z zachowaniem terażniejszego nazwiska.

Artykuł 2.

Na lokacyą miasta przeznaczają się grunta wraz z placami budowlanymi, dla braku szczegółowego pomiaru, podług przybliżonego wyrachowania przez dziedzica, obejmując około włók trzech miary polskiéy.

W tym obrębie, miasto graniczy: na wschód, południe i zachód, z gruntami do folwarku Poniemoń należącymi, na północ zaś, z rzeką Niemnem.

Artykuł 3.

Dla nadania przyszłemu miastu przyzwoitéy foremności, zatwierdza

niniejszém deklaracyą dziedzica z dnia ^{27 Październik} 8 Listopada 1835 r., mocą któręý tenże zobowiązał się zastosować, przy budowie nowych domów, do planu regulacyjnego, iaki przez Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego zatwierdzonym będzie, i nieżądać wynagrodzenia za grunta, które na ulicę nowo utworzone zajęte zostaną.

Artykuł 4.

Zabezpiecza się mieszkańcom, bez różnicy wyznań, terażniejszymi przysługą, wszelka wolność zarobkowania, miastom prywatnym prawami krainowemi przyznana.

Artykuł 5.

Terażniejszy dziedzic, P. Frentzel, iako też i przyszli dziedzice mia-

sta Ponieonia, utrzymują się przy wszelkich prawach, wszystkim właścicielem miast prywatnych służących, iako też przy wszelkich prerogatywach, do własności dziedzicznój przywiązanych.

Artykuł 6.

Tak dziedzice, iako też i mieszkańcy, ulegać będą wszelkim urządzeniom administracyjnym, policyjnym i skarbowym, przepisany prawami i ustawami krajowemi dla całego Królestwa, a w szczególności dla miast prywatnych.

Artykuł 7.

Stosunki i obowiązki mieszkańców miasta Ponieonia względem dziedzica, zależeć mają, tak teraz, iako też i na przyszłość, od szczególnych i wzajemnych między stronami umów, pod opieką prawa cywilnego.

Artykuł 8.

Wszystko to, coby jeszcze w obrębie miasta nie było nikomu na czynsz wypuszczoném, darowaném lub sprzedaném, pozostaje do wolnego dziedzica rozrządzenia, iako iego własność.

Artykuł 9.

Stanowią się dla miasta Ponieonia dwa targi, w każdym tygodniu, na wszelkie produkta rolnicze, na które przeznacza się Niedziela i Czwartek. Targ Niedzielny, tylko do godziny dziesiątój rano trwać powinien.

Artykuł 10.

Nadaie się temuż miastu pięć iarmarków, na wszelkie płody i towary, tak krajowe, iako też i zagraniczne, któremi tylko handel w kraju jest, lub będzie dozwolony, tudzież na bydło

rogate, owce, konie, trzódę chlewną
i t. p.

Do odbywania iarmarków, oznaczają się dni następujące:

- a) w Miesiącu Marcu, pierwszy Czwartek po Ś. Kazimierzu.
- b) Drugi Czwartek po Bożém-Ciele.
- c) w Wrześniu, pierwszy Czwartek po Narodzeniu Panny Maryi.
- d) w Październiku, pierwszy Czwartek, po Szymonie Judzie.
- e) w Grudniu, pierwszy Czwartek po Niepokalanem Poczęciu Panny Maryi.

Artykuł 11.

Własność gminy mieyskiéy, reprezentowaney przez kasę ekonomiczną, stanowią nateraz:

- a) plac pod ratusz w rynku, obejmujący powierzchnię przętów kwadratowych dziewięćdziesiąt, na planie sytuacyjnym literą *f* oznaczony, tudzież
- b) plac pod szlachtuz, trzymający powierzchnię przętów kwadratowych czterdzieści, pod literą *a*, na tymże planie, które dziedzie, deklaracją z dnia $\frac{6}{18}$ Czerwca 1835 r., bezpłatnie na własność gminie mieyskiéy odstąpił.

Artykuł 12.

Dochody kassy mieyskiéy składać się będą:

- a) z dobrowolnéy składki przez samych mieszkańców, bez różnicy wyznań, w kwocie złp. 1,300 corocznie, podług deklaracyi z dnia 4.

Marca 1835 r. opłacać się mającý tak długo, dopóki dochody kassy ekonomiczný z innych a pewnych źródeł, do wysokości złp. 5,000 rocznie niepodniosą się;

- b) z opłaty targowego i iarmarcznego;
- c) z opłat od miar i wag;
- d) z dochodu szlachtuzowego;
- e) z opłat corocznych od zarobków przemysłowych, inaczý, kanonem od zarobków, zwanych, na koniec:
- f) z opłat od tych wszystkich przedmiotów, na któreby Rząd, według powszechnie przyiętego co do miast dziedzicznych prawidła, nałożyć opłaty iakie, i takowe na uposażenie kassy mieyskiéy przeznaczyć, uznać potrzebę.

Artykuł 13.

Targowe i iarmarczne, pobiérać się ma na rzecz kassy ekonomiczný miasta Poniemonia, podług następującý taryffy:

- a) od tasu wielkiego kupieckiego Złp. 1.
- b) od tasu kramarskiego . . . gr. 15.
- c) od stolika drobnego towaru, podobnież od fury wyrobów rękodzielniczych gr. 6.
- d) od konia lub hydlęcia, na sprzedaż przeprowadzonego gr. 2.
- e) od świni, owcy, kozy, lub cielęcia . . . gr. 1.

Artykuł 14.

Wysokość opłat od miar i wag przepisuje się następująca:

- a) od przeważenia iednego funta, aż do kamienia, trzymaia-
cego funtów 25. gr. 3.
- b) od przemierzenia suchych
produktów, od korca . . . gr. 2.
- c) od przemierzenia cieczy ia-
kichkolwiek, od garnca. . . gr. 1.
- d) od przemierzenia towarów
łokciem, od sztuki, bez wzglę-
du na długość gr. 3.

Artykuł 15.

Dochody kassy mieyskiéy, nieuwa-
żaią się za grosz publiczny, lecz iako
prywatna własność gminy, i niemogą
bydź obracane na żaden inny użytek,
iak tylko na zaspokoienie kosztów ad-
ministracyinyh i policyi mieysco-
wéy, tudzież na ogólne potrzeby mia-
sta, iako to: na budowie gminne, bru-
ki, mosty, studnie, narzędzia ogniowe
i tym podobne przedmioty.

Artykuł 16.

Projekta do etatu kassy ekonomi-
cznéy, iako też rachunki roczne z sza-
funku funduszu gminy, obowiązany iest
Urząd Municypalny, pierwéy zanim
takowe właściwéy władzy przedstawi,
kommunikować dziedzicowi, którego
dobro miasta naybliżéy obchodzi, do
poczynienia nad niemi stosownych
uwag.

Artykuł 17.

Przyznaie się dziedzicowi prawo
podawania dwóch kandydatów, nale-
życie ukwalifikowanych, na urząd Bur-
mistrza, z których ieden, przez Rząd
wybrany, nominowanym będzie.

Wykonanie ninieyszego Postano-
wienia, które w Dzienniku Praw umie-
szczone bydź ma, Kommissyom Rzą-
dowym Spraw Wewnętrznych, Du-
chownych i Oświecenia Publicznego,

iako też Przychodów i Skarbu, wczém
do któręý należéc będzie, poleca się.

Działo się w Warszawie, na posie-
dzeniu Rady Administracyinęý, dnia

27 Listopada
9 Grudnia

1836 roku.

(podpisano) Namiestnik, Generał-Feldmarszałek
Xiąże Warszawski.

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowęý Spraw
Wewnętrznych, Duchownych i
Oświecenia Publicznego
E. Gołwin.

Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Oryginałem

Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowęý Spra-
wiedliwości

Kossęcki.

Za Sekretarza Jeneralnego:

Szef Biura

B. Bruck.

Dzień ogłoszenia $\frac{1}{2}$ Stycznia 1837 roku.

w Imieniu Najjaśnieyszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Pol-
skiego, etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

Z mocy Najwyższęý Jego Cesarsko-
Królewskięý Mości decyzyi, odezwą
Ministra Sekretarza Stanu z dnia $\frac{9}{21}$
b. m. oznaymionęý, zatwierdzaiący
protokół Rady Faństwa Departamen-

tu do spraw Polskich z dnia ^{26. Listopada.}_{8 Grudnia} roku bieżącego, Rada Administracyjna stanowi co następuje:

Artykuł 1.

Urzednicy wszelkich Władz Rządowych w Królestwie Polskiem, mający nadane tytuły Radców Stanu i Referendarzy Stanu Nadzwyczajnych, chociaż nie zostają na posadach Dyrektorów lub Vice-Dyrektorów wydziałów w Kommissyach Rządowych, policzeni być mają w ogólnej klasyfikacji urzędów, pierwsi do klasy 4tej, drudzy do klasy 5tej, z prawem noszenia mundurów dla tych klas przepisanych.

Artykuł 2.

Wykonanie tego postanowienia, które w Dzienniku Praw zamieszczono być ma, wszystkim Władzom Rządowym poleca się.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyjnej Królestwa, dnia $\frac{18}{30}$ Grudnia 1836 roku.

(podpisano) *Namiestnik, Generał-Feldmarszałek,
Xiąże Warszawski.*

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Przy-
chodów i Skarbu

(podpisano) *R. Fuhrmann.*

Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Oryginałem

Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spra-
wiedliwości

Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego.

Szef Biura

B. B r u c k.

Dzień ogłoszenia $\frac{11}{11}$ Stycznia 1837 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rosyi, Króla Pol-

skiego etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

Z mocy Najwyższego Jego Cesar-
sko-Królewskiéy Mości upoważnienia,
udzielonego przez Odezwę Ministra
Sekretarza Stanu, z dnia $\frac{16}{28}$ Listopada
1836 roku, oraz w uzupełnieniu prze-
pisów o mundurach cywilnych, dla
Urzędników Królestwa, stanowi co
następuje:

Artykuł 1.

Prezes Komitetu Towarzystwa Kre-
dytowego Ziemskiego, mieć będzie mun-
dur przepisany, przez artykuł 85 Urzą-
dzenia o mundurach, dla Prezesa Dy-
rekcyi Głównéy.

Artykuł 2.

Prezes Komitetu właścicieli listów
zastawnych, Członkowie czyli Radcy
Komitetu Towarzystwa Kredytowego
Ziemskiego, tudzież Radcy Dyrekcyi
Głównéy, mieć będą mundur, wska-
zany artykułem 86 tychże przepisów
o mundurach.

Artykuł 3.

Członkowie czyli Radcy Komitetu
właścicieli listów zastawnych, nosić
mają mundur, wskazany artykułem 87
tychże samych przepisów.

Artykuł 4.

Urzednicy Wladz Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, zajmujący posady stałe, wyższe w stopniu od posad Kancellistów, i zostający w urzędowaniu więcéy iak lat trzy, nosić będą mundur, przepisany przez artykuł 87, niemniéy fraki i surduty mundurowe, przepisane artykułem 83.

Artykuł 5.

Urzednicy zaś zajmujący posady stałe kancellaryjne, niemający trzech lat służby, nosić mają surduty, przepisane artykułem 84.

Artykuł 6.

Wykonanie niniejszego Postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczone bydz ma, Dyrektorowi Głównemu Przychodów i Skarbu, i Władzom Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, poleconém zostaje.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyinéy, dnia $\frac{18}{30}$ Grudnia 1836 roku.

(podpisano) Namiestnik, Generał Feldmarszałek;
Xiąża Warszawski.

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu

(podpisano) *R. Fuhrmann.*

Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Oryginałem

Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości

Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego:
Szef Biura

B. B r u c k.

Dzień ogłoszenia 17 Lutego 1837 roku.

Божією Милостію
 Мы НИКОЛАЙ I-й
 Самодержецъ Всероссійскій, Царь
 Польскій

и проч. и проч. и проч.

По поводу тому, что опредѣленный 4-ю
 сшашьею Царскаго Постановленія, 6 (18)
 Марша 1817 года, сборъ на покрытие изъ
 держекъ по соедавленію описей имуще-
 ству Римско-Католическаго Духовен-
 ства, по два проценша со сша ошъ чи-
 сшаго дохода, оказался недоспашочнымъ;

Въ слѣдствіе предспаеленія Совѣща
 Управленія НАШЕГО Царства Польскаго;

Поспашовили и Поспашовляемъ:

Сшашья 1.

Вшешозначенный сборъ возвышаешся
 ошъ двухъ до шешти проценшова со сша,

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
 Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

Мы МИКОЛАЙ I.
 Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski
 etc. etc. etc.

Gdy oznaczona, w artykule 4 Po-
 stanowienia Królewskiego, z dnia 18
 Marca 1817 roku, opłata na kosztą spo-
 rządzenia spisu majątków Duchowień-
 stwa Rzymsko-Katolickiego, w sto-
 sunku dwóch od sta od czystego do-
 chodu, okazała się niedostateczna,

Na przedstawienie Rady Admini-
 stracyiney Naszego Królestwa Pol-
 skiego,

Postanowiliśmy i Stanowimy:

Artykuł 1.

Wyż wspomniana opłata podwyż-
 szoną zostaje, z dwóch do sześciu od

за вичешомъ однакожъ суммѣ, внесенъ ихъ уже Духовенствомъ въ счещъ шаковаго сбора, по распоряженію бывшей Правительственной Коммисіи Духовныхъ дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія.

Спашья 2.

Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія войдетъ въ сношеніе съ Правительственною Коммисією Финансовъ и Казначейства, объ окончательномъ расчетѣ по оппускамъ, произведеннымъ изъ Казны на составленіе описей имуществу Духовенства.

Спашья 3.

Исполненіе сего Постановленія НАШЕГО, которое имѣетъ бытъ внесено въ Дневникъ Законовъ, Совѣту Управленія, а также Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія и Правительственной

ста, з warunkiem iednakże potrącenia składek, iakie Duchowni, z zarządzenia byłéy Kommissyi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, na rachunek téyże opłaty dotąd już poczynili.

Artykuł 2.

Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, tudzież Przychodów i Skarbu, porozumić się mają, co do ostatecznego obrachowania zaliczeń, przez Skarb, na czynność spisu majątków Duchownych, uskuteczniionych.

Artykuł 3.

Wykonanie niniejszego Postanowienia Naszego, które w Dzienniku Praw umieszczone bydz ma, Radzie Administracyinéy, oraz Kommissyom Rządowym Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publiczne-

Комисіи Финансовъ и Казначейства, По-
ручаемъ.

Данъ въ С. Петербургѣ, Декабря 7
(19) дня 1836 года.

(подписано) НИКОЛАЙ.

go, i Przychodów i Skarbu, w czém
do którój należy, Polecamy.

Dan w Petersburgu, dnia 7^g Gru-
dnia 1836 roku.

przez Cesarza i Króla:

Minister Sekretarz Stanu

(podpisano) *Stefan Hr. Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem

Minister Sekretarz Stanu

(podpisano) *Stefan Hr. Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem

Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spra-
wiedliwości

Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego:

Szef Biura

B. B r o k.

Dzień ogłoszenia 1° Lutego 1837 roku:

DZIENNIK PRAW

N^{er} 70.

TOM DWUDZIESTY.

w Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Pol-
skiego, etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

W skutku protokółarnéy deklaracyi
Pana Henryka Anselm, obywatela z
Pruss, właściciela dóbr i zakładów
fabrycznych w Berlinie, pod dniem
26 Październi: r. b. w Kommissyi Rządow-
7 Listopada éy Spraw Wewnętrznych, Ducho-
wnych i Oświecenia Publicznego spi-
sanéy, i przedstawienia téżé Kommis-
syi Rządowéy, z dnia $\frac{4}{10}$ Listopada
1836 r. № $\frac{47288}{12271}$, Rada Administra-

cyina zapatrzwszy się na artykuł 6, 9 i 11 Postanowienia Namiestnika Królewskiego, z dnia 11 Marca 1817 roku, postanowiła i stanowi, co następuje:

Artykuł 1.

Udzielony zostaje niniejszém Panu Henrykowi Anselm, obywatelowi z Pruss, List przyznania wynalazku, na przyrządzenie każdego gatunku słomy, do wyściółek mebli, poduszek i materaców, sposobem przez niego wynalezionym, według opisu, w Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, złożonego.

Artykuł 2.

List takowy rozciągać się będzie na całe Królestwo, i służyć ma na lat dziesięć, od daty niniejszego postanowienia.

Artykuł 3.

Udzielenie niniejszego Listu, niezają-

łącza za nowość, pierwszeństwo, ani dobroć wynalazku.

Artykuł 4.

Wynalazca obowiązany jest, w ciągu sześciu miesięcy od dnia doręczenia mu niniejszego postanowienia, zakład przyrządzania słomy do wspomnionego użytku, w kraju tutejszym do skutku przyprowadzić, i na to w swoim czasie złożyć dowody Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego.

Artykuł 5.

Doręczenie niniejszego Listu wynalazku, Rada Administracyina, Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, zamieszczenie zaś w Dzienniku Praw, Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyinicy, dnia

29 Grudnia 1836

10 Stycznia 1837

roku.

(podpisano) Namiestnik, Generał-Feldmarszałek,

Xiąże Warszawski.

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spraw
Wewnętrznych, Duchownych
i Oświecenia Publicznego

(podpisano) *E. Gołwin.*

Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Oryginałem

Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spra-
wiedliwości

Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego.

Szef Biura

B. Bruck.

Dzień ogłoszenia $\frac{11}{23}$ Lutego 1837 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Pol-
skiego, etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

W skutku protokółarnéj deklaracyi starozakonnego Samuela Walter, blacharza, zamieszkałego w Warszawie, w dniu $\frac{4}{16}$ Grudnia 1836 r. w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego spisanéj, i przedstawienia téżże Kommissyi Rządowej z dnia $\frac{16}{28}$ Grudnia r. b. № $\frac{15525}{32484}$, Rada Administracyina zapatrzywszy się na artykuł 6, 9 i 11 Postanowienia Namiestnika Królewskiego, z dnia 11 Marca 1817 r. postanowiła i stanowi, co następuje:

Artykuł 1.

Udzielony zostaje ninieyszém, starozakonnemu Samuelowi Walter, blacharzowi, zamieszkałemu w Warszawie, List przyznania wynalazku, na latarnią ochronną z lampą olejną ruchomą, według modelu, rysunku i opisu, w Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, złożonego.

Artykuł 2.

List takowy rozciągać się będzie na całe Królestwo, i służyć ma na lat pięć od daty ninieyszego postanowienia.

Artykuł 3.

Udzielenie ninieyszego Listu, niezarecza za nowość, pierwszeństwo, ani dobroć wynalazku.

Artykuł 4.

Doręczenie ninieyszego Listu wynalazcy, Rada Administracyina, Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrz-

nych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, zamieszczenie zaś w Dzienniku Praw, Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyinéj, dnia 5¹⁷ Stycznia 1837 roku.

(podpisano) Namiestnik, Generał Feldmarszałek,
Xiąże Warszawski.

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowéj Spraw
Wewnętrznych, Duchownych i
Oświecenia Publicznego

(podpisano) *E. Gołwin.*

Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski,*

Zgodno z Wypisem

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości

Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego:

Szef Biura

B. Bruck.

Dzień ogłoszenia 12¹⁴ Lutego 1837 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rosyji, Króla Pol-
skiego etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

W wykonaniu decyzji Najwyższej,
obawionnéj przez odezwę Ministra
Sekretarza Stanu, z dnia $\frac{28 \text{ Grudnia}}{9 \text{ Stycznia}}$ 183 $\frac{6}{7}$ r.
Nro 35. stanowi co następuje:

Artykuł 1.

Urzednicy trzeciéy, czwartéy i pią-
téy klasy Królestwa, którym, stoso-
wnie do artykułu 10 przepisów o mun-
durach, dozwołoném zostało w dni
uroczyste, ilekroć zebrania się mają
mieysce nie u Dworu, używać spodni
białych długich, i butów na wzór
tych, iakie dla Generałów od piecho-
ty są przepisane, z przypinanemi o-
strogami: w mieysce takowego ubioru,
nosić mają odtąd pantaloney białe, su-
kienne, na bóty bez ostróg, z złotym
galonem naszwach, podług wzoru prze-
pisanego.

Artykuł 2.

Wykonanie niniejszego Postano-
wienia, które w Dzienniku Praw umie-
szczone być ma, wszystkim Wła-
dzom Rządowym poleconém zostaje.

Działo się w Warszawie, na Posiedzeniu Rady Administracyjnej Królestwa, dnia $\frac{5}{17}$ Stycznia 1837 roku.

(podpisano) Namiestnik, General Feldmarszałek,
Xiąże Warszawski.

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Przy-
chodów i Skarbu.

(podpisano) *R. Fuhrmann.*

Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Oryginałem

Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spra-
wiedliwości

Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego:

Szef Biura

B. B r u c k.

Dzień ogłoszenia $\frac{14}{17}$ Lutego 1837 roku.

Божією Милосшію

МѢ Н И К О Л А Й І-й

Самодержецъ Всероссійскій, Царь
Польскій

и проч. и проч. и проч.

Въ ознаменованіе особеннаго благоволенія НАШЕГО къ заслугамъ Главноуправляющаго пушами сообщеній и публичными зданіями, Генерала ошѣ Иваншперіи Генералъ-Адьюшанта Графа Толя, поштановили МЫ и Поштановляемъ:

Сшашья і.

Согласно ушвержденному НАМИ, 4 (16) Окшабра прошлаго, 1835 года, Положенію, ошѣ ушстройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, и шабели ошѣ уравниеніи приносимаго ими аренднаго дохода, прошивъ уштановленныя сею шабелью оклады, Всемилосшивѣйше Жалуемъ въ вѣчное и по-

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożej Łaski

М ѹ М І К О Ł А Й І.

Cesarz Wszech Roszyi, Król Polski
etc. etc. etc.

Оценіаіа, ze szczególném Naszém zadowoleniem, zasługi Główno-zarządzającego komunikacyą i budowlami publicznymi, Generała piechoty, Generała-Adiutanta Hrabiego Toll, Postanowiliśmy i Postanawiamy:

Artykuł 1.

Stosownie do zatwierdzonych przez Nas, w dniu 4 Października 1835 r. przepisów o urządzeniu dóbr, które z mocy donacyi przechodzą na własność prywatną, niemniéy tabelli regulującéy dochód dzierżawny z dóbr tego rodzaju do wysokości normalnéy, Nadaiemy Naymilościwiéy, wiecznemi

помещенное владѣніе, со всеми правами и угодіями, коими пользуется казна, упомянутому Генералу отъ Инфантеріи Графу Толлю, Калишскаго Воеводства и Обвода, Унивевской Экономіи, имѣніе Уяііовъ, съ шеми фольварками, селеніями и прочими угодіями и оброчными сивашьями, кошорые входящъ нынѣ въ составъ главной аренды означенной Экономіи, за управленіемъ чистаго годоваго дохода до шридцати тысячъ польскихъ злотыхъ.

Сшашья еднѣе

Вступая въ права полной собственности, владѣлец подвергается:
 а, ограниченіямъ сего права по актамъ, совершеннымъ крѣпостнымъ порядкомъ, и внесеннымъ въ инвентарныя книги;
 б, ограниченіямъ правъ и привилегій, коими, въ шеченіи послѣднихъ шрехъ лѣтъ, пользовались крѣстьяне и колонисты,

чзасы на здіедзцтво, z takіemі prawami i użytkami, z іакіemі Skarb posiada, pomienionemu Generałowi piechoty Hrabiemu Toll, dobra Unieiów, położone w Woiewództwie i Obwodzie Kaliskim, w Ekonomii tegoż nazwiska, a to z temi wsiami, folwarkami i innemi użytkami i przynależытосціami, іакіе obecnie do głównей dzierzawy тейже Ekonomii należą, do wysokości czystego rocznego dochodu złotych polskich trzydzieści tysięcy.

Artykuł 2.

Obdarowany, wступіаc w prawo własności zupełney, podlega:

- a) Ścieśnieniom, іакіе z mocy akt, w formie prawem przepisаней sporządzonych, do hypoteki wniesionemi zostały.
- b) Ścieśnieniom z praw i przywileiów, włościанom i kolonistom służących, które, chociażby o nich wzmianki

хошабы и не были онѣ внесены въ ипотечныя книги.

Сшашья 3.

Владѣлецъ обязывается принять на себя долгъ Кредитному Земскому Обществу, и платишь причитающіеся проценты.

Сшашья 4.

Владѣлецъ обязывается нести, какъ на имѣніи лежащія, такъ и впредь Правительствомъ установленныя могущія, подати и повинности.

Сшашья 5.

Владѣлецъ обязанъ, подъ надзоромъ и опекою Правительства, усмирять крестьянъ, въ пожалованномъ ему имѣніи водворенныхъ, въ сече и шесни лѣтъ, на основаніи ушверженнаго, 4 (16) Октября, 1835 года, положенія объ устройствѣ имѣній, поселяющихся въ частную собственность по пожалованью.

w hipotece nie było, mają moc, skoro w ostatnich trzech latach wykonywane były.

Artykuł 3.

Obdarowany winien przyjąć na siebie dług Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, i płacić od niego należne temuż procenta.

Artykuł 4.

Obdarowany winien ponosić, tak istniejące, iak i na przyszłość ustanowić się mogące przez Rząd podatki i obowiązki.

Artykuł 5.

Obdarowany winien iest, w przeciągu lat sześciu, urządzić włościom osiadłych w dobrach mu nadanych, a to pod dozorem i opieką Rządu, na zasadzie przepisów, w dniu $\frac{4}{16}$ Października 1835 przez Nas zatwierdzonych, o urządzeniu dóbr, które z mocy donacji na własność prywatną przechodzą.

Сшашья 6.

Буде бы, по уклоненію крестьянъ, или по другимъ, ошъ владѣльца независащымъ причинамъ, предназначенное устроисво не совершилось въ срокъ, предъидущю сшашью опредѣленный, Правительство Царсва доводишь о шомъ до НАШЕГО свѣденія, испрашивая Указа на продолженіе шаковаго срока; въ случаѣ же уклоненія самаго владѣльца, принимаешь администраціонныя мѣры, къ устроению крестьянъ на его счетъ.

Сшашья 7.

Для охраненія жалуемыхъ имѣній ошъ упадка, чрезъ внезапное прекращеніе личныя крестьянскихъ повинностей, замѣны оныхъ на чиншъ, вещественныя повинности (осер) и окупъ, хотябы крестьяне нынѣже шого пожелали, допускаешся не прежде, какъ по исшеченіи помянушаго въ предъидущемъ пунктѣ, шестилѣшняго срока, ошъ наблюдениемъ однакоже, чшобы

Artykuł 6.

W przypadku, gdyby nakazane urządzenie włościan, w przepisany powyższym artykułem czasie nie dało się wykonać, z powodu opierania się tychże, lub z innych, niezawisłych od obdarowanego, przyczyn, Rząd Królestwa powinien, wypadek ten do wiadomości Naszey ponieść, i prosić o dozwolenie przedłużenia terminu; w razie zaś nchyłania się samego obdarowanego, każe urządzić włościan, w drodze administracyiney, na koszt jego.

Artykuł 7.

Dla ochronienia dóbr nadanych od упадку, przez nagłe zniesienie robocizny włościańskiey: zamienienie takowey na czynsz, осер i окуп, chociaжьбы włościanie natychmiast tego żądali, ma mieć miejsce nie wprzód, аż po upłynieniu lat sześciu, iак powyższy artykuł wskazuje, z tym warunkiem,

шамъ, гдѣ, по прежнему обычаю, исправлялись крестьянскія работы болѣе шрехъ дней въ недѣлю, уменьшены онѣ были до шрехъ дней со двора, а не съ души; на остальное же количество, вносимы были повинности деньгами.

Сшашья 8.

Перенесение и самая постройка крестьянскихъ домовъ, буде, при устройствѣ крестьянъ, окажется сіе нужнымъ, лежишь на обязанности владѣльца, который производя сіе на свой счетъ, въ правѣ требовать пособія со стороны крестьянъ, пѣшими работами и поставкою подводъ.

Сшашья 9.

Издержки по размежеванію и устройству крестьянъ, лежишь также на владѣльцѣ; а крестьяне обязаны давать на сей конецъ рабочихъ и подводъ.

Сшашья 10.

Владѣлецъ, и до устройства крестьянъ,

абы, гдѣе влошчаніе, подлуг давнего звывчаіу, вѣцѣу іак дни три одрбавіа-лї на тыдзїең, робочізна подобна змодерованѣ została tylko do dni trzech z osady, a nie z duszy, a resztę повинности, абы оплѣвали готовізнѣ.

Артыкулъ 8.

Przenoszenie i nowe wznoszenie budowł włościańskich, gdyby tego, w skutek urządzenia było potrzeba, nastąpić winno kosztem obdarowanego, który ma prawo żądać od włościan pomocy w robociznie pieszey i sprzężayney.

Артыкулъ 9.

Kosztä pomiaru i urządzenia włościan, należą także do obdarowanego; włoшчаніе zaś obowiązani są dostarczyć mu do tego robocizny pieszey i sprzężayney.

Артыкулъ 10.

Nim urządzenie włościan nastąpi,

спіюдь не долженъ требоваць съ нихъ повинностей, сверхъ положенныхъ по сдѣшчюй описи (akt podawczy); а шѣмъ еще менѣе принужденныхъ наймовъ, бесплатныхъ работъ и другихъ излишнихъ нарядовъ.

Сшашья 11.

Наличное въ имѣніяхъ имущество, какъ то: экономическій скопъ, земледѣльческія и прочія орудія и снаряды, однимъ словомъ все, что принадлежитъ казнѣ, переходить въ собственность владѣльца, на основаніи 30-й статьи вышеприведеннаго положенія; все же прочее, находящееся на участкахъ крестьянскихъ, равно и то, что имъ предославлено въ пользованіе, или что они сами приобрѣли, какъ то: рабочій скопъ, земледѣльческіе и хозяйственные снаряды и орудія, и прочее, считается собственностію крестьянъ.

Сшашья 12.

Сосшоющіе въ пожалованныхъ имѣніяхъ общественные хлѣбные магазины (magazy-

obdarowany pod żadnym względem nie może od nich innych żądać obowiązków nad te, iakie mu aktem podawczym wskazane będą, a tѣmъ мнѣй прzymuszonych наймовъ, дармоch и иныхъ повинностей wymuszanych.

Артикулъ 11.

Wszystko, co iest na gruncie dóbr, iakoto: inwentarze żywe i martwe, słowem, co stanowi własność Skarbu, należy do obdarowanego, na zasadzie 30 artykułu przepisów wyżej zacytowanych; wszystko zaś, co się znajduje na gruntach włościańskich, iak równie, co do użytku mieli sobie oddane lub sami nabyli, iako to: inwentarze, sprzęty i naczynia rolnicze i gospodarckie i t. d., iest własnością włościan.

Артикулъ 12.

Znajdujące się w dobrach, należących do donacyi, magazyny kommu-

пу коммуниальные), и другое обществу принадлежащее имущество, какъ собственность прешьяго лица, на которую пожалованье не распространяется, поступающъ во владѣніе и распоряженіе крестьянъ.

Статья 13.

Вносимыя крестьянами, по содержанию 8 и 24-й статьи положенія объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованью, окупныя деньги, поступающъ въ пользу владѣльца; проценты съ остающагося на землѣ безсрочнымъ долгомъ капитала, составляя Государственную подать, вносятся владѣльцами въ казну, въ видѣ кваршы.

Статья 14.

Впредъ до устройства крестьянъ, упомянутая въ предыдущемъ пунктѣ подать, въ видѣ кваршы, вносится въ казну по оценкѣ повинностей, исправляемыхъ крестья-

нальные и иные владѣнія гродзкіе, są od donacyi wyłączone, i iako własność trzeciego, właścicielom ich oddane być powinny.

Artykuł 13.

Kapitał pochodzący z okupu włościan, stosownie do 8 i 24 artykułów przepisów o urządzeniu dóbr, z mocy donacyi przechodzących na własność prywatną, jest własnością obdarowanego; procent zaś od pozostającego na wieczne czasy na gruncie kapitału, iako podatek publiczny, oddawany będzie przez obdarowanego do Skarbu, tytułem kwarty.

Artykuł 14.

Nim urządzenie włościan nastąpi, pomieniony w poprzedzającym artykule podatek, tytułem kwarty, wpływać ma do Skarbu, w stosunku wartości do-

нами въ нынѣшнемъ положеніи, и по изда-
ннымъ Коммисією Финансовъ правиламъ.

Смашья 15.

Владѣлецъ, сохраняя въ своей силѣ за-
ключенные казною съ частными лицами на
пожалованное имѣніе контракты, всту-
пающъ во все права, казнь шѣми контра-
ктами предоставленныя, и, получая съ
имѣнія арендный доходъ, приѣмлетъ вмѣ-
стѣ съ шѣми обязанностями по упомянутымъ
контрактамъ. Уничтоженіе подобныхъ
контрактовъ не можеть последовать и-
наче, какъ посредствомъ Правительствен-
ной Коммисіи Финансовъ и Казначейства,
сообразно срокамъ и условіямъ, въ кон-
трактахъ опредѣленнымъ.

Смашья 16.

Присвоенное пожалованному имѣнію
право участія въ пользахъ и выгодахъ

тычасовыхъ вѣлѣніяхъ повин-
ности, и według zasad, przez Kommissyę
Rządową Przychodów i Skarbu wska-
zać się mających.

Artykuł 15.

O ile obdarowany, w dobrach mu
nadanych, zachowa w swęy mocy kon-
trakty, zawarte przez Skarb z osobami
prywatnemi, o tyle wchodzi we wszel-
kie prawa Skarbu, przez też kontrakty
zapewnione, a pobierając z dóbr do-
chód dzierżawny, przyjmuje na siebie
obowiązki wspomnianych kontraktów.
Rozwiązanie podobnych kontraktów,
nie może następować, iak za pośredni-
ctwem Kommissyi Rządowej Przy-
chodów i Skarbu, stosownie do ter-
minów i warunków, w kontraktach
oznaczonych.

Artykuł 16.

Służebności z innych dóbr Rządo-
wych, dla dóbr, które ninieyszém Na-
Tom XX. do Nru 70. 21

другихъ казенныхъ имѣній, равно какъ и право сихъ послѣднихъ учаспвовашь въ пользахъ и выгодахъ пожалованнаго имѣнія, ошнннѣ на всегда уничтожаешся, съ возложеніемъ на владѣльца вознаградишь ихъ изъ кресшьянъ пожалованнаго имѣнія, которые въ семъ ошншеніи, понесуть какіе-либо убытки.

Статья 17.

На случай несправности владѣльца въ плашежѣ возлагаемыхъ на него казною, при пожалованіи имѣнія, долговъ и другихъ уплатъ и повинностей, особо опредѣленныхъ, имѣніе посшупаешъ въ казенную опеку до выплаты.

Статья 18.

Владѣлецъ ошнюдь не въ правѣ домогашься ошъ казны пополненія доходовъ, прошиву приняшаго за основаніе при пожалованіи оклада, хошбы оные уменьшились ошъ разныхъ непредвидимыхъ случаевъ и

daiemy, iak wzajemnie służebności dóbr, donacyą stanowiących, dla dóbr innych Rządowych, ustaią odtąd na zawsze; a ieśli włościanie nadanych dóbr poniosą na tém iakiekolwiek straty, do obdarowanego wynagrodzenie ich należć będzie.

Artykuł 17.

W razie nieuiszczenia się przez obdarowanego w opłatach i innych należnościach i obowiązkach, przez Skarb na niego przy donacyi szczegółowo oznaczonych, dobra nadane, wzięte będą w administracyą Rządową, na tak długo, dopóki uiszczenie nie nastąpi.

Artykuł 18.

Obdarowany, nie ma żadnego prawa żądać od Skarbu dopłaty niedobranych intrat, w stosunku i'ości, przy obdarowaniu za zasadę przyjętę; chociażby nawet przez wypadki nieprzewidziane,

даже ошъ послѣдшій предназначеннаго устройства крещанъ; но предославляея ему проишь, на общихъ правилахъ и въ извѣстныхъ случаяхъ, льготы и пособій (allewiasya), на равнѣ съ прочими владѣльцами недвижимыхъ имѣній.

Сшашья 19.

Срокъ пожалованія счищается съ 20 Декабря 1836 (1 Генваря 1837) года; но вводи во владѣніе назначается 20 Маія (1 Іюня) 1838 года, до наступленія коего, казна удовлетворяетъ владѣльца, по шрешиямъ причисляющимся ему, за семнадцать мѣсяцевъ, аренднымъ съ имѣнія доходомъ, сообразно окладу пожалованія.

Сшашья 20.

При сдачѣ имѣнія владѣльцу, Коммисія Финансовъ, на основаніи сшашья 1-й насшо-

a nawet skutkiem zamierzonego urządzenia włościan, zmniejszone zostały; lecz ma prawo, iak inni właściciele gruntowi, na mocy przepisów ogólnych i w pewnych wypadkach, prosić o allewiasyą.

Artykuł 19.

Donacya zaczyna się od d. ^{20 Grudnia 1836}_{1 Stycznia 1837} roku; wprowadzenie iednak w posesyą dóbr, będzie miało miejsce w dniu ^{20 Maja}_{1 Czerwca} 1838 roku; nim zaś to nastąpi, Skarb, w stosunku wysokości darowizny, obdarowanemu intratę za 17 miesięcy należną, w ratach cztero-miesięcznych wypłacać będzie.

Artykuł 20.

W dachu artykułu 1 niniejszego dekretu, przystępując do oddania dóbr

ящаго декрета; преподаешь подробности правила о распределеніи хозяйственных и крестьянских угодій, также леса на мѣстное продовольствіе, и для приведенія въ извѣстность границъ и частей пожалованнаго имѣнія, и обязанностей на немъ лежащихъ. Соспавленный, по силѣ сихъ правилъ, сдѣлочный актъ, будешь служишь данною (dokument donacyi).

Сшашь 21.

Коммисія Финансовъ уполномочиваея допускать, при шакомъ распределеніи, замѣну однихъ угодій и оброчныхъ сшашей на другія, если бы сіе признано было нужнымъ и равно выгоднымъ для казны и для округленія имѣнія, и въ шакомъ случаѣ, удерживашь за казною сшашью въ замѣну денежныхъ доплатъ отъ владѣльца, буде бы шаковыя съ него причислялись, на основа-

обдарованему, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu wskaże szczególne zasady, do uregulowania dogodności gospodarskich, tak folwarcznych, iako i włościńskich, niemnię przydzielenia lasu na potrzebę wiejsową, i wskazania granic i części, składających dobra darowane, równie i obowiązków, które na nich ciążyą. Akt podawczy, na mocy tych zasad spisany, będzie dokumentem donacyi.

Artykuł 21.

Gdyby przy takowém uregulowaniu, zamiany iednych użytków i realności na drugie, uznano potrzebnemi i równie dogodnemi, tak dla Skarbu, iak i dla zaokraglenia dóbr, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu upoważnioną zostanie do ich wykonania, a w takim razie i do przyjmowania, na rzecz Skarbu, części dóbr darowanych, w zamian za dopłaty, ieśli takowe od obda-

нім табели о количествѣ доходовъ, приняшихъ за основаніе при пожалованіи.

Сшашья 22.

Споры, возникшіе между владѣльцами и крестьянами, по случаю устроивша, разбирающія администраціоннымъ порядкомъ.

Сшашья 23.

Пожалованное имѣніе, переходя въ цѣльномъ его составѣ отъ одного лица къ другому, по определяемому ниже порядку наслѣдія, не можешь быти ни въ какомъ случаѣ ни обременяемо (onerowane) новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на оное при пожалованіи, ни закладываемо, а въ слѣдствіе того продаваемо, не только по собственнѣйшій волѣ владѣльца, но даже по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ, и никакимъ образомъ отчуждаемо въ другое владѣніе.

rowanego, podług tabelli wskazujący podstawę wysokości nadania, należać będą.

Artykuł 22.

Spory, między obdarowanym a włościanami, z powodu urządzenia wynikię, sążone będą w drodze administracyięy.

Artykuł 23.

Dobra nadane, przechodząc w iednęy i nierozdzielneęy całości z rąk iednych do drugich, podług porządku sukcesyi niżey opisanego, nie mogą byдъ w żadnym przypadku, ani onerowane nowemi zobowiązaniami nad te, iakie do tychże dóbr przy nadaniu przywiązane zostały, ani w zastaw puszczane, a następnie sprzedawane, nietylko z woli samego właściciela, ale nawet za długi i pretensye, bądź Skarbowe, bądź prywatne, oraz w żaden sposób alienowane w obce ręce byдъ nie mają.

а, Право наслѣдованія простирается только на законныхъ дѣтей, Греко-Россійскаго исповѣданія, въ линіи нисходящей, не подлежа ни въ какомъ случаѣ раздѣлу, но оставаясь всегда при сщаршемъ въ родѣ.

б, Ближайшее право наслѣдованія имѣюшъ дѣти мужскаго пола.

в, Неустраивающся, на тѣхъ же основаніяхъ, и дѣти женскаго пола, если сыновей, или оныхъ нѣтъ попомощва мужскаго пола не будещъ.

г, По пресѣченіи попомощва въ прямой линіи, право наслѣдованія переходитъ, въ томъ же порядкѣ, на ближайшую боковую линію.

д, Еслибы поколѣніе вовсе прекратилось, въ такомъ случаѣ имѣніе признается выморочнымъ; и

е, Имѣніе обращается въ казну и тогда уже, когда бы не сшало въ указанной

а) Prawo brania spadku, rozciąga się tylko na dzieci prawego łoża, wyznania Grecko-Rossyiskiego, w linii zstępnej; w żadnym przypadku nie ulega podziałowi, i przechodzić będzie na najstarszego w rodzeństwie.

б) Prawo brania spadku, mają naprzód dzieci płci męskiej.

в) Nie wyłączają się wszakże na tychże samych zasadach dzieci płci żeńskiej, w razie gdyby nie było synów, lub ich potomstwa płci męskiej.

г) Jeżeli nie ma potomstwa w linii prostej, prawo brania spadku przechodzi, tymże samym porządkiem, na najbliższą linią kollateralną.

д) Gdyby pokolenie zupełnie wygasło, w takim razie dobra uznane będą za odumarłe, i

е) dobra te przejdą na własność Skarbu publicznego i wówczas, kiedy nie będzie sukcessora w linii wska-

линии наследника изъ потомственныхъ Россійскихъ дворянъ Греко-Россійскаго исповѣданія.

Спашья 24.

Какъ на основаніи предыдущей спашьи, переходъ наследства, по пожалованнымъ имѣніямъ, утреждается въ видѣ маіоратшова, шо, для вѣщнаго обезпеченія правъ наследниковъ, запрещается ошдача сихъ имѣній въ аренду, на какой бы срокъ ни было, и заключенныя въ прошивность сего сдѣлки, признавашь необязательными; по-чему, если бы владѣлецъ не могъ самъ управ-лять пожалованнымъ имѣніемъ, предосматривался ему имѣнь своего управителя.

Спашья 25.

По внесеніи сей воли НАШЕЙ въ ипошечную книгу, право собственности имѣнь бышь переписано въ ипошечкѣ на имя жалущаго владѣльца, по исполненіи 20 и 21-й спашей сего декрета.

zanéy, ze stanu Rossyiskiéy szlachty rodowitéy, wyznania Grecko-Rossyiskiego.

Artykuł 24.

Gdy na zasadzie artykułu poprzedzającego, porządek brania sukcesyi w dobrach nadanych, ustanawia się na wzór majoratów, przeto, dla tém większego zapewnienia praw successorów, wydzierżawienie dóbr tychże, na jakikolwiekby przeciąg czasu, jest wzbronioném, i wszelkie układy, wbrew ninieyszemu przepisowi zawarte, uznane będą za nieobowiązujące; i dla tego, ieśli by posiadający dobra nie mógł sam niemi zarządzać, mocen jest mieć swego rządcę.

Artykuł 25.

Po wniesieniu ninieyszéy woli Naszéy do ksiąg hypotecznych, tytuł własności, na imię obdarowanego, ma byđz uregulowany w hipotece, po wykonaniu artykułów 20 i 21 wyżej przepisanych.

Статья 26.

Издержки, по совершенію дарственнаго акта, переписанію и передачѣ права собственности, гербовыхъ пошлинъ, и другіе всякаго рода расходы, пополняющіеся владѣльцемъ.

Статья 27.

Исполненіе сей воли НАШЕЙ возлагается на Правительство Царства Польскаго, и въ особенності на Правительственную Коммисію Финансовъ и Казначейства, со внесеніемъ въ Дневникъ Законовъ.

Данъ въ С. Пешербургѣ, Декабря 4 (16) дня, 1836 года.

(подписано) НИКОЛАЙ.

Artykuł 26.

Koszta spisania aktu donacyjnego, przepisania tytułu własności i oddania iéy, koszta stępla, i inne wszelkiego rodzaju wydatki, poniesie obdarowany.

Artykuł 27.

Wykonanie niniejszég woli Naszég, która w Dzienniku Praw ma bydz umieszczoną, Rządowi Królestwa, a szczególniéy Kommissyi Rządowég Przychodów i Skarbu Polecamy.

Dan w Petersburgu, dnia $\frac{4}{10}$ Grudnia 1836 r.

przez Cesarza i Króla
(I. S.) Minister Sekretarz Stanu

Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem.

Minister Sekretarz Stanu

(podpisano) *Stefan Hr. Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem

Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowég Spraw-
wiedliwości

Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Biura

B. B r u c k.

Dzień ogłoszenia $\frac{1}{15}$ Marca 1837 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Pol-
skiego etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

Gdy dobroczynne zamiary Najja-
śniejszego PANA, w dekrete z dnia
1⁴ Marca 1835 r. względem Emerytów
okazane, nie odnoszą skutku, z powo-
du czynionych przez osoby, lichwą
trudniące się, zabiegów, o nabywanie
od Emerytów prawa do pobierania
nadanych im Najłaskawiey pensyów,
zważywszy oraz, że ustępowanie płacy
ze Skarbu publicznego Urzędnikom
wyznaczonéy praktykowane, stając się
przyczyną strat dla ustępujących i bez-
użytecznego dla służby publiczney za-
trudnienia władz, równie jest zamia-
rom Rządu przeciwne; aby powyż-
szym nadużyciom zapobiedz, na przed-
stawienie Kommissyi Rządowéy Przy-

chodów i Skarbu, Rada Administra-
cyina postanowiła, co następuje:

Artykuł 1.

Ustępowanie, pod jakimkolwiek-
bądź tytułem, prawa do pobierania
pensyi emerytalnéy, iako też płacy, ze
Skarbu publicznego Urzędnikom wy-
znaczonéy, jest bezwarunkowo za-
bronione. Wszelka umowa, któraby
zmierzała do przeniesienia takich praw
na rzecz trzeciego, jest nieważna, i
nie może mieć żadnego skutku.

Artykuł 2.

Kassy Skarbowe upoważnione są,
żadnego nie dawać względu na dorę-
czane im akta tego rodzaju, po dacie
ogłoszenia niniejszego postanowienia
zeznane, i nie będą mogły pensyi ni-
komu innemu wypłacać, tylko temu,
komu jest wyznaczona, iego pełnomo-
cnikowi, lub wylegitymowanym suk-
cessorom, nieubliżając jednak prawom
wierzycieli do aresztowania $\frac{1}{4}$ części
płacy, według istniejących urzędów.

Tom XX. de Nru 70.

25

Artykuł 3.

Wykonanie tego Postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczone być ma, Kommissyom Rządowym Sprawiedliwości, tudzież Przychodów i Skarbu, w czym do której należy, poleca się.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyinėj, dnia $\frac{19}{31}$ Stycznia, 1837 roku.

(podpisano) Namiestnik, General-Feldmarszałek:
Xiążę Warszawski.

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu.

(podpisano) *R. Fuhrmann.*

Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*
Zgodno z Oryginałem:

Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem:

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości

Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Biura

B. B r u c k.

Dzień ogłoszenia $\frac{5}{15}$ Marca 1837 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego
MIK O Ł A J A I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

Pragnać zaprowadzić iednostayność opłat kanonów od zarobków przemysłowych po miastach, które, od dawnych czasów istniejąc, dobrowolnemu tylko uznaniu pozostawione były, i wskazać w tym celu stałe zasady, przez któreby, z iednéj strony, osoby professyom i handlowi poświęcające się, od nadużyć zasłonięte, z drugiey zaś, zebrany z tego źródła fundusz, ku ich wspólnemu dobru użytym być mógł, w rozwinięciu decyzyi Rady Administracyinėj Królestwa, na dniu $\frac{29}{11}$ Września 1833 r. w téj mierze przez Wypis z Protokołu Posiedzeń wydany, na przedstawienie Kommissyi

Rządowey Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, postanowiła i stanowi co następuje:

Artykuł 1.

Od wszystkich handlarzy i profesjonalistów, i we wszystkich miastach, wyjąwszy Miasto Stołeczne Warszawę, które oddzielne otrzyma urządzenie, pobierane być mają opłaty kanonów na rzecz i korzyść respective kass mieyskich, od dnia 1 Stycznia 1837 poczynając.

Artykuł 2.

Pobór opłat takowych, odbywać się będzie corocznie w miesiącu Styczniu, stosownie do listy imiennéj klasyfikacyinéj, w tym celu sporządzonéj.

Artykuł 3.

Listę klasyfikacyiną takową, wczesnie przed terminem, do poboru opłaty naznaczonym, układa i podpisuje, w obecności Adiunkta Dozorcy miast, Urząd Muncypalny, w całym skła-

dzie, przybrawszy do tego 2 do 4 znakomitych obywateli miasta, lub starszych cechów, każdego z innego rodzaju zarobku, pilnując ściśle, ażeby żaden z procederentów opuszczonym nie został, a Kommissya Woiewódzka zatwierdza.

Artykuł 4.

Do ułożenia listy klasyfikacyinéj służyć ma za nieodmienną zasadę Taryffa zatwierdzona, i do niniejszego załączająca się.

Artykuł 5.

Ponieważ wedle Taryffy téj, miasta wszystkie, wyjąwszy Miasto Stołeczne Warszawę, dzielą się na 5 rzędów w stosunku do ich ludności, każdy przeto z trudniących się procederem, w Taryffie wyłuszczonej, opłatę, zastosowaną do rzędu miasta, wnosić tylko jest obowiązany. Wszelkie zaś nadużycia, bądź to władz mieyscowych, bądź w szczególności poborców, ściśle przestrzegane, a po udó-

wodnieniu takowych, surowo karane bydź mają.

Artykuł 6.

Dochód z opłat kanonów, na etaty kass mieyskich wprowadzony i na ogólne potrzeby miast obracany bydź ma. Wpływ zaś każdoroczny, usprawiedliwiać należy listą klasyfikacyjną, w iednym exemplarzu do rachunku rocznego dołączać się winną.

Artykuł 7.

Wszelkie spory i reklamacye z podciągnięcia, pod niewłaściwé wysokości opłatę kanonu, osób handlem lub professyą trudniących się, wynikające, rozpoznają Kommissye Wbiewódzkie, a ostatecznie decyduje Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych.

Artykuł 8.

Odtąd ustaie potrzeba naznaczania dla kass mieyskich opłat kanonów, w konsensach Administracyjnych, na zarobki propinacyjne wydanych, i tylko w mieysce tych zastrzegać należy

opłatę kanonu taką, iaka listą klasyfikacyjną na procederenta w czasie właściwym nałożoną zostanie; ustaia także szczegółowe taryffy, do niektórych miast tymczasowo przez Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych wprowadzone.

Artykuł 9.

Uzyskuiący konsens Administracyiny w ciągu roku, płaci kanon za cały rok należny.

Artykuł 10.

Na przypadek zaprowadzenia podatku patentowego, pobór opłat kanonów od procederów mieysca mieć nie będzie.

Wykonanie ninieyszego Postanowienia, które w Dzienniku Praw ma bydź zamieszczone, Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, oraz Naywyższéy Izbie Obrachunkowéy, w czém do którey należy, polecamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyinéy, dnia
 22 Stycznia
 3 Lutego 1837 roku.

(podpisano) Namiestnik, General-Feldmarszałek;
Xiąże Warszawski.

Dyrektor Główny, Prezydujący
 w Kommissyi Rządowéy Spraw
 Wewnętrznych, Duchownych
 i Oświecenia Publicznego

(podpisano) *E. Gołwin.*

Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Oryginałem

Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem

Dyrektor Główny, Prezydujący
 w Kommissyi Rządowéy Spra-
 wiedliwości

Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Biura

B. B r u c k.

Dzień ogłoszenia 4te Marca 1837 roku.

TARYFA

Oplaty Kanonu na rzecz Kass Miejskich
od Procederów.

Numer porządkowy.	Wyszczególnienie Procederu.	Opłata kanonu zaregulowana do miast mających ludności:										UWAGI
		do 1,000		do 3,000		do 5,000		do 8,000		więcej		
		włącznie		włącznie		włącznie		włącznie		nad 8,000		
		Złot:	gr	Złot:	gr	Złot:	gr	Złot:	gr	Złot:	gr	
1	Architekt v. Budowniczy v. Jeometra prywatny . . .	3	—	4	—	6	—	8	—	12	—	
2	Aptekarz	8	—	15	—	20	—	25	—	30	—	
3	Akuszerek v. Akuszka, wolno praktykujący	2	—	3	—	5	—	8	—	10	—	
4	Bankier i Wexlarz	8	—	15	—	25	—	30	—	36	—	
5	Buchhalter wexlu, handlu, lub składu kommiss: . . .	4	—	6	—	10	—	15	—	20	—	
6	Berlinkarz i Szkutnik . . .	1	—	3	—	4	—	6	—	8	—	
7	Billard wyłącznie utrzymu- jący	3	—	5	—	8	—	12	—	16	—	
8	Brukarz	2	—	4	—	6	—	8	—	10	—	
9	Bednarz	1	—	3	—	4	—	6	—	8	—	
10	Białoskórnik	2	—	3	—	4	—	8	—	12	—	
11	Blacharz	2	—	3	—	4	—	8	—	12	—	
12	Bereyter	2	—	3	—	4	—	5	—	6	—	
13	Chmielarz	1	—	3	—	4	—	6	—	8	—	
14	Cukiernik	6	—	15	—	25	—	30	—	36	—	
15	Chirurg i Cerulik, wolno- praktykujący	2	—	4	—	6	—	8	—	10	—	
16	Cieśla	1	—	4	—	6	—	10	—	18	—	
17	Czapnik	1	—	3	—	4	—	6	—	8	—	
18	Cegielnie utrzymujący . . .	2	—	6	—	10	—	12	—	15	—	
19	Drukarz	4	—	12	—	15	—	18	—	25	—	
20	Dekarz pokrywający dachy	1	—	2	—	3	—	4	—	5	—	
21	Drwel	2	—	4	—	6	—	12	—	16	—	
22	Dystylator wódek i likwo- rów	15	—	24	—	30	—	36	—	42	—	
23	Drelicharz	1	—	3	—	5	—	6	—	8	—	

Numer porządkowy.	Wyszczególnienie Procederu.	Opłata kanonu zaregulowana do miast mających ludności:										UWAGI
		do 1,000		do 3,000		do 5,000		do 8,000		więcej		
		włącznie	włącznie	włącznie	włącznie	włącznie	włącznie	włącznie	włącznie	włącznie	włącznie	
		Złot.	gr	Złot.	gr	Złot.	gr	Złot.	gr	Złot.	gr	
24	Dystrybutor tytoniu i tabaki	1	—	3	—	5	—	8	—	12	—	
25	Druciarz	1	—	2	—	3	—	4	—	5	—	
26	Dzierżawca (dochodów)	4	—	10	—	20	—	24	—	36	—	
27	Frater	1	—	2	—	3	—	4	—	5	—	
28	Fryzjer i Perukarz	1	—	2	—	3	—	4	—	6	—	
29	Surman utrzymujący konie do wynajęcia	1	—	2	—	3	—	5	—	8	—	
30	Faktor	1	—	3	—	4	—	6	—	8	—	
31	Farbiarz	1	—	3	—	4	—	6	—	8	—	
32	Folusznik	1	—	3	—	4	—	6	—	8	—	
33	Fabrykant cykoryi	1	—	3	—	4	—	6	—	8	—	
34	ditto fajansu	2	—	4	—	5	—	8	—	12	—	
35	ditto krochmalu	1	—	2	—	3	—	4	—	5	—	
36	ditto laku	1	—	2	—	3	—	4	—	6	—	
37	ditto oleju	2	—	3	—	4	—	6	—	10	—	
38	ditto ołówków	1	—	2	—	3	—	4	—	5	—	
39	ditto salety	2	—	3	—	4	—	5	—	6	—	
40	ditto instrumentów dętych muzycznych	2	—	4	—	6	—	8	—	12	—	
41	ditto fortepianów	4	—	6	—	8	—	10	—	15	—	
42	ditto wyrobów żelaznych	2	—	4	—	6	—	8	—	12	—	
43	ditto świec woskowych	2	—	4	—	8	—	10	—	12	—	
44	ditto terpentyny	1	—	2	—	3	—	4	—	5	—	
45	ditto szkła	3	—	5	—	8	—	12	—	16	—	
46	ditto złota i srebra ciągniętego	2	—	4	—	6	—	8	—	10	—	

Numer porządkowy.	Wyszczególnienie Procedury.	Opłata kanonu zaregulowana do miast mających ludności:										UWAGI
		do 1,000 włącznie		do 3,000 włącznie		do 5,000 włącznie		do 8,000 włącznie		więcej nad 8,000		
		Złot:	gr	Złot:	gr	Złot:	gr	Złot:	gr	Złot:	gr	
		Złot:	gr	Złot:	gr	Złot:	gr	Złot:	gr	Złot:	gr	
47	Fabrykant octu	2	—	4	—	6	—	8	—	10	—	
48	ditto papieru	5	—	8	—	12	—	18	—	20	—	
49	ditto sukna	4	—	10	—	15	—	20	—	30	—	
50	ditto wyrobów płó- ciennych	3	—	6	—	8	—	16	—	18	—	
51	ditto wyrobów ba- wełnianych	3	—	5	—	8	—	12	—	15	—	
52	ditto miodu do picia	3	—	8	—	10	—	12	—	18	—	
53	Grabarz	1	—	2	—	3	—	4	—	5	—	
54	Gorzelnik	4	—	8	—	10	—	12	—	15	—	
55	Garbarz	3	—	6	—	8	—	9	—	12	—	
56	Gwoździarz	1	—	2	—	3	—	4	—	5	—	
57	Grzebienniarz	1	—	3	—	4	—	6	—	8	—	
58	Gonciarz	1	—	2	—	3	—	4	—	5	—	
59	Guzikarz	1	—	3	—	4	—	6	—	8	—	
60	Handlarz bydła i koni . .	3	—	4	—	8	—	12	—	15	—	
61	ditto *towarów iedwa- bnych, sukniennych, bawełnianych, ni- cianych i t. p.	5	—	12	—	15	—	18	—	20	—	
62	ditto Norymberszczy- zny i pachnidel	3	—	6	—	8	—	12	—	16	—	
63	ditto zboża	3	—	6	—	10	—	12	—	15	—	
64	ditto żelaza i wyrobów żelaznych wyłą*											
	cznie	2	—	8	—	12	—	15	—	18	—	
65	ditto skór	2	—	8	—	12	—	15	—	18	—	
66	ditto wyrobów szklan- nych wyłącznie	1	—	3	—	5	—	8	—	10	—	
67	ditto fajansu wyłącznie	1	—	3	—	5	—	8	—	10	—	

Numer porządkowy.	Wyszczególnienie Procederu.	Opłata kanonu zaregulowana do miast mających ludności:										UWAGI
		do 1,000 włącznie		do 3,000 włącznie		do 5,000 włącznie		do 8,000 włącznie		więcej nad 8,000		
		Złot: gr	Złot: gr	Złot: gr	Złot: gr	Złot: gr	Złot: gr	Złot: gr	Złot: gr			
68	Handlujący wełną wyłącznie	2	—	4	—	6	—	8	—	12	—	
69	Handlarz śledzi i ryb wy- łącznie	1	—	2	—	3	—	4	—	5	—	
70	ditto mąki wyłącznie.	1	—	2	—	3	—	5	—	6	—	
71	ditto papieru ditto .	1	—	2	—	3	—	5	—	6	—	
72	ditto soli ditto .	2	—	3	—	5	—	6	—	8	—	
73	Haflarz w. Haflarka , . .	1	—	2	—	3	—	5	—	6	—	
74	Handlarz wiktuałów . .	1	—	2	—	3	—	4	—	6	—	
75	Introligator ,	1	—	3	—	4	—	6	—	8	—	
76	Jubiler	2	—	4	—	6	—	8	—	12	—	
77	Kawiarz utrzymujący ,	2	—	4	—	8	—	10	—	12	—	
78	Kupcy handlujący korzenia- mi	4	—	8	—	10	—	15	—	24	—	
79	Kupcy trunków zagrani- cznych w miastach pry- watnych	1	—	3	—	5	—	8	—	12	—	Vide pozycje Szynkarz lub Handlarz.
80	Kramarz	1	—	3	—	5	—	8	—	12	—	
81	Księgarz	6	—	8	—	12	—	15	—	18	—	
82	Konował ,	2	—	3	—	4	—	6	—	8	—	
83	Kominiarz	2	—	3	—	5	—	6	—	6	—	
84	Kamieniarz	2	—	3	—	5	—	8	—	10	—	
85	Kotlarz	6	—	8	—	12	—	15	—	18	—	
86	Kowal	2	—	4	—	6	—	8	—	10	—	
87	Krawiec	2	—	3	—	5	—	8	—	10	—	
88	Kusnierz	1	—	3	—	4	—	6	—	8	—	
89	Kapelusznik	1	—	3	—	5	—	8	—	10	—	
90	Kołodzieży	2	—	3	—	4	—	5	—	8	—	
91	Kurnik	1	—	2	—	3	—	4	—	5	—	

Numer porządkowy.	Wyszczególnienie Procederu.	Opłata kanonu zaregulowana do miast mających ludności:										UWAGI
		do 1,000		do 3,000		do 5,000		do 8,000		więcéy nad 8,000		
		włącznie		włącznie		włącznie		włącznie		włącznie		
		Złot:	gr	Złot:	gr	Złot:	gr	Złot:	gr	Złot:	gr	
92	Konwisarz	2	—	3	—	3	15	4	—	5	—	
93	Koszyki wyrabiający . .	1	—	2	—	3	—	4	—	5	—	
94	Kolektor loteryj	3	—	5	—	8	—	12	—	15	—	
95	Katarynki utrzymujący .	1	—	2	—	3	—	4	—	5	—	
96	Liwerant	3	—	5	—	8	—	12	—	18	—	
97	Lakiernik	1	—	2	—	3	—	4	—	5	—	
98	Łazienki utrzymujący . .	4	—	5	—	6	—	8	—	15	—	
99	Lekarz prywatny	4	—	6	—	8	—	15	—	18	—	
100	Malarz	2	—	3	—	4	—	6	—	8	—	
101	Mechanik	3	—	4	—	5	—	6	—	8	—	
102	Młynarz	2	—	3	—	4	—	5	—	6	—	
103	Magazyn mód utrzymujący	2	—	3	—	5	—	8	—	9	—	
104	Młynarz	2	—	3	—	5	—	8	—	9	—	
105	Mosiężnik	2	—	3	—	4	—	6	—	8	—	
106	Mydlarz	3	—	6	—	8	—	12	—	15	—	
107	Mularz	1	—	2	—	3	—	4	—	5	—	
108	Mleczarka	1	—	2	—	3	—	4	—	5	—	
109	Nauczyciel muzyki, tańców i ięzyków (prywatny) .	2	—	4	—	5	—	8	—	10	—	
110	Ogrodnik	1	—	2	—	3	—	4	—	5	—	
111	Piekarz	2	—	4	—	6	—	8	—	10	—	
112	Pachciarz krów	1	—	2	—	3	—	4	—	5	—	
113	Piernikarz	1	—	2	—	3	—	4	—	5	—	
114	Piwowar	20	—	25	—	30	—	36	—	40	—	
115	Potażnik	1	—	2	—	3	—	4	—	5	—	
116	Pracznia	1	—	2	—	3	—	4	—	5	—	
117	Przekupnik v. przekupka .	1	—	2	—	3	—	4	—	5	—	
118	Powroźnik	1	—	3	—	4	—	5	—	6	—	

Numer porządkowy.

Wyszczególnienie
Procederu.

Opłata kanonów zaregulowana do miast
mających ludności:

UWAGI

do 1,000 włącznie	do 3,000 włącznie	do 5,000 włącznie	do 8,000 włącznie	więcej nad 8,000
Złot:	gr	Złot:	gr	Złot:
				gr

119	Parasolnik	1	—	3	—	4	—	5	—	6	—
120	Postrzygacz	1	—	3	—	4	—	4	15	5	—
121	Pieczętarni	1	—	3	—	4	—	4	15	5	—
122	Puszkarz	1	—	3	—	4	—	4	15	5	—
123	Rybak	1	—	2	—	3	—	4	—	5	—
124	Rękawicznik	2	—	3	—	4	—	5	—	6	—
125	Rymarz v. Siodłarz	3	—	5	—	6	—	8	—	10	—
126	Rzeźnik	3	—	4	—	6	—	8	—	10	—
127	Snycerz	2	—	3	—	4	—	6	—	8	—
128	Strycharz	2	—	3	—	4	—	6	—	8	—
129	Smolarz	1	—	2	—	3	—	4	—	5	—
130	Szwaczka	1	—	2	—	3	—	4	—	5	—
131	Studniarz	1	—	2	—	3	—	5	—	6	—
132	Sitarz	1	—	2	—	3	—	5	—	6	—
133	Slusarz	2	—	4	—	6	—	8	—	9	—
134	Szczotkarni	1	—	2	—	3	—	4	—	5	—
135	Szklarz	1	—	2	—	3	—	5	—	6	—
136	Szewc	3	—	4	—	8	—	9	—	10	—
137	Stelmach	3	—	4	—	6	—	8	—	9	—
138	Szlifcz	1	—	2	—	3	—	4	—	5	—
139	Stolarz	3	—	4	—	6	—	8	—	10	—
140	Szywnik v. handlarz prze- dający trunki krajowe i zagraniczne, w miastach prywatnych, tam gdzie dziedzice niezwolili na zapłacenie opłat konsensu miejskiego.	30	—	45	—	60	—	70	—	90	—
141	Sztylek	1	—	3	—	4	—	5	—	6	—

Numer porządkowy.	Wyszczególnienie Procederu.	Opłata kanonu zaregulowana do miast mających ludności:								UWAGI	
		do 1,000 włącznie		do 3,000 włącznie		do 5,000 włącznie		do 8,000 włącznie			więcej nad 8,000
		Złot:	gr	Złot:	gr	Złot:	gr	Złot:	gr		
142	Sztukator	1	—	3	—	4	—	5	—	6	—
143	Szmuklerz	2	—	4	—	5	—	6	—	8	—
144	Tandyciarz	1	—	3	—	4	—	5	—	5	—
145	Traktyer	3	—	10	—	15	—	20	—	24	—
146	Torf wypalający	1	—	3	—	4	—	4	15	5	—
147	Tracz	1	—	2	—	3	—	4	—	5	—
148	Tokarz	1	—	3	—	4	—	6	—	8	—
149	Tapicer	2	—	4	—	5	—	6	—	8	—
150	Wapniarz	1	—	3	—	4	—	5	—	6	—
151	Węglarz	1	—	2	—	3	—	4	—	5	—
152	Waciarz	1	—	3	—	4	—	5	—	6	—
153	Zależne domy utrzymujący	6	—	8	—	12	—	18	—	24	—
154	Zegarmistrz	2	—	3	—	5	—	8	—	9	—
155	Złotnik	2	—	3	—	5	—	8	—	9	—
156	Zdun	2	—	3	—	5	—	8	—	9	—

Przyjęto na posiedzeniu Rady Administracyjnej, w Warszawie, dnia ²² ~~5~~ ^{Sierpnia} ~~Lucygo~~ 1837 roku,

— Sekretarz Stanu

(podpisano) J. Tymowski,

Zgodno z *Wypisem*

Dyrektor Główny Przydający w Komisji
Rządowej Sprawiedliwości

Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego
B. B r u c k.

w Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

Zważając, że wykonywane dotychczas, oddzielne przez Komitet tymczasowy lekarski, a oddzielne przez Radę Ogólną Lekarską, w zakreślonych im granicach czynności, do policyi lekarskiéy w kraia odnoszące się, dla dobra służby razem połączone i jednemu dozorowi poruczone być winny; zanim stałe urządzenie policyi i służby lekarskiéy Najwyższe zatwierdzenie pozyska, na przedstawienie Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, postanowiła i stanowi, co następuje:

III. **Artykuł 1.** W Wykonywane dotąd przez Komitet Tymczasowy Lekarski i Radę Ogólną Lekarską czynności, iak niemnięj służące im w téj mierze attrybucye, łączące się i poruczają iednemu dozorowi Rady Lekarskiéy, i odtąd przez téż Radę załatwiane bydź mają.

Artykuł 2. Też same urządzenia i przepisy, iakie dotychczas obowiązywały Komitet tymczasowy lekarski i Radę Ogólną Lekarską, obowiązywać nieprze- stają odtąd Rady Lekarskiéy, tak pod względem odbierania kwalifikacyi na stopnie naukowe lekarskie i urzędy administracyino-lekarskie, iakoteż za- łatwiania wszelkich innych czynności, do policyi lekarskiéy należących.

Artykuł 3. Postanowienie Xięcia Namiestni- ka Królestwa, z dnia 21 Czerwca 1817

roku, w Dzienniku Praw, w Tomie III zawarte, obeymujące zasady i wska- zujące porządek postępowania dla Ra- dy Ogólnéy Lekarskiéy, w całej swéy obszerności i mocy, o ile go niniey- szém nie zmieniono, utrzymuie się, i do zastosowania się Radzie Lekar- skiéy podaie. Odtąd taż Rada tylko udzielać będzie opinie, we wszelkich przedmiotach, do bieżącyéj służby i po- licyi lekarskiéy należących, iakie iéy przez Kommissyą Rządową Spraw We- wnętrznych, Duchownych i Oświece- nia Publicznego, lub inne władze Rzą- dowe, komunikowane będą.

Artykuł 4. Do składu Rady Lekarskiéy nale- żać i wniéy stale zasiadać będą, z po- między członków, Komitet tymczaso- wy lekarski lub Radę Ogólną Lekar- ską składowych, ci, którzy oddziel- ném Postanowieniem Rady Administra-

cyinę do tego wezwani zostaną, a którzy wszyscy, oprócz Prezydującego, używać będą tytułu, art: 9 cytowanego wyżej Postanowienia dozwolonego.

Artykuł 5.

Komplet Rady Lekarskiej składać się ma z pięciu członków, licząc w to Sekretarza naukowego; we wszelkich czynnościach większość głosów stanowi; równość rozwiązuje Prezydujący.

Artykuł 6.

Z pomiędzy członków, w artykule 4 wymienionych, ci tylko, którzy we właściwych sobie przedmiotach ciągle pracować i poruczone do referatu interessa ułatwiać będą, pobierać mają płacę oddzielną ze Skarbu publicznego, a to podług załączonego przy niniejszém imiennego etatu, poczynając od 1. Stycznia r. b.

Artykuł 7.

Oprócz osób w artykule 4 wyszczególnionych, stale zasiadających, powołani zostają na członków Rady Lekarskiej ci wszyscy, którzy dotąd w Komitecie tymczasowym lekarskim do odbierania examinów na stopnie naukowe i urzędy administracyjno-lekarskie przybranymi byli, lub którychby jeszcze Rada Lekarska pod zatwierdzenie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego przedstawiła; a których, w czasie tylko odbywających się examinów, lub w razach nadzwyczajnej potrzeby, Prezydujący na posiedzenia zapraszać będzie, i którym wyłącznie służy prawo do pobierania dividendi z opłat, wedle istniejących i w użyciu będących przepisów, przez kandydatów uiszczanych, a to wedle zatwierdzanej co kwartał

przez Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego listy. Oprócz dividendy z opłat, trzcy członkowie examinatorowie, iako to: doktorowie medycyny i chirurgii, Mile, Janikowski, Nowicki, byli professorowie byłego Uniwersytetu Alexandrowskiego, utrzymują się i nadal przy płacy, iaką i dotychczas w połowie dawniejszcy pobierali.

Artykuł 8.

Jeden z stałych członków Rady Lekarskiej, sprawować będzie obowiązki Sekretarza naukowego, pod którego kierunkiem i dozorem zostawć również ma kancelaryą i archiwum Rady, w składzie, iaki etat obeymuie.

Artykuł 9.

Prezydujący w Radzie Lekarskiej, zasiadać będzie na posiedzeniach Kommissyi Rządowej, z głosem doradczym,

czyli to kiedy znajdzie potrzebę przedstawienia sam przez siebie iakiego przedmiotu, rzeczy lekarskiej dotyczącego, pod decyzją Kommissyi, czyli to kiedy interessa, do tcy części służby ściągające się, na posiedzeniu Kommissyi Rządowej przez właściwy wydział wnoszone będą.

Artykuł 10.

Wszystkie akta, papiery i druki, w archiwum Komitetu tymczasowego lekarskiego i w Radzie Ogólnej Lekarskiej znajdujące się, zdane bydyć mają do archiwum Rady Lekarskiej.

Artykuł 11.

Wykonanie niniejszego Postanowienia, które w Dzienniku Praw ma bydyć zamieszczone, Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, oraz Kommissyi Rządowej Przychodów

i Skarbu, w czém do którój należy, poleca się.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyinėj, dnia

26 Stycznia
7 Lutego

1837.

(podpisano) Namiestnik, General-Feldmarszałek,
Xiąże Warszawski.

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spraw
Wewnętrznych, Duchownych i
Oświecenia Publicznego

(podpisano) *E. Gołwin.*

Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Oryginałem

Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spraw
wiedliwości

Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Biura

B. Bruck.

Dzień ogłoszenia 16 Marca 1837 roku.

Божією Милостию

МЫ НИКОЛАЙ I-й

Самодержецъ Всероссійскій,

Царь Польскій

и проч. и проч. и проч.

Такъ какъ предназначенное Послание-
ніемъ НАШИМЪ, отъ 29 Августа (10 Сен-
тября) 1836 года, пожалованіе Командиру
Косипромскаго Егерскаго полка, Полко-
внику Вышковскому, имѣній Курова и Кло-

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

М у М І К О Ł А У І.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski

etc. etc. etc.

Gdy zamierzona Postanowieniem Na-
szem, z dnia ^{29 Sierpnia} 10 Września — 1836 roku, dona-
cya dóbr Kurów i Kłotno, w Ekono-
mii Rządowej Kował, Obwodzie Ku-
iawskim, Województwie Mazowieckiem

ина, состоящихъ Мазовецкаго Воеводства, Куявскаго Обвода въ Казенной Экономіи Коваль, не могло возымѣть дѣйствія, по случаю смерти означеннаго Вышковскаго, послѣдовавшей до изданія сего Постановленія:

По представленію Совѣща Управленія НАШЕГО Царства Польскаго,

Постановили и Постановляемъ:

Разпоряженіе, заключающееся сдѣлать 12-й въ пунктѣ 12-мъ вышеприведеннаго Постановленія НАШЕГО, относительно имѣній Курова и Клошна, симъ уничтожающа, и оныя имѣнія по прежнему принадлежать будущъ казнѣ.

Исполненіе настоящаго Повелѣнія НАШЕГО, которое имѣетъ бытъ внесено въ Дневникъ Законовъ, Возлагаемъ на Правительство Царства, а въ особенности на Правительственную Коммисію Финансовъ и Казначейства.

поłożonych, na rzecz dowódcy pułku Kostromskiego strzelców, Pułkownika Wyszkowskiego, do skutku przyiść nie mogła, z powodu zaszłéy, przed datą powyższego Postanowienia, śmierci obdarowanego;

Na przełożenie Rady Administracyinéy Naszego Królestwa Polskiego; Postanowiliśmy i Stanowimy:

Rozporządzenie, zawarte w ustępie pod liczbą 12 artykułu 12 wyż wzmiankowanego Postanowienia Naszego, a tyczące się dóbr Kurów i Kłotno, ninieyszém uchyla się, i dobra takowe nie przestaią należéc do Skarbu Publicznego.

Wykonanie ninieyszéy Woli Naszéy, która w Dzienniku Praw ma byđz umieszczoną, Rządowi Królestwa, a szczególniéy Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu Polecamy.

Данъ въ С. Петербургѣ, Января 25
(Февраля 6) дня, 1837 года.

(подписано) НИКОЛАЙ.

Данъ въ Petersburgu, dnia 25 Stycznia
1837 roku. 6 Lutego

przez Cesarza i Króla:
Minister Sekretarz Stanu
Stefan Hr. Grabowski;

Zgodno z Oryginałem
Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) J. Tymowski;

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spra-
wiedliwości

Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego:
Szef Biura
B. Bruck.

Dzień ogłoszenia 12 Marca 1837 roku;

w Imieniu Najjaśniejszego
MIKOŁAJA I.
 Cesarza Wszech Rossyi, Króla Pol-
 skiego, etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

W wykonaniu decyzji Jego Cesar-
 sko-Królewskiéj Mości, obiawionéj
 Radzie Administracyinéj przez Na-
 miestnika Królestwa, taż Rada posta-
 nowiła i stanowi, co następuje:

Artykuł 1.

Poczynając z dniem 1 Maja roku
 bieżącego, wydawaną będzie w War-

szawie, dla Królestwa Polskiego Gaze-
 ta Rządowa.

Artykuł 2.

Gazeta Rządowa, przeznaczona jest
 głównie, do umieszczania wszelkich
 urządzeń Rządowych i obwieszczeń,
 tak Sądowych, iako i Administracyi-
 nych, wymagających urzędowego ogło-
 szenia, niemniéj wiadomości urzędo-
 wych.

Artykuł 3.

Gazeta Rządowa wychodzić będzie
 w dwóch językach: Rossyiskim i Pol-
 skim, i zostawać pod bezpośrednim
 kierunkiem Dyrektora Głównego Spraw
 Wewnętrznych, Duchownych i Oświe-
 cenia Publicznego, tudzież pod ogól-
 ną Cenzurą Rządową. Redakcyą iéy
 trudnić się będą osoby, przez tegoż
 Dyrektora Głównego wyznaczyć się

Tom XX, do Nru 70.

mające, stosownie do etatu, przez Radę Administracyjną zatwierdzonego.

Artykuł 4.

Postanowienia, rozporządzenia i nominacje Rządowe, tudzież wiadomości i obwieszczenia, ze strony władz Administracyjnych i Sądowych, do publikacyi przeznaczone, mają być przedewszystkiém w Gazecie Rządowej zamieszczane, i w tym celu, przez władze, do redakcyi téż Gazety przesyłane. Inne gazety i pisma publiczne, dopiero w 24 godzin, po ogłoszeniu przez Gazetę Rządową, powtórzyć będą mogły: chyba żeby im, do umieszczenia, bezpośrednio przez właściwe władze nadesłanemi zostały.

Artykuł 5.

Wyjąwszy postanowienia i decyzje Rządu, bezpłatnie zamieszczać się

mające, od publikacyi wszelkich obwieszczeń, bądź Administracyjnych, bądź Sądowych, pobieraną będzie dotychczasowa opłata, postanowieniem Rady Administracyjnej, z d. 2. Grudnia 1828 r. oznaczona.

Artykuł 6.

Kwartalna prenumerata Gazety Rządowej, która na całych arkuszach codziennie (wyjąwszy uroczyste święta) wychodzić będzie, ustanawia się na złp. 8.

Artykuł 7.

Oprócz dochodu z prenumeraty i obwieszczeń, którego ścisła kontrola zaprowadzoną być winna, na koszt wydawania téj Gazety, wyznacza się z dochodów Skarbu publicznego coroczny zasiłek, do wysokości summy złp. 20,000. Część téż summy, o ile-

by na cel właściwy użytą nie była; równie iak i wszelkie, osiągnąć się mogące korzyści na wydawaniu Gazety Rządowej, z końcem każdego roku zwracane być mają do Skarbu.

Artykuł 8.

Dla zapewnienia w samych początkach potrzebnego funduszu, na koszt redakcyi i druku, Gazeta Rządowa uwolnioną zostaje, do końca 1838 roku, od opłaty portoryi; po upływie tego zaś czasu, opłata rzeczona, ma być oddzielnie z Dyrekcyą Pocht umówiona.

Artykuł 9.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczone być ma, Dyrektorowi Głównemu, Prezydującemu w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, Du-

chownych i Oświecenia Publicznego poleca się.

Działo się, na posiedzeniu Rady Administracyjnej, w Warszawie, dnia $\frac{2}{14}$ Lutego 1837 r.

(podpisano) Namiestnik, General-Feldmarszałek,
Xiążę Warszawski.

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spraw
Wewnętrznych, Duchownych i
Oświecenia Publicznego
(podpisano) *E. Gołowin.*

Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Oryginałem

Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spra-
wiedliwości

Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego:

Szef Biura

B. B r u c k.

Dzień ogłoszenia 25 Marca 1837 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego, etc. etc. etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

W wykonaniu decyzji Najwyższej, objawionéj Namiestnikowi Królestwa, przez odezwę Ministra Sekretarza Stanu, z dnia $\frac{8}{20}$ Lutego r. b. N. 210, oraz w uzupełnieniu postanowienia swego z dnia $\frac{5}{17}$ Stycznia r. b., stanowi co następuje:

Artykuł 1.

Osoby wyższych stopni, którym, z mocy rozporządzenia art. 11. przepisów o mundurach urzędników cywilnych Królestwa, dozwoloném zostało, z powodu podeszłego wieku, lub słabości zdrowia, nawet w przypadkach gdy

zebrania się mają miejsce u Dworu, zamiast krótkich spodni i iedwabnych pończoch, nosić białe, a w czasie żałoby, czarne długie pantalone, z kamaszami na trzewiki, mają odtąd, w miejsce pomienionego ubioru, używać w dni galowe, pantalonów białych, z galonem na szwach tego samego koloru, iakiego są guziki u munduru, na bóty bez ostróg; w dni zaś żałobne, pantalonów czarnych bez galona, również na bóty bez ostróg.

Artykuł 2.

Rozporządzenie powyższe, dotyczące wyłącznie osób wyższych stopni, podeszłego wieku, lub słabowitych, bynajmniéj nie ściąga się do innych urzędników, którzy, ilekroć zebrania się mieć będą miejsce u Dworu, winni, co do ubioru swego, stosować się w zupełności do art. 10. powołanych przepisów mundurowych.

Artykuł 3.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczone być ma, wszystkim Władzom Rządowym poleconém zostaje.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyinėj Królestwa, dnia $\frac{16}{28}$ Lutego 1837 roku.

(podpisano) Namiestnik, Generali Feldmarszałek,
Xiąże Warszawski.

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowėj Spraw
Wewnętrznych, Duchownych i
Oświecenia Publicznego
(podpisano) *E. Gołowin.*

Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski;*
Zgodno z Oryginałem

Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowėj Spra-
wiadliwości
Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego:
Szeł Biura

B. Bruck.

Dzień ogłoszenia 12 Marca 1837 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Pol-
skiego etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

W skutku protokółarnėj deklaracyi
P. Augusta Hennig, mechanika mie-
szkańcego w Warszawie, pod dniem $\frac{9}{21}$
Stycznia r. b. w Kommissyi Rządow-
ej Spraw Wewnętrznych, Ducho-
wnych i Oświecenia Publicznego spi-

sanéy, i przedstawienia téż z dnia
 20 Stycznia' 1837 r. N. ⁵²²⁴⁷/₁₃₄₇₇, Rada Ad-
 ministracyina zapatrzwszy się na ar-
 tykuł 6, 9 i 11 postanowienia Namie-
 stnika Królewskiego, z dnia 11 Marca
 1837 r., postanowiła i stanowi, co na-
 stępuje:

Artykuł 1.

Udzielony zostaje ninieyszém P.
 Augustowi Hennig, mechanikowi, mie-
 szkającemu w Warszawie, list przy-
 znania wynalazku, na ulepszenie siecz-
 karni, według rysunków i opisanía,
 w Kommissyi Rządowéy Spraw We-
 wnętrzych, Duchownych i Oświece-
 nia Publicznego złożonych.

Artykuł 2.

List ninieyszy rozciągać się będzie
 na całe Królestwo, i służyć ma na
 lat pięć, od daty ninieyszego postano-
 wienia.

Artykuł 3.

Udzielenie ninieyszego listu nie
 zarcza za nowość, pierwszeństwo, ani
 dobroć wynalazku.

Artykuł 4.

Wynalazca obowiązany będzie, nay-
 daléy w ciągu miesięcy sześciu od da-
 ty doręczenia ninieyszego listu, siecz-
 karnią, przez siebie ulepszoną, w natu-
 ralnéy wielkości wystawić, i to przed
 miejscową Zwierzchnością udowodnić.

Artykuł 5.

Doręczenie listu wynalazcy, Rada
 Administracyina, Kommissyi Rządo-
 wéy Spraw Wewnętrznych, Ducho-
 wnych i Oświecenia Publicznego, za-
 mieszczenie zaś w Dzienniku Praw,
 Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwo-
 ści poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej, dnia 10^{go} Lutego 1837 roku.

(podpisano) Namiestnik, General-Feldmarszałek
Xięże Warszawski.

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Komisji Rządowej Spraw
Wewnętrznych, Duchownych
i Oświecenia Publicznego
(podpisano) *E. Gołwin.*

Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*
Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Komisji Rządowej Spraw
Wiedliwości
Kossęcki.

Za Sekretarza Jeneralnego:

Szef Biura
B. Bruck.

Dzień ogłoszenia 12^{ty} Marca 1837 roku.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej, dnia 10^{go} Lutego 1837 roku.

(podpisano) Namiestnik, General-Feldmarszałek
Xięże Warszawski.

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Komisji Rządowej Spraw
Wewnętrznych, Duchownych
i Oświecenia Publicznego
(podpisano) *E. Gołwin.*

Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*
Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Komisji Rządowej Spraw
Wiedliwości
Kossęcki.

Za Sekretarza Jeneralnego:

Szef Biura
B. Bruck.

Dzień ogłoszenia 12^{ty} Marca 1837 roku.

Божією Милосшію

МѢ НИКОЛАЙ І-й.

Самодержецъ Всероссійскій,

Царь Польскій

и проч. и проч. и проч.

Принимая во вниманіе, что по силѣ 39-ой статьи Грамоты НАШЕЙ, въ 14-мй день Февраля 1832 года Царству Польскому дарованной, внѣшнее раздѣленіе Царства на Воеводства, Обводы, Повѣты, Градскіе и Сельскіе Округи, оставлено было

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

z Bożéy Łaski

МѢ МИКОЛАЙ І.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski,
etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na osnovę art. 39. Statutu Organicznego, pod dniem 14 Lutego 1832 r. przez Nas Królestwu Polskiemu nadanego, na mocy którego teraźniejszy podział Królestwa, na: Woiewództwa, Obwody, Powiaty,

на прежнему основаніи, только впредь до измѣненій, кои для общихъ пользъ Царства могли бытъ въ послѣдствіи признаны нужными, признали МЫ нынѣ за благо повелѣть и Повелѣваемъ.

Статья 1.

Какъ по несуществованію съ давняго времени, въ порядкѣ Управленія Царствомъ Польскимъ, сана Воеводы, и самое названіе *Воеводство* не имѣешь уже никакого значенія, шо впредь Воеводства Царства именовать *Губерніями*, Презесовъ Воеводствъ, Гражданскими Губерніашорами, а Воеводскимъ Коммисіи, Губернскимъ Правленіями.

Статья 2.

Исполненіе настоящаго Постановленія возлагаемъ МЫ на Намѣстника въ

mieyskie i wieyskie Okręgi (Gminy) na zasadach dawniejszych utrzymany został iedynie do czasu zaprowadzenia zmian, iakie, dla ogólnego dobra Królestwa, za potrzebne uznanemi być mogą, Postanowiliśmy i Stanowimy, co następuje:

Artykuł 1.

Gdy z powodu nieistnienia oddawna, w hierarchii władz administracyjnych, stopnia Woiewody, tém samém названіе *Woiewództwo* pozbawione jest właściwego znaczenia, przeto Woiewództwa Królestwa Polskiego, mają odtąd nazywać się *Guberniami*, Prezesi Kommissyy Woiewódzkich, Gubernatorami Cywilnymi, a Kommissye Woiewódzkie, Rządami Gubernialnemi.

Artykuł 2.

Wykonanie niniejszego Postanowienia, które w Dzienniku Praw umies-
Tom XX. do Nru 70. 30

Царствъ, съ шлемъ, чтобы оное внесено
было въ Дневникъ Законовъ.

Данъ въ С. Пешербургѣ, Февраля 23
(Марта 7) 1837 года.

(подписано) НИКОЛАЙ.

szczone bydz ma, Namiestnikowi Kró-
lestwa Polecamy.

Dan w Petersburgu, dnia 23 Lutego
7 Marca
1837 r.

przez Cesarza i Króla
Minister Sekretarz Stanu
Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem:
Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) J. Tymowski.

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spra-
wiedliwości
Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Biura
B. B r u c k.

Dzień ogłoszenia 24 Kwietnia 1837 roku.

w Imieniu Najjaśniejszego
MIKOŁAJA
Cesarza Wszech Rossyi, Króla Pol-
skiego etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

Stosownie do protokółarnéj deklaracyi Pana Karola Gern, fabrykanta wyrobów srebrnych, zamieszkałego w Warszawie, — w Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, dnia $\frac{8}{20}$ Stycznia r. b. spisanej, i przedsta-

wienia téż z dnia $\frac{20 \text{ Stycznia}}{1 \text{ Lutego}}$ r. 1837 N. $\frac{15942}{54248}$, Rada Administracyina zapatrzwszy się na art. 6, 9 i 11 Postanowienia Namiestnika Królewskiego, z dnia 11 Marca 1817 r., postanowiła i stanowi, co następuje:

Artykuł 1.

Udzielony zostaje niniejszém, Panu Karolowi Gern, fabrykantowi wy-

robów srebrnych, mieszkającemu w Warszawie, List przyznania wynalazku, na pióro mechaniczne, według rysunku i opisu, w Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, złożonych.

Artykuł 2.

List takowy rozciągać się będzie na całe Królestwo, i służyć ma na lat pięć, od daty niniejszego postanowienia.

Artykuł 3.

Udzielenie niniejszego Listu, niezarecza za nowość, pierwszeństwo, ani dobroć wynalazku.

Artykuł 4.

Doręczenie niniejszego Listu wynalazcy, Rada Administracyina, Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, zamieszczenie zaś w Dzien-

niku Praw, Kommissyi Rządowéj
Sprawiedliwości poleca.

Działo się w Warszawie, na posie-
dzeniu Rady Administracyinéj, dnia

19 Lutego
3 Marca 1837 r.

(podpisano) Namiestnik, General-Feldmarszałek

Xiąże Warszawski.

Dyrektor Główny, Prezydujący

w Kommissyi Rządowéj Spraw

Wewnętrznych, Duchownych i

Oświecenia Publicznego

F. Gołowiń.

Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Oryginałem

Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem

Dyrektor Główny, Prezydujący

w Kommissyi Rządowéj Spra-

wiedliwości

Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego:

Szef Biura

B. Bruck.

Dzień ogłoszenia 7^{go} Kwietnia 1837 roku.

w Imieniu Nayaśnieyszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Pol-

skiego, etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

W skutku protokółarnéj deklaracyi
PP. Andrzeia Ziegler i Fryderyka
Küster, kupców i obywateli Króle-
stwa, zamieszkałych w Warszawie,
w Kommissyi Rządowéj Spraw We-
wnętrznych, Duchownych i Oświece-
nia Publicznego, pod dniem 1^{go} Lute-
go r. b. spisanéj, i przedstawienia téż
z dnia 27 Stycznia 1837 r. N. 5800, Rada

Administracyina zapatrzwszy się na art. 6, 9 i 11 Postanowienia Namiestnika Królewskiego, z dnia 11 Marca 1847 r. postanowiła i stanowi, co następuje:

Artykuł 1.

Udzielony zostaje ninieyszém, PP. Andrzejowi Ziegler i Fryderykowi Küster, kupcom i obywatelom Królestwa, zamieszkałym w Warszawie, List przyznania wynalazku, na konstrukcyę pieca do wypalania kamienia wapiennego, według rysunków i opisów, w Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, złożonych.

Artykuł 2.

List takowy rozciągać się będzie na całe Królestwo, i służyć ma na lat 10, od daty ninieyszego postanowienia.

Artykuł 3.

Udzielenie ninieyszego Listu, nie zaręcza za nowość, pierwszeństwo, ani dobroć wynalazku.

Artykuł 4.

Wynalazcy obowiązani będą, w ciągu miesięcy sześciu od daty doręczenia im ninieyszego Listu, powyższy piec do wypalania kamienia wapiennego, w naturalnéj wielkości wystawić, właściwy użytek z niego zrobić, i dokonanie tego obowiązku przed miejscową zwierzchnością udowodnić.

Artykuł 5.

Doręczenie ninieyszego Listu wynalazcy, Rada Administracyina, Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, zamieszczenie zaś w Dzienniku Praw, Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej, dnia

19 Lutego
5 Marca

1837 r.

(podpisano) Namiestnik, General-Feldmarszałek,
Xiąże Warszawski.

Dyrektor Główny, Prezes Rady
w Kommissyi Rządowej Spraw
Wewnętrznych, Duchownych
i Oświecenia Publicznego

(podpisano) E. Gołowin.

Sekretarz Stanu

(podpisano) J. Tymowski.

Zgodno z Oryginałem

Sekretarz Stanu

(podpisano) J. Tymowski.

Zgodno z Wypisem

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spra-
wiedliwości

Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego

Szef Biura

B. Bruck.

Dzień ogłoszenia 21 Kwietnia 1837 roku.

SPIS POSTANOWIENI
w Tomie XX Dziennika Praw.

I. Postanowienia Królewskie.

a) *Polityczne.*

Stronka

Postanowienie Najjaśniejszego Pana,
zatwierdzające projekt względem pen-
syi i wsparcia dla wojskowych róż-
nego stopnia, należących do by-
łej Armii Polskiej 4

w Peterhofie, dnia 25 Czerwca
7 Lipca 1836 r.

Przepisy o pensjach i wsparciach dla
wojskowych i Urzędników Admini-
stracyi b. Wojska Polskiego, tu-
dzież Korpusu Inwalidów, oraz dla
ich wdów i dzieci 20

Nadanie dyplomu szlachectwa i her-
bu, JPanu Piotrowi Fraentzel, obywa-
telowi w Woiewództwie Augustow-
skim 98

w Petersburgu, d. 24 Stycznia
5 Lutego 1836 r.

- Nadanie dyplomu szlachectwa z herbem *Dotrzyma*, JPanu Janowi Karolowi Weychert, b. Porucznikowi Woysk Polskich 102
w Petersburgu, d. $\frac{1}{4}$ Stycznia 1827 r.
- Nadanie dyplomu szlachectwa z herbem *Boiomir*, JPanu Andrzeiowi Ruttie, Pułkownikowi, Dowódcy pułku 4go Ułanów Woyska Polskiego 106
w Petersburgu, d. $\frac{2}{1}$ Lutego 1827 r.
- Nadanie dyplomu szlachectwa z herbem *Rudziec*, JPanu Adamowi Rudnickiemu, Referentowi lekarskiemu w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policyi 110
w Petersburgu, d. $\frac{20}{1}$ Grudnia Stycznia 1827 r.
- Nadanie dyplomu szlachectwa z herbem *Własność*, JPanu Maciejiowi Kazimierzowi Maiewskiemu, Rektorowi Szkoły Wydziałowej w Kaliszu 114
w Petersburgu, d. $\frac{21}{4}$ Lutego Marca 1828 r.
- Nadanie dyplomu szlachectwa z herbem *Szala*, JPanu Janowi Bourmeyer-Radoszkowskiemu, Assessorowi

- przy Trybunale Cywilnym Woiewództwa Mazowieckiego 118
w Petersburgu, d. $\frac{1}{4}$ Grudnia 1828 r.
- Nadanie dyplomu szlachectwa z herbem *Griffa-Róz*, JPanu Adamowi Rozenowi, Adwokatowi przy Sądzie Appellacyinym Królestwa 122
w Peterhofie, d. $\frac{30}{11}$ Lipca Sierpnia 1829 r.
- Nadanie dyplomu szlachectwa z herbem *Kołobrzeg*, JPanu Julianowi Kolberg, Professorowi Królewsko-Warszawskiego Uniwersytetu 126
w Petersburgu, d. $\frac{1}{8}$ Sierpnia 1829 r.
- Nadanie dyplomu szlachectwa z herbem *Kościęleo*, JPanu Stanisławowi Kościelskiemu, Naczelnemu Aptekarzowi Woyska Polskiego 130
w Carskiem-Siele, d. $\frac{26}{10}$ Lutego Marca 1830 r.
- Nadanie dyplomu szlachectwa z herbem *Ostrzec*, JPanu Grzegorzowi Tomaszynskiemu, Szefowi Biura w Kommissyi Rządowej Woyny 134
w Carskiem-Siele, d. $\frac{26}{10}$ Lutego Marca 1830 r.

Nadanie dyplomu szlachectwa z herbem *Głoków*, J Panu Franciszkowi Stalkowskiemu, właścicielowi dóbr ziemskich w Województwie Podlaskiem 138

w Petersburgu, d. 1³ Kwietnia 1830 r.

Nadanie dyplomu szlachectwa z herbem *Rokowiec*, J Panu Salwianowi Jakubowskiemu, właścicielowi dóbr w Królestwie Polskiem 173

w Petersburgu d. 1⁰/₂ Lutego 1836 r.

Postanowienie, nadające 6ciu Jenerałom i 9ciu Pułkownikom Woysk Cesarsko-Rossyiskich, dobra w Królestwie Polskiem 205

w Czembarze, d. 29 Sierpnia
10 Września 1836 r.

Postanowienie, nadające Radcy Stanu Janowiczowi, dobra w Królestwie Polskiem 275

w Carskiem-Siele, d. 1²/₃ Paźdz. 1836 r.

Postanowienie, nadające Jenerałowi Hrabii Toll, dobra w Królestwie Polskiem 346

w Petersburgu, d. 1⁴ Grudnia 1836 r.

Postanowienie, uchylające donacyę dóbr Kurów i Kłotno, Pułkownikowi Wyszkowskiemu przeznaczonych, z powodu jego śmierci 393

w Petersburgu, d. 25 Stycznia
6 Lutego 1837 r.

Postanowienie, zmieniające nazwanie dotychczasowych *Województw*, na Gubernie, *Prezesów Kommissy Woiewódzkich*, na Gubernatorów Cywilnych, a *Kommissy Woiewódzkich*, na Rządy Gubernialne 412

w Petersburgu, d. 23 Lutego
7 Marca 1837 r.

b) Sądowe.

Postanowienie, nadające 6ciu Jenerałom i 9ciu Pułkownikom Woysk Cesarsko-Rossyiskich, dobra w Królestwie Polskiem 205

w Czembarze, d. 29 Sierpnia
10 Września 1836 r.

Postanowienie, nadające Radcy Stanu Janowiczowi, dobra w Królestwie Polskiem 275

w Carskiem-Siele, d. 1²/₃ Paźdz. 1836 r.

Postanowienie, nadające Jenerałowi Hrabii Toll, dobra w Królestwie Polskiem 346
w Petersburgu, d. 1⁴ Grudnia 1836 r.

Postanowienie, uchylające donacyą dóbr:
Kurów i Kłotno, Pułkownikowi Wy-
szkowskiemu przeznaczonych; z po-
wodn iego śmierci 393
w Petersburgu, d. $\frac{25 \text{ Stycznia}}{6 \text{ Lutego}}$ 1837 r.

c) Skarbowe.

Postanowienie Najjaśniejszego Pana,
zatwierdzające projekt względem
pensyi i wsparcia dla wojskowych
różnego stopnia, należących do by-
łej Armii Polskiej 4
w Peterhofie, d. $\frac{25 \text{ Czerwca}}{7 \text{ Lipca}}$ 1836 r.

Przepisy o pensyach i wsparciach dla
wojskowych i Urzędników Admini-
stracyi b. Wojska Polskiego, tudzież
Korpusu Inwalidów, oraz dla ich
wdów i dzieci 20

Postanowienie, zatwierdzające zasady o
poborze opłat konsumcyjnych w Kró-
lestwie Polskiem 181
w Carskiem-Siele, d. $\frac{18}{30}$ Września
1836 r.

Postanowienie, nadające 6^{ciu} Jenerałom
i 9^{ciu} Pułkownikom Wojsk Cesarско-

Rossyjskich, dobra w Królestwie Pol-
skiem 205
w Czembarze, d. $\frac{29 \text{ Sierpnia}}{10 \text{ Września}}$ 1836 r.

Postanowienie, uchylające użycie stem-
pla administracyjnego, szacunku 3,000
Złp. od dyplomatu szlachectwa . . . 269
w Carskiem-Siele, d. $\frac{27 \text{ Październ.}}{8 \text{ Listopada}}$ 1836 r.

Postanowienie, nadające Radcy Stanu
Janowiczowi, dobra w Królestwie Pol-
skiem 275
w Carskiem-Siele, d. $\frac{19}{31}$ Paździer-
nika 1836 r.

Postanowienie, podwyższające opłatę na
koszta sporządzenia spisu majątków
Duchowienstwa Rzymsko-Katolickie-
go, z dwóch do sześciu od sta . . . 329
w Petersburgu, d. 17 Grudnia 1836 r.

Postanowienie, nadające Jenerałowi Hra-
bi Toll, dobra w Królestwie Pol-
skiem 346
w Petersburgu, d. 14 Grudnia 1836 r.

Postanowienie, uchylające donacyą dóbr:
Kurów i Kłotno, Pułkownikowi Wy-
Tom XX. do Nru 70 31

szkowskie mu przeznaczonych, z po-
wodu jego śmierci 393

w Petersburgu, d. $\frac{25}{6}$ Stycznia
Lutego 1837 r.

d) *Administracyjne.*

Postanowienie, przenoszące napowrót
stolicę obwodu Kuiańskiego, z Brze-
ścia do Włocławka 94

w Peterhofie, d. $\frac{1}{15}$ Sierpnia 1836 r.

Postanowienie, podwyższające opłatę na
koszta sporządzenia spisu majątków
Duchowieństwa Rzymsko-Katolickie-
go, z dwóch do sześciu od sta 329

w Petersburgu, d. $\frac{1}{17}$ Grudnia 1836 r.

Postanowienie, zmieniające nazwanie
dotychczasowych *Województw*, na
Gubernie, *Prezesów Komisyy Wo-*
jewódzkich, na Gubernatorów Cy-
wilnych, a *Komisyy Wojewódzkich*,
na Rządy Gubernialne 412

w Petersburgu, d. $\frac{25}{7}$ Lutego
Marca 1837 r.

II. Postanowienia Rady Admi- nistracyinėj.

a) *Polityczne.*

Postanowienie o mundurach dla Kancel-
listów klasy I wszystkich Władz,
oraz urzędników etatowych, których
posady odpowiadają Kancellistom
klasy I 201

w Warszawie, d. $\frac{29}{11}$ Września
Październ. 1836 r.

Postanowienie, przyznające Radcom Sta-
nu Nadzwyczajnym klasę IV, a Re-
ferendarzom klasę V, chociażby nie
zostawali na posadach Dyrektorów,
lub Vice-Dyrektorów w Kommissyach
Rządowych 322

w Warszawie d. $\frac{1}{18}$ Grudnia 1836 r.

Postanowienie, przepisujące mundury
cywilne dla Władz Towarzystwa
Kredytowego Ziemińskiego 325

w Warszawie, d. $\frac{1}{18}$ Grudnia 1836 r.

Zmiana w przepisach o mundurach w
dni uroczyste, dla Urzędników Króle-
stwa 3ciój, 4tej i 5tej klasy, mianowicie:

co do używania spodni długich z galonem i butów bez ostróg . . . 343

w Warszawie, d. 17 Stycznia 1837 r.

Rozporządzenie o mundurach, dotyczące osób stopni wyższych, w podszłym wieku, lub słabości zdrowia zostających . . . 405

w Warszawie, d. 28 Lutego 1837 r.

b) *Sądowe.*

Postanowienie, zabraniające ustępowania osobom trzecim pensji emerytalnej, iako też płacy, ze Skarbu publicznego, Urzędnikom wyznaczony . . . 376

w Warszawie, d. 31 Stycznia 1837 r.

Postanowienie o nowo-wychodzie mającym, w Warszawie, Gazecie Rządowej dla Królestwa Polskiego . . . 399

w Warszawie, d. 14 Lutego 1837 r.

c) *Skarbowe.*

Postanowienie objaśniające, że opłaty brukowego, latarniowego i kominiowego, nie należą do rzędu podatków miejskich . . . 157

w Warszawie, d. 1 Września 1836 r.

Oznaczenie terminu ostatecznego do podawania pretensji, dla osób roszcujących takowe do Skarbu publicznego, z czasu od 1 Czerwca 1815 do d. 30

Listopada 1830 r. . . 465

w Warszawie, d. 21 Września 1836 r.

Postanowienie, wynoszące wieś Ponie-
moń nad Niemnem, do rzędu miast,
pod temże samem nazwiskiem . . . 309

w Warszawie, d. 27 Listopada
9 Grudnia 1836 r.

Postanowienie, zabraniające ustępowania osobom trzecim prawa do pobierania pensji emerytalnej, iako też płacy, ze Skarbu publicznego, Urzędnikom wyznaczony . . . 376

w Warszawie, d. 31 Stycznia 1837 r.

Postanowienie, zaprowadzające jednolitość co do opłaty kanonu od zarobków przemysłowych, po miastach, z taryfą . . . 379

w Warszawie, d. 22 Stycznia
3 Lutego 1837 r.

d) *Tyczące się Wydziału Spraw Wewnętrznych.*

Postanowienie, zaprowadzające kursa dodatkowe, przy Gimnazyum Warszawskiem, dla sposobających się do stanu nauczycielskiego . . . 146

w Warszawie, d. 1 Września 1836 r.

Postanowienie względem pomnożenia liczbby narzędzi ratunkowych od ognia, w miastach i wsiach, których budowlę zabezpieczone są w Towarzystwie Ogniwem . . . 152

w Warszawie, d. 1 Września 1836 r.

Postanowienie objaśniające, że opłaty brukowego, latarniowego i kominiowego

- wego nie należą do rzędu podatków
miejskich 157
w Warszawie, d. $\frac{1}{8}$ Września 1836 r.
- Przepisy, podług których wydawane
bydź mają Dzienniki urzędowe po
Guberniach 187
w Warszawie, d. $\frac{25}{7}$ Września
Październik 1836 r.
- Przepisy względem żywienia rekrutów
Rosyjskich, którzy w partyjach, z
Rosyi do Królestwa Polskiego, przy-
bywają 249
w Warszawie, d. $\frac{30}{11}$ Październik
Listopada 1836 r.
- Postanowienie, wynoszące wieś Ponie-
moń nad Niemnem, do rzędu miast,
pod témże nazwiskiem 309
w Warszawie d. $\frac{27}{9}$ Listopada
Grudnia 1836 r.
- Przepisy, zaprowadzające iednostayność
co do opłaty kanonu od zarobków
przemysłowych, po miastach, z taryf-
fą 379
w Warszawie d. $\frac{22}{3}$ Stycznia
Lutego 1837 r.
- Postanowienie, wcielające Komitet tym-
czasowy Lekarski do Rady Ogólnéj
Lekarskiéj 385
w Warszawie, d. $\frac{26}{7}$ Stycznia
Lutego 1837 r.
- Postanowienie o nowo wychodzić ma-
iącéj w Warszawie, Gazecie Rządo-
wéj dla Królestwa Polskiego 399
w Warszawie, d. $\frac{2}{14}$ Lutego 1837 r.

Listy przyznania wynalazków.

- P. Karólowi Gröll, na budowanie i uży-
wanie maszyny do wyrabiania cegieł,
flizów, dachówek i ozdób architekto-
nicznych 90
w Warszawie, d. $\frac{1}{23}$ Sierpnia 1836 r.
- P. Sylwestrowi Skierkowskiemu, na
wyrabianie i sprzedawanie dachó-
wek, warszawskiemu zwanym . . . 142
w Warszawie, d. $\frac{25}{6}$ Sierpnia
Września 1836 r.
- P. Karólowi Leübe, na nowy sposób
brania miary na odzienie męskie, cy-
wilne 161
w Warszawie, d. $\frac{2}{1}$ Września 1836 r.
- P. Leonowi Langmeier, na aparat do
pędzenia wódki 169
w Warszawie, d. $\frac{1}{30}$ Września 1836 r.
- P. Józefowi Leo Wemmer, na wyra-
bianie płat z gummy elastycznój, czy-
li tak zwanego kauczuku 259
w Warszawie, d. $\frac{1}{18}$ Listopada 1836 r.
- P. Wilhelmowi Withmore Perks, na
budowanie i używanie młockarni
szkockiéj, z odmianami i ulepszeniami 263
w Warszawie, d. $\frac{1}{18}$ Listopada 1836 r.
- P. Wilhelmowi Withmore Perks, na
budowanie i używanie amerykań-
skiego młyna do mielenia zboża . . 266
w Warszawie, d. $\frac{1}{18}$ Listopada 1836 r.

P. Henrykowi Anselm, na przyrządza-
nie każdego gatunku słomy do wy-
ściełek mebli, poduszek i materaców 336

w Warszawie, d. $\frac{29 \text{ Grudnia}}{10 \text{ Stycznia}}$ 1837 r.

Star: Samuelowi Walter, na latarnie
ochronne z lampą olejną ruchomą . . . 310

w Warszawie, d. $\frac{5}{7}$ Stycznia 1837 r.

P. Augustowi Hennig, na ulepszenie sie-
czkarni 408

w Warszawie, d. $\frac{12}{23}$ Lutego 1837 r.

P. Karólowi Gern, na pióro mechani-
czne 418

w Warszawie, d. $\frac{19 \text{ Lutego}}{5 \text{ Marca}}$ 1837 r.

P. Andrzejowi Ziegler i Fryderykowi
Küster, na konstrukcyą pieca do wy-
palania kamienia wapiennego . . . 421

w Warszawie, d. $\frac{19 \text{ Lutego}}{5 \text{ Marca}}$ 1837 r.

Sprostowanie dwóch omyłek w Dzien-
niku Praw 307

W Tomie XVI stron.
415 i 416, w art. 40 Po-
stanowienia o pensjach
emerytalnych.

W Tomie XVII stron.
285, w art. 32 (texcie pol-
skim) Traktatu rozgrani-
czenia, między Królest-
wem Polskiem a kra-
jami Pruskiemi.

